

Document de ședință

A8-0355/2016

28.11.2016

RAPORT

referitor la Raportul anual pe 2015 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință (2016/2219(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Josef Weidenholzer

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE	48
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN.....	53
ANNEX I.....	64
ANNEX II	100
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	103

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la Raportul anual pe 2015 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință
(2016/2219(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite, în vigoare din 24 octombrie 1945,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO) și alte tratate și instrumente ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) în domeniul drepturilor omului, în special Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale adoptate la New York, la 16 decembrie 1966,
- având în vedere convențiile internaționale fundamentale privind drepturile omului, inclusiv Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități, la care UE este parte,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 18 decembrie 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW)¹,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și Rezoluția Parlamentului din 27 noiembrie 2014 referitoare la cea de a 25-a aniversare a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului²,
- având în vedere Convenția internațională din 18 decembrie 1990 privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora³,
- având în vedere Declarația ONU privind dreptul la dezvoltare⁴,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene și documentul final din 25 septembrie 2014 al Reuniunii plenare la nivel înalt a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, cunoscută drept Conferința mondială privind popoarele indigene⁵,
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune de la Viena, adoptate la 25 iunie 1993⁶,
- având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing din 1995⁷ și Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare (ICPD) din

¹ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/cedaw.htm>.

² Texte adoptate, P8_TA(2014)0070.

³ <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CMW.aspx>.

⁴ A/RES/41/128.

⁵ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/2.

⁶ <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/Vienna.aspx>.

⁷ <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/pdf/BDPfA%20E.pdf>.

- 1994¹, precum și rezultatele conferințelor lor de evaluare,
- având în vedere Principiile de la Paris ale Organizației Națiunilor Unite privind instituțiile naționale pentru drepturile omului (NHRI)²
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 25 din Carta drepturilor fundamentale a UE privind drepturile persoanelor în vârstă,
 - având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
 - având în vedere articolele 2, 3, 8, 21 și 23 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
 - având în vedere articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere documentul publicat de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016, intitulat: „Viziune comună, acțiune comună: o Europă mai puternică – Strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”³,
 - având în vedere Cadrul strategic și Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, adoptate de Consiliul Afaceri Externe la 25 iunie 2012⁴,
 - având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 8 decembrie 2009 privind promovarea respectării dreptului umanitar internațional⁵ și Orientările actualizate ale UE privind promovarea respectării dreptului umanitar internațional⁶,
 - având în vedere Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019, adoptat de Consiliu la 20 iulie 2015⁷,
 - având în vedere Orientările UE cu privire la drepturile omului,
 - având în vedere Orientările UE privind promovarea și protejarea libertății religioase și a convingerilor⁸,
 - având în vedere Orientările pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului pentru persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI)⁹, adoptate de Consiliu la 24 iunie 2013,

¹ http://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/programme_of_action_Web%20ENGLISH.pdf.

² http://www.ohchr.org/Documents/Publications/PTS-4Rev1-NHRI_en.pdf.

³ <https://europa.eu/globalstrategy/en/global-strategy-foreign-and-security-policy-european-union>.

⁴ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11855-2012-INIT/ro/pdf>.

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/111817.pdf>.

⁶ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52009XG1215\(01\)&from=RO](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52009XG1215(01)&from=RO).

⁷ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/ro/pdf>.

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52013IP0279&from=EN>.

⁹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/foraff/137584.pdf.

- având în vedere Orientările adresate delegațiilor interparlamentare ale PE privind promovarea drepturilor omului și a democrației în cadrul vizitelor lor în afara Uniunii Europene¹,
- având în vedere Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2015, adoptat de Consiliu la 20 iunie 2016²,
- având în vedere Planul de acțiune privind egalitatea de gen și emanciparea femeilor: Transformarea vieților fetelor și femeilor prin intermediul relațiilor externe ale UE 2016-2020 (GAPII), adoptat de Consiliu la 26 octombrie 2015³,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 iunie 2016 privind egalitatea pentru persoanele LGBTI⁴ și Lista de acțiuni a Comisiei pentru promovarea egalității pentru persoanele LGBTI (2016-2019)⁵,
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 mai 2015 privind dimensiunea de gen în contextul dezvoltării⁶,
- având în vedere Agenda europeană privind migrația din 13 mai 2015⁷ și Concluziile Consiliului din 20 iulie 2015 privind migrația din 20 iulie 2015⁸, 14 septembrie 2015⁹ și 22 septembrie 2015¹⁰,
- având în vedere Decizia 2015/260/PESC a Consiliului din 17 februarie 2015 de prelungire a mandatului Reprezentantului Special al Uniunii Europene pentru drepturile omului¹¹,
- având în vedere concluziile Consiliului din 5 decembrie 2014 privind promovarea și protecția drepturilor copiilor¹²,
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 mai 2012 privind „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării”¹³,
- având în vedere Indicatorii revizuiți pentru abordarea cuprinzătoare a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea la, adoptați de Consiliu la 20 septembrie 2016¹⁴,

¹ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201203/20120329ATT42170/20120329ATT42170EN.pdf>.

² <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10255-2016-INIT/ro/pdf>.

³ http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/10/st13201-en15_pdf/.

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2016/06/16-epsco-conclusions-lgbti-equality/>

⁵ http://ec.europa.eu/justice/discrimination/files/lgbti_actionlist_en.pdf.

⁶ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9242-2015-INIT/ro/pdf>.

⁷ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/background-information/docs/communication_on_the_european_agenda_on_migration_ro.pdf

⁸ <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2015/07/20-fac-migration-conclusions/>.

⁹ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12002-2015-REV-1/ro/pdf>.

¹⁰ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12098-2015-INIT/ro/pdf>.

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32015D0260>.

¹² <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=RO&f=ST%2015559%202014%20INIT>.

¹³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/130243.pdf.

¹⁴ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12525-2016-INIT/ro/pdf>.

- având în vedere Convenția de la Istanbul a Consiliului Europei din 11 mai 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice¹,
- având în vedere Decizia Consiliului din 21 martie 2011 privind Curtea Penală Internațională și de abrogare a Poziției comune 2003/444/PESC²,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a ÎR/VP din 18 noiembrie 2015 privind revizuirea politicii europene de vecinătate (PEV)³,
- având în vedere Planul de acțiune de la Valletta din 11-12 noiembrie 2015⁴,
- având în vedere Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 13 octombrie 2015 referitoare la punerea în aplicare a Agendei privind femeile, pacea și securitatea⁵,
- având în vedere Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU din 19 iunie 2008 privind violența sexuală drept crimă de război⁶,
- având în vedere Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU din 31 octombrie 2000 privind femeile, pacea și securitatea⁷,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 18 decembrie 2014 privind protecția migranților⁸,
- având în vedere rezoluțiile adoptate în procedura de urgență privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2016 referitoare la Fondul fiduciar al UE pentru Africa: implicațiile în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare și ajutorul umanitar⁹
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2016 referitoare la combaterea traficului de ființe umane în contextul relațiilor externe ale UE¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la atacurile asupra spitalelor și școlilor, încălcări ale dreptului internațional umanitar¹¹,

1

<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168008482e>.

2 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:076:0056:0058:RO:PDF>.

3 http://eeas.europa.eu/enp/documents/2015/151118_joint-communication_review-of-the-enp_ro.pdf.

4 http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/international-summit/2015/11/action_plan_en_pdf/.

5 http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_res_2242.pdf.

6 <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/CAC%20S%20RES%201820.pdf>.

7 [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325\(2000\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325(2000)).

8 http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/167.

9 Texte adoptate, P8_TA(2016)0337.

10 Texte adoptate, P8_TA(2016)0300.

11 Texte adoptate, P8_TA(2016)0201.

- având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2016 referitoare la uciderea sistematică în masă a minorităților religioase de către așa-numita grupare ISIS/Daesh²,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 2015 referitoare la Raportul anual 2014 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință³,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 septembrie 2015 privind migrația și refugiații în Europa⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2015 referitoare la reînnoirea Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen și capacitarea femeilor în contextul dezvoltării⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2015 referitoare la pedeapsa capitală⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2015 referitoare la drepturile omului și tehnologia: impactul sistemelor de intruziune și supraveghere asupra drepturilor omului în țările terțe⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la Raportul anual al Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la prioritățile UE pentru Consiliul ONU pentru Drepturile Omului din 2015⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 septembrie 2014 referitoare la situația din Irak și Siria și la ofensiva grupării Statul Islamic, inclusiv la persecutarea minorităților¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 februarie 2014 referitoare la utilizarea dronelor înarmate¹¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 octombrie 2013 referitoare la discriminarea pe criterii de castă¹², raportul din 28 ianuarie 2016 privind minoritățile și discriminarea pe criterii de castă al Raportorului special al ONU pentru probleme privind minoritățile¹³,

¹ Texte adoptate, P8_TA(2016)0102.

² Texte adoptate, P8_TA(2016)0051.

³ Texte adoptate, P8_TA(2015)0470.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0317.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2015)0350.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2015)0348.

⁷ Texte adoptate, P8_TA(2015)0288.

⁸ Texte adoptate, P8_TA(2015)0075.

⁹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0079.

¹⁰ Texte adoptate, P8_TA(2014)0027.

¹¹ Texte adoptate, P7_TA(2014)0172.

¹² Texte adoptate, P7_TA(2013)0420.

¹³

- având în vedere Rezoluția sa din 13 iunie 2013 referitoare la libertatea presei și a mass-mediei în lume¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 decembrie 2012 referitoare la o strategie privind libertatea digitală în politica externă a UE²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2011 referitoare la sprijinul acordat CPI de către UE: confruntarea cu provocările și învingerea dificultăților³,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării⁴,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului⁵,
 - având în vedere Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului (PDONU): implementarea cadrului „Protecție, respect și remediere” al Organizației Națiunilor Unite, aprobate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU în rezoluția sa 17/4 din 6 iulie 2011⁶,
 - având în vedere raportul anual din 2015 al Fondului European pentru Democrație⁷,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0355/2016),
- A. întrucât, în temeiul articolului 21 din TUE, Uniunea Europeană s-a angajat pentru realizarea unei politici externe și de securitate comună (PESC) orientată de principiile care au inspirat crearea Uniunii, pe care trebuie să urmărească să le promoveze la nivel mondial: democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și a dreptului internațional;
- B. întrucât articolul 207 din TFUE cere politicii comerciale a UE să se bazeze pe principiile și obiectivele acțiunii sale externe;
- C. întrucât articolul 3 din TUE prevede că „în relațiile sale cu restul comunității internaționale, Uniunea își afirmă și promovează valorile și interesele și contribuie la protecția cetățenilor săi. Aceasta contribuie la pacea, securitatea, dezvoltarea durabilă a

http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session31/Documents/A_HRC_31_56_en.doc

[doc.](#)

¹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0274.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0470.

³ Texte adoptate, P7_TA(2011)0507.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2011)0334.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2010)0226.

⁶ A/HRC/RES/17/4.

⁷ <https://www.democracyendowment.eu/annual-report/>.

planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului, precum și la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite”;

- D. întrucât respectarea și promovarea și apărarea universalității și a indivizibilității drepturilor omului reprezintă năzuințe esențiale ale politicilor externe și de securitate ale UE, după cum prevede clauza privind drepturile omului din toate acordurile UE cu țările terțe;
- E. întrucât respectarea drepturilor omului, pacea, securitatea și dezvoltarea sunt strâns legate și se consolidează reciproc;
- F. întrucât măsurile de susținere a drepturilor omului și a democrației ar trebui să fie integrate în toate politicile UE care au o dimensiune externă, cum ar fi politica de dezvoltare, politica privind migrația, politica de securitate, politica de combatere a terorismului, politica de vecinătate, politica de extindere și politica comercială, în special prin implementarea clauzelor privind drepturile omului;
- G. întrucât coerența internă și externă în domeniul drepturilor omului este esențială pentru credibilitatea politicii UE privind drepturile omului în exterior, și întrucât o mai mare coerență între politicile interne și externe ale UE, precum și între politicile sale externe, este, de asemenea, o condiție indispensabilă pentru succesul și eficacitatea politicii UE privind drepturile omului și democratizarea; întrucât o mai bună coerență i-ar permite UE să reacționeze mai repede și mai eficient chiar din primele faze ale încălcărilor drepturilor omului; întrucât problema coerenței este deosebit de relevantă în contextul actualei politici privind migrația;
- H. întrucât valori precum libertatea, respectarea drepturilor omului și principiul organizării de alegeri periodice și autentice sunt elemente esențiale ale democrației; întrucât, pe lângă organizarea de alegeri libere și corecte, caracteristicile regimurilor democratice includ guvernarea transparentă și responsabilă, respectarea statului de drept, libertatea de exprimare, respectarea drepturilor omului, existența unui sistem judiciar independent și respectarea dreptului internațional și a acordurilor internaționale privind drepturile omului;
- I. întrucât respectarea drepturilor omului este amenințată la nivel mondial și întrucât universalitatea drepturilor omului este mai grav afectată de unele regimuri autoritare; întrucât există numeroase tentative, la nivel mondial, de a limita spațiul societății civile, inclusiv în cadrul unor foruri multilaterale; întrucât nerespectarea drepturilor omului are consecințe negative pentru fiecare persoană, pentru rudele sale și pentru societate;
- J. întrucât UE a fost un actor esențial în adoptarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, care urmărește să asigure respectarea drepturilor omului pentru toți;
- K. întrucât un nou Plan de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019 a fost adoptat de Consiliu la 20 iulie 2015, pentru a permite UE să contracareze aceste provocări printr-o utilizare mai focalizată, mai sistematică și mai coordonată a instrumentelor sale din domeniul drepturilor omului; întrucât acest Plan de acțiune ar trebui transpus în practică asigurând coerența cu Planul de acțiune pentru egalitatea de

gen 2016-2020,

- L. întrucât VP/ÎR a declarat că drepturile omului sunt una dintre principalele sale priorități și că are intenția să le folosească drept criteriu de referință în toate relațiile cu țările terțe; întrucât VP/ÎR a reafirmat, de asemenea, angajamentul UE de a promova drepturile omului în toate domeniile relațiilor externe, „fără excepție”;
- M. întrucât angajamentul UE în favoarea unui multilateralism real, având ONU în centru, este parte integrantă a politicii externe a Uniunii, având la bază convingerea că un sistem multilateral fondat pe valori și norme universale este cel mai potrivit pentru rezolvarea crizelor, provocărilor și amenințărilor globale; întrucât colaborarea cu țările terțe, în toate forurile bilaterale și multilaterale, constituie unul dintre cele mai eficiente instrumente pentru rezolvarea problemelor vizând drepturile omului în țările terțe;
- N. întrucât sesiunile ordinare ale Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (CDO), numirea unor raportori speciali, Mecanismul de evaluare periodică universală (EPU) și procedura specială pentru tratarea situațiilor specifice ale unor țări sau a unor aspecte tematice contribuie împreună la eforturile internaționale pentru promovarea și respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept;
- O. întrucât UE consideră că cooperarea strânsă cu societatea civilă și cu susținătorii drepturilor omului din țările terțe este una dintre principalele sale priorități pentru promovarea drepturilor omului și combaterea încălcărilor acestora;
- P. întrucât în Rezoluția sa din 22 octombrie 2013 referitoare la autoritățile locale și societatea civilă: angajamentul Europei față de sprijinirea dezvoltării durabile¹, Parlamentul își exprimă profunda îngrijorare cu privire la reprimarea organizațiilor din societatea civilă, subliniază că este important să se definească un sistem de monitorizare pentru evaluarea progreselor înregistrate în ceea ce privește dispozițiile politice și normative și solicită promovarea unui mediu favorabil pentru organizațiile societății civile; întrucât multe țări au adoptat de curând o legislație strictă privind ONG-urile, care declară organizațiile străine indezirabile atunci când sunt considerate o amenințare pentru ordinea constituțională, apărarea sau securitatea lor și întrucât, numai în 2015, au fost uciși în lume 185 de activiști pentru drepturile omului în domeniul mediului, 66 % dintre aceștia fiind din America Latină;
- Q. întrucât se aplică interdicții de călătorie pentru a preveni susținătorii drepturilor omului să participe la evenimente internaționale într-un număr din ce în ce mai mare de țări, în special din Asia, Orientul Mijlociu și Africa;
- R. întrucât articolele 18 și 19 din DUDO prevăd că orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și religioasă, precum și la libertatea de opinie și de exprimare și că „acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat”; întrucât a crescut considerabil numărul de cazuri de persecuție a unor persoane care nu făceau decât să-și exercite în mod pașnic dreptul la libertatea de opinie, de cult și de exprimare;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0432.

- S. întrucât articolul 20 din DUDO recunoaște dreptul fiecăruia la libertatea de întrunire și de asociere pașnică; întrucât Rezoluția 21/16 a Consiliului ONU pentru drepturile omului le reamintește statelor obligația acestora de a respecta și a proteja pe deplin drepturile persoanelor de a se întruni pașnic și de a se asocia în mod liber, atât online, cât și offline; întrucât libertatea de gândire, libertatea de conștiință, libertatea religioasă și libertatea convingerilor trebuie întărite prin dialoguri interreligioase și interculturale;
- T. întrucât normele de bază ale dreptului umanitar internațional și ale drepturilor omului sunt stabilite de Convențiile de la Geneva și protocoalele sale adiționale, și stau la baza tuturor acțiunilor umanitare; întrucât protecția civililor și a persoanelor strămutate în zonele de conflict trebuie garantată în totală neutralitate și imparțialitate, iar independența ajutorului umanitar trebuie să prevaleze;
- U. întrucât ocuparea ilegală a unui teritoriu reprezintă o încălcare continuă a dreptului internațional, ce atrage după sine responsabilitatea puterii de ocupație față de populația civilă în baza dreptului umanitar internațional;
- V. întrucât dovezile crimelor de război și ale crimelor împotriva umanității sunt dificil de păstrat, în special când există valuri fără precedent de refugiați care fug din calea violenței; întrucât păstrarea dovezilor este esențială pentru aducerea făptașilor în fața justiției;
- W. întrucât încercările de închidere a închisorii Guantánamo Bay au eșuat și numai 20 de deținuți au fost eliberați sau relocați în 2015;
- X. întrucât, la nivel mondial, din ce în ce mai mulți oameni fug de războaie, de conflicte armate și de alte condiții degradante și întrucât aceste valuri de refugiați și diversele forme de migrație reprezintă o provocare majoră, atât pentru UE, cât și la nivel global, ce necesită soluții imediate, eficiente și sustenabile în concordanță cu valorile noastre europene comune; întrucât ajutorul umanitar acordat de Comisia Europeană, principalul donator al lumii, ajută refugiații și persoanele strămutate din peste 30 de țări;
- Y. întrucât pentru combaterea introducerii ilegale de migranți, a traficului și a exploatarii prin muncă a migranților sunt necesare deopotrivă soluții pe termen scurt, mediu și lung, inclusiv măsuri pentru destrămarea rețelelor infracționale și aducerea vinovaților în fața justiției, culegerea și analiza datelor, măsuri pentru protecția victimelor și returnarea migranților în situație neregulamentară, precum și cooperarea cu țările terțe, împreună cu strategii pe termen mai lung care să combată cererea de persoane introduse ilegal și traficate și să abordeze cauzele profunde ale migrației, care aruncă aceste persoane în ghearele traficantilor;
- Z. întrucât justiția este esențială pentru promovarea respectării drepturilor omului, iar UE și statele sale membre susțin necondiționat Curtea Penală Internațională (CPI) încă de la începuturile acesteia, promovând universalitatea Statutului de la Roma și protejându-i integritatea, pentru a-i consolida independența;
- AA. întrucât până acum s-au realizat progrese substanțiale în abolirea pedepsei capitale și întrucât multe țări au suspendat această pedeapsă, iar altele au adoptat măsuri legislative în această privință; întrucât în 2015 s-a înregistrat o creștere dramatică a numărului total de execuții, aproape 90 % dintre acestea având loc în numai trei țări, și anume în Iran,

Pakistan și Arabia Saudită; întrucât Belarus rămâne singura țară din Europa în care pedeapsa capitală nu a fost abolită;

- AB. întrucât egalitatea de gen se află în centrul valorilor europene și este consacrată în cadrul juridic și politic al UE, ea fiind totodată principiu central în Agenda 2030 a ONU; întrucât violența împotriva femeilor și fetelor și discriminarea acestora au crescut dramatic în ultimii ani, în special zonele de război și în regimurile autoritare;
- AC. întrucât, potrivit cifrelor UNICEF, 250 de milioane de copii în lume trăiesc în țări afectate de conflicte, iar aproape 50 de milioane de copii fie au fost strămutați forțat din cauza violenței, războiului și atrocităților sale, a terorismului și a conflictelor armate, fie au migrat dincolo de granițe și mulți copii continuă să sufere de pe urma tuturor formelor de discriminare, violență, exploatare, abuz, muncă forțată, sărăcie și malnutriție;
- AD. întrucât, potrivit UNICEF, 1 din 200 de copii în lume este refugiat, aproape o treime din copii trăiesc ca refugiați în afara țării lor de naștere, iar numărul de copii refugiați s-a dublat între 2005 și 2015;
- AE. întrucât articolul 25 din DUDO recunoaște dreptul oricărui om „la un nivel de trai care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și familiei sale”, iar „mama și copilul au dreptul la ajutor și ocrotire deosebite”, care includ îngrijirea medicală; întrucât accesul la educație, hrană și îngrijire medicală ar trebui garantat pentru toți copiii; întrucât Rezoluția Consiliului ONU pentru Drepturile Omului 26/28(36) cere ca următoarea reuniune a Forumului social al Consiliului ONU pentru Drepturile Omului să se concentreze pe accesul la medicamente în contextul dreptului fiecărei persoane de a se bucura de cel mai înalt standard realizabil de sănătate fizică și mentală; întrucât Constituția OMS prevede că dreptul de a beneficia de cel mai înalt nivel realizabil de sănătate se numără printre drepturile fundamentale ale fiecărei ființe umane, fără deosebire de rasă, religie, convingeri politice, situație economică sau socială;
- AF. întrucât, potrivit Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, autoritățile trebuie să respecte drepturile copilului care este separat de unul sau de ambii părinți;
- AG. întrucât violența împotriva minorităților, inclusiv persoanele LGBTI, și urmărirea lor ilegală în justiție continuă în multe locuri din întreaga lume, iar discriminările în sănătate, educație, locuri de muncă, dar și în alte sectoare, sunt larg răspândite;
- AH. întrucât continuă să fie semnalate, în multe părți ale lumii, încălcări ale drepturilor civile și politice, economice, de muncă, sociale și culturale, precum și daune aduse mediului de neglijența profesională a unor actori din sectorul privat; întrucât există o legătură strânsă între corupție, evaziune fiscală, fluxurile de capital ilicite și încălcările drepturilor omului;
- AI. întrucât Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului se aplică tuturor statelor și tuturor întreprinderilor, transnaționale sau nu, indiferent de dimensiune, sector, localizare, proprietate sau structură, însă eficacitatea mecanismelor de control și sancționare constituie în continuare o provocare în ceea ce privește implementarea principiilor directoare ale ONU în întreaga lume; întrucât caracteristicile speciale ale IMM-urilor trebuie luate în considerare în mod adecvat și combinate cu o

abordare flexibilă a responsabilității sociale a întreprinderilor adaptată la potențialul acestora;

- AJ. întrucât, în octombrie 2015, Comisia Europeană și-a lansat noua strategie comercială „Comerț pentru toți”, în care și-a propus ca scop să folosească comerțul ca mijloc de consolidare a drepturilor omului în țările terțe;
- AK. întrucât, în 2015, UE să lucreze la o legislație ce vizează comerțul cu minerale care alimentează conflicte;
- AL. întrucât evenimente sportive naționale și internaționale, precum Jocurile Olimpice și campionatele mondiale de fotbal nu ar trebui folosite în scopuri politice, ci ar trebui organizate cu respectarea deplină a tuturor drepturilor omului, conform Cartei Olimpice, și ar trebui să urmărească o dezvoltare armonioasă a umanității, în vederea promovării unei societăți pașnice, preocupată de respectarea drepturilor omului și a demnității umane, fără nicio discriminare pe motive de naționalitate, rasă, religie, politică, gen, identitate de gen, orientare sexuală sau caracteristici sexuale;
- AM. întrucât schimbările de mediu afectează drepturile omului cele mai elementare, precum accesul la apă, la resurse naturale, la hrană,

Centralitatea drepturilor omului în politicile externe ale UE

1. își exprimă profunda îngrijorare față de amenințările la adresa promovării și protecției drepturilor omului și a valorilor democratice în întreaga lume, față de faptul că universalitatea drepturilor omului este din ce în ce mai mult și mai grav afectată în multe părți ale lumii, inclusiv în regimurile autoritare, dar și de către grupuri teroriste precum Daesh;
2. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la încercările din ce în ce mai numeroase de a limita spațiul societății civile și al apărătorilor drepturilor omului, limitările din ce în ce mai mari ale libertății de întrunire și ale libertății de exprimare, precum și cu privire la numărul din ce în ce mai mare de legi represive împotriva societății civile adoptate în întreaga lume, în țări precum Rusia, Turcia și China, inclusiv sub pretextul combaterii terorismului (prin introducerea unor legi de anti-terorism, situații de urgență și măsuri de securitate), întrucât există deseori un impact negativ asupra drepturilor omului, precum și un abuz frecvent al acestor legi în scopul represiunii; reamintește că o astfel de legislație nu ar trebui să contribuie în niciun fel la limitarea spațiului în care pot funcționa grupurile societății civile; cere condamnarea clară a acestor abuzuri și încălcări;
3. atrage atenția asupra faptului că UE s-a angajat în direcția unei PESC, dar și a altor politici cu dimensiune externă, bazate pe progresul democrației, stat de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și libertăți fundamentale, pe respectul pentru demnitatea umană, pe principiile egalității și solidarității, precum și pe respectarea principiilor prevăzute de Carta Organizației Națiunilor Unite și a dreptului umanitar internațional și privind drepturile omului; reiterează că aceste principii sunt, de asemenea, intrinsece acțiunii externe, care merge dincolo de PESC și include politicile de dezvoltare și umanitare;

4. invită toate instituțiile UE și statele membre să acționeze în spiritul angajamentului pe care și l-au asumat de a promova democrația și statul de drept, de a proteja și pune în practică drepturile omului și libertățile fundamentale, inclusiv dreptul la dezvoltare prin mijloace pașnice, precum și să plaseze drepturile omului în centrul relațiilor UE cu toate țările terțe, inclusiv cu partenerii săi strategici, la toate nivelurile;
5. cere din nou statelor membre să fie exemplare, exprimându-și în mod unitar susținerea pentru indivizibilitatea, interdependența, interrelația și universalitatea drepturilor omului și, în special, să ratifice toate instrumentele internaționale din domeniul drepturilor omului create de ONU;
6. subliniază că, pentru a fi un actor credibil în relațiile externe, UE trebuie să realizeze o mai mare coerență între politicile sale interne și cele externe în privința respectării drepturilor omului și a valorilor democratice (strategiile privind drepturile omului pentru promovarea și protejarea drepturilor persoanelor LGBTI fiind esențiale în acest sens), și trebuie să urmărească sistematic o materializare consecventă și coerentă a politicii sale în domeniul drepturilor omului;
7. atrage atenția asupra angajamentului său pe termen lung pentru promovarea drepturilor omului și progresul valorilor democratice, reflectat, printre altele, în decernarea anuală a Premiului Saharov pentru libertatea de gândire, în lucrările Subcomisiei pentru drepturile omului, ale Grupului de sprijin a democrației și ale misiunilor de observare a alegerilor și în cele ale Fondului European pentru democrație, precum și în cadrul dezbaterilor lunare în plen și în rezoluțiile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept și în multiplele delegații parlamentare;
8. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că un mare număr de promotori ai drepturilor omului sunt atacați în zilele noastre; invită UE, și în special VP/ÎR, să adopte o politică de denunțare sistematică și fără echivoc a uciderii susținătorilor drepturilor omului și a oricăror încercări de a-i supune violențelor, persecuției, amenințărilor, hărțuirii, dispariției, închiderii sau arestării arbitrare, să condamne regimurile care recurg la astfel de atrocități sau le tolerează și să-și intensifice acțiunile de diplomatie publică pentru a-i susține deschis și clar, inclusiv atunci când aceștia se exprimă în cadrul forurilor multilaterale; invită UE să elaboreze orientări în această politică, deoarece acest lucru mărește consistența priorităților actuale ale UE, stabilite în diferitele orientări ale UE; încurajează delegațiile UE și reprezentanțele diplomatice ale statelor membre să continue să susțină activ promotorii drepturilor omului, în special prin monitorizarea sistematică a proceselor, vizitarea lor în închisoare și prin declarații publice privind cazurile individuale, acolo unde este cazul; îndeamnă la crearea unui sistem de monitorizare eficientă a spațiului societății civile, cu criterii de referință și indicatori clari; subliniază din nou importanța Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) în furnizarea de sprijin financiar și material direct și urgent pentru promotorii omului aflați în situații de risc, precum și importanța fondului de urgență care le permite delegațiilor UE să acorde granturi ad-hoc directe apărătorilor drepturilor omului ale căror vieți sunt sub amenințare iminentă;
9. invită UE și statele sale membre să încurajeze crearea de instituții naționale pentru drepturile omului, în conformitate cu Principiile de la Paris ale Organizației Națiunilor Unite, care să aibă mandat, expertiză și resurse suficiente pentru a putea asigura

protecția și respectarea drepturilor omului;

10. reamintește necesitatea de a dezvolta relațiile interparlamentare dintre Uniune și partenerii săi, în cadrul unui dialog onest și bazat pe înțelegere și încredere reciprocă, pentru a promova drepturile omului într-un mod efectiv;

Cadrul strategic al UE și noul Plan de acțiune privind drepturile omului și democrația

11. salută adoptarea celui de al doilea Plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația (2015-2019) și invită insistent UE și statele sale membre să transpună în practică integral, consecvent, transparent și în timp util acțiunile prevăzute de acesta, precum și să întărească acordat democrației; subliniază că este nevoie de consens și coordonare între UE și statele membre pentru o implementare coerentă a planului de acțiune și încurajează ferm statele membre să se angajeze mai mult în implementarea și reexaminarea planului de acțiune; subliniază că statele membre trebuie să raporteze cu privire la implementarea planului de acțiune;
12. subliniază că, pentru a îndeplini obiectivele ambițioase fixate în cel de al doilea Plan de acțiune, UE trebuie să aloce expertiză și resurse suficiente, atât în ceea ce privește resursele umane pentru delegații, Comisie și Serviciul European pentru Acțiune Externă (SEAE), cât și în ceea ce privește fondurile disponibile pentru proiecte;
13. consideră că societatea civilă liberă constituie unul din fundamentele protecției și sprijinirii drepturilor omului și a valorilor democratice; în consecință, este preocupat de limitarea curentă a spațiului public pentru societatea civilă și de faptul că promotorii drepturilor omului și jurnaliștii au devenit din ce în ce mai mult ținta atacurilor în întreaga lume; salută includerea în planul de acțiune a unui obiectiv care vizează contracararea amenințărilor la adresa spațiului societății civile și îndeamnă UE să transpună în practică acțiunile prevăzute; încurajează toate părțile implicate în acțiunea externă a UE să identifice și să remedieze lacunele existente în protecția drepturilor omului și a libertăților democratice, să își intensifice cooperarea pe teren cu societatea civilă, cu parlamentele, cu partidele politice și cu autoritățile locale, dar și cu organizațiile regionale și internaționale; atrage atenția asupra faptului că planul de acțiune nu include un obiectiv separat de promovare a standardelor democratice în țările partenere; invită Comisia să elaboreze orientări ale UE pentru sprijinirea democrației;

Raportul anual al UE

14. salută încercările de a îmbunătăți și de a face partea tematică a Raportului anual privind drepturile omului și democrația mai concisă și mai sistematică, precum și mai accesibilă publicului larg; își reiterează convingerea că Raportul anual ar trebui completat printr-o abordare mai obiectivă prin care, pe lângă realizări și practicile optime, să fie evidențiate cu precizie și provocările și constrângerile din țările terțe, precum și să fie formulate recomandări pentru acțiuni corective și informații despre măsurile luate de SEAE pentru a depăși aceste provocări; afirmă din nou că rapoartele de țară, care fac parte din raportul anual, ar trebui să fie cât mai puțin descriptive și ar trebui să reflecte implementarea strategiilor de țară privind drepturile omului și democrația și să ofere o perspectivă de ansamblu asupra impactului acțiunilor UE pe teren;
15. cere din nou solicită o raportare sistematică și completă cu privire la măsurile adoptate,

rezultatele obținute și concluziile politice în urma acțiunilor întreprinse ca răspuns la rezoluțiile Parlamentului referitoare la cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept; insistă că trebuie asigurat un răspuns rapid și adecvat la încălcările drepturilor omului, chiar din primele etape ale unor astfel de încălcări; salută, în această privință, monitorizarea ulterioară realizată de SEAE în cadrul Subcomitetului pentru drepturile omului privind rezoluțiile referitoare la dezbaterile de cazuri de încălcare a drepturilor omului, democrației și statului de drept; reamintește solicitarea sa de a primi răspunsuri cuprinzătoare în scris de la Comisie și SEAE la rezoluția Parlamentului referitoare la Raportul anual privind drepturile omului și democrația, care joacă un rol important în urmărirea sistematică și aprofundată a tuturor punctelor semnalate de Parlament, precum și în cadrul controlului parlamentar; reiterează invitația sa adresată VP/ÎR de a participa la o dezbatere cu deputații în Parlamentul European în cadrul a două sesiuni plenare în fiecare an, una la momentul prezentării Raportului anual al UE și cealaltă ca răspuns la raportul Parlamentului;

Reprezentantul Special al UE (RSUE) pentru drepturile omului

16. reamintește importanța pe care o are unui mandat RSUE mai puternic și mai flexibil pentru drepturile omului în creșterea eficacității, a coerenței și vizibilității UE în acțiunile sale de protecție și promovare a drepturilor omului și a principiilor democratice în întreaga lume; cere din nou ca acest mandat să devină permanent; în plus, consideră că RSUE ar trebui să aibă dreptul de vorbi public, puteri de inițiativă proprie, o vizibilitate publică mai mare, precum și resurse și expertiză adecvate;
17. subliniază importanța unui ajutor sistematic pentru societatea civilă și a unei consultări veritabile și profunde cu aceasta în pregătirea vizitelor RSUE în țările partenere; salută, în această privință, angajamentul ferm al RSUE față de susținătorii drepturilor omului și societatea civilă, inclusiv reprezentanți locali, tineri și copii, precum și față de organizațiile internaționale înaintea, în timpul și după vizitele sale în țările terțe; subliniază importanța unui angajamentului continuu și din ce în ce mai ferm în aceste direcții, precum și necesitatea unor mecanisme de urmărire clare și transparente; susține pe deplin atenția maximă acordată de RSUE promovării și protejării unui spațiu deschis pentru societatea civilă și apărătorii drepturilor omului, ca prioritate esențială a mandatului său; invită RSUE să raporteze Parlamentului după aceste vizite; regretă că activitatea și impactul RSUE pot fi numai parțial cunoscute prin examinarea Raportului anual privind drepturile omului, a declarațiilor sale pe platformele sociale și a discursurile disponibile; regretă, de asemenea, că nu există nicio informație oficială privind activitățile sau planurile sale și nici rapoarte de activitate sau analize;
18. încurajează RSUE să continue să promoveze în mod sistematic prioritățile UE în materie de drepturi ale omului și să consolideze angajamentul UE cu toate mecanismele și organizațiile regionale și internaționale relevante privind drepturile omului; invită Consiliul să adopte, ca principiu general, practica includerii sistematice a cooperării cu RSUE în mandatul viitorilor reprezentanților speciali pe zone geografice;

Strategiile de țară privind drepturile omului și democrația (STDOD) și rolul delegațiilor UE

19. salută faptul că democrația a fost inclusă în strategiile de țară privind drepturile omului, ca element necesar al oricărei analize cuprinzătoare a situației drepturilor omului și a democrației în țările partenere;

20. reafirmă că este important ca STDOD să fie luate în considerare la toate nivelurile elaborării politicilor față de țările terțe, inclusiv la pregătirea dialogurilor politice la nivel înalt, a dialogurilor privind drepturile omului, a documentelor de strategie de țară și a programelor de acțiune anuale;
21. susține din nou că STDOD trebuie să corespundă acțiunilor UE ce urmează să fie implementate în fiecare țară în funcție de situațiile specifice și trebuie să includă indicatori de progrese măsurabili și posibilitatea de a ajusta acești indicatori, dacă este necesar; subliniază că STDOD trebuie evaluate continuu; solicită îmbunătățiri suplimentare în cooperarea, comunicarea și schimbul de informații între delegațiile UE, ambasadele statelor membre și instituțiile UE, atunci când se elaborează și se implementează STDOD; își reiterează solicitarea ca deputații din Parlamentul European să aibă acces la STDOD și să obțină informații despre modul în care UE implementează aceste strategii și ca acestea să fie prezentate într-un format care să le permită deputaților să își exercite corect sarcina de control;
22. subliniază că UE trebuie să implementeze o politică coerentă și vizibilă privind societatea civilă și subliniază nevoia unei înțelegeri mai articulate a folosirii diplomației publice; încurajează publicarea STDOD și a foilor de parcurs, precum și stabilirea unor mecanisme eficiente de răspuns, a unei monitorizări a cazurilor și a schimburilor de informații;
23. salută crearea punctelor focale pentru drepturile omului și celor pentru problematica genului în toate delegațiile UE și reamintește recomandarea sa adresată VP/ÎR și SEAE de a elabora orientări operaționale clare cu privire la rolul punctelor focale pentru drepturile omului; insistă ca activitatea punctelor focale pentru drepturile omului să fie, de asemenea, sprijinită de personalul diplomatic al statelor membre; cere ca activitatea punctelor focale pentru drepturile omului să fie independentă și liberă de orice interferență politică și hărțuire din partea autorităților naționale ale țărilor terțe, în special în contactele acestora cu susținătorii drepturilor omului și cu societatea civilă; insistă că este important ca întregul personal al delegațiilor UE să fie instruit cu privire la conținutul Orientărilor UE privind drepturile omului;
24. salută majorarea bugetului și raționalizarea procedurilor din Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) 2014-2020 și cere ca alocarea prevăzută pentru IEDDO la jumătatea perioadei să fie păstrată pentru intervalul rămas din actuala perioadă a cadrului financiar multianual; afirmă din nou că este nevoie de coerență și de complementaritate între diferitele instrumente de finanțare ale UE și că este nevoie să se asigure că o astfel de consolidare se aplică tuturor instrumentelor care servesc drepturilor omului;
25. solicită o adoptare anuală a programelor de acțiune anuale ale IEDDO, și nu bianuală, cum s-a întâmplat recent (2016-2017), pentru a asigura o flexibilitate maximă în raport cu evoluția situațiilor, precum și o complementaritate optimă cu celelalte instrumente de finanțare externă ale UE;

Dialogurile și consultările în domeniul drepturilor omului

26. își reafirmă sprijinul pentru dialogurile privind drepturile omului și recunoaște că acestea pot fi instrumente eficiente și eficace pentru angajamentele și cooperarea

bilaterale, cu condiția să permită partenerilor să se implice în chestiuni de fond, să transmită mesaje politice de substanță, să fie orientate spre rezultate și să beneficieze de o urmărire constantă care să depășească simplul schimb informații privind cele mai bune practici și provocările existente; invită UE să includă în mod sistematic discuțiile privind situația drepturilor femeilor și a drepturilor copiilor în toate dialogurile privind drepturile omului;

27. recunoaște importanța lansării unor dialoguri consacrate exclusiv drepturilor omului și cu țările în care există probleme grave în această privință; subliniază, însă, că este necesar ca UE să tragă concluzii politice clare atunci când aceste dialoguri privind drepturile omului nu conduc la rezultate pozitive; avertizează cu privire la marginalizarea discuțiilor privind drepturile omului în cadrul dialogurilor politice la nivel înalt;
28. insistă asupra faptului că discuțiile privind drepturile omului nu trebuie niciodată subordonate altor interese în discuțiile politice la nivel înalt; reiterează solicitarea sa adresată SEAE de a elabora un mecanism pentru examinarea dialogurilor privind drepturile omului, în vederea îmbunătățirii acestora; consideră că, dacă astfel de dialoguri eșuează în mod repetat, ar trebui folosite instrumente alternative pentru susținerea promovării drepturilor omului în țara respectivă;
29. invită insistent SEAE să desfășoare în mod sistematic dialoguri pregătitoare cu societatea civilă, dar și la nivel local, cu scopul de a le include direct în dialogurile privind drepturile omului; subliniază că este important ca VP/ÎR și SEAE să abordeze în mod sistematic fiecare caz legat de apărătorii drepturilor omului în dialogurilor privind drepturile omului; invită SEAE să dea sistematic curs angajamentelor asumate în dialogurile pe tema drepturilor omului și să se sistematizeze reuniunile de informare cu organizațiile societății civile;

Orientările UE privind drepturile omului

30. salută Orientările UE privind drepturile omului ca instrument important al politicii externe a UE în acest domeniu, care oferă o direcționare practică pentru delegațiile UE și reprezentanțele diplomatice ale statelor membre; cere din nou să se adopte fără întârziere noi Orientări ale UE pentru promovarea și protejarea drepturilor copilului;
31. subliniază cu insistență importanța unei evaluări continue a aplicării orientărilor, utilizând criterii de referință clare; îndeamnă Comisia să deruleze și să publice o evaluare aprofundată a implementării orientărilor de către delegațiile UE și reprezentanțele diplomatice ale statelor membre în toate țările terțe, pentru a identifica posibilele diferențe și lacune în aplicarea și pentru a le corecta; consideră că, pentru o transpunere adecvată în practică a orientărilor, este necesară o formare sistematică și efectivă a personalului SEAE și al delegațiilor UE;

Combaterea tuturor formelor de discriminare

32. condamnă în termenii cei mai fermi toate formele de discriminare, inclusiv cele bazate pe rasă, culoare, gen, orientare sexuală, identitate de gen, limbă, cultură, religie sau convingeri, origine socială, castă, naștere, vârstă, dizabilități sau pe orice altă condiție; solicită din ca UE să aibă o politică mai fermă și o diplomatie mai activă care să

urmărească să elimine toate formele de discriminare și să se folosească de fiecare oportunitate pentru a-și exprima îngrijorarea profundă cu privire la aceste discriminări; îndeamnă, de asemenea, UE să continue să promoveze ratificarea și aplicarea integrală a tuturor convențiilor relevante ale ONU, cum ar fi Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială sau Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități; salută faptul că SEAE lucrează la un manual de combatere a discriminării;

Misiunile și operațiunile din cadrul Politicii de securitate și apărare comune (PSAC)

33. reamintește angajamentul UE de a integra drepturile omului și aspectele de gen în misiunile politicii de securitate și apărare comune, în conformitate cu Rezoluțiile de referință 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea și cu Rezoluția 2242 a Consiliului de Securitate al ONU, adoptată recent, în care femeile sunt considerate o componentă centrală a tuturor eforturilor de contracarare a provocărilor mondiale; își reiterează, în acest context, apelul către UE și statele sale membre de a susține, în procesul de edificare a unei reconcilierii durabile, participarea sistematică a femeilor, ca o componentă vitală a proceselor de pace; invită, în acest sens, UE să sprijine la nivel internațional recunoașterea valorii adăugate a participării femeilor la prevenirea și soluționarea conflictelor, precum și la operațiunile de menținere a păcii, în asistență umanitară și în reconstrucția post-conflict;
34. subliniază că PSAC este un instrument care nu numai că asigură securitatea europeană, dar face parte și din instrumentele de politică externă ale UE și, prin urmare, trebuie folosită pentru a consolida promovarea drepturilor omului și a democrației în țările terțe;
35. solicită o mai mare integrare militară europeană pentru a îmbunătăți disponibilitatea și flexibilitatea forțelor armate europene, astfel încât acestea să poată răspunde amenințărilor și situațiilor de încălcare gravă a drepturilor omului, de genocid sau de purificare etnică; în acest sens, subliniază că ar trebui consolidat în cadrul dreptului internațional conceptul „responsabilității de a proteja” și că UE, ca o comunitate de valori, ar trebui să conducă inițiative și acțiuni importante pentru a proteja civilii și atunci când aceștia sunt amenințați de propriul lor stat;
36. subliniază că traficul de migranți este legat de traficul de ființe umane și constituie o încălcare majoră a drepturilor omului; reamintește că misiunile PSAC, precum Misiunea navală a Uniunii Europene - Operațiunea Sophia (EURONAVFOR MED), reprezintă modalități concrete de a combate introducerea ilegală de migranți; invită UE să continue și să intensifice astfel de operațiuni;
37. invită Consiliul Afaceri Externe al UE și VP/ÎR să ceară ca șefii misiunilor UE și reprezentanții corespunzători ai UE (șefii operațiunilor civile ale UE, comandanții operațiunilor militare ale UE și reprezentanții speciali ai UE) să raporteze cu privire la cazurile de încălcare gravă a dreptului umanitar internațional și să promoveze Codul de conduită privind activitatea Consiliului de Securitate în vederea combaterii genocidului, a crimelor împotriva umanității sau a crimelor de război, angajând statele membre ale ONU să sprijine acțiunile Consiliului de Securitate care vizează prevenirea și eradicarea acestor crime; solicită integrarea politicilor de protejare a copiilor în toate operațiunile civile și militare ale UE care intră în contact cu copiii;

38. solicită ca UE să-și consolideze cooperarea cu ONU în contextul formulării unei viziuni strategice comune privind securitatea, bazată pe de o parte pe noua Strategie globală a UE privind politica externă și de securitate și, pe de altă parte, pe analiza ONU a propriilor operațiuni de pace și a arhitecturii de consolidare a păcii; insistă asupra cooperării cu ONU în vederea consolidării rolului și capacității organizațiilor regionale și subregionale în menținerea păcii, prevenirea conflictelor, gestionarea crizelor civile și militare și soluționarea conflictelor, precum și asupra faptului că trebuie dezvoltate procedurile de folosire a PSAC în sprijinul operațiunilor ONU, inclusiv prin desfășurarea grupurilor tactice de luptă ale UE și prin consolidarea capacităților și reforma sectorului securității, integrând totodată drepturile omului și egalitatea de gen în activitățile misiunilor și în operațiuni;

Angajament multilateral pentru drepturile omului

39. reafirmă clar că drepturile omului consacrate în convențiile ONU sunt universale, indivizibile, interdependente și interconectate, după cum s-a convenit în Declarația și Programul de acțiune de la Viena din 1993, precum și că trebuie impusă respectarea lor; reamintește angajamentul Uniunii de a promova și dezvolta dreptul internațional sub egida ONU; subliniază că este important ca statele membre să ratifice toate instrumentele internaționale din domeniul drepturilor omului adoptate de ONU, inclusiv cele prevăzute în Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale și, în special, în Protocolul opțional de stabilire a unor mecanisme de depunere a plângerilor și de anchetă, în conformitate cu articolul 21 din TUE;
40. subliniază că liderii UE trebuie să insiste asupra reformării ONU, având ca obiectiv consolidarea impactului și a forței sistemului multilateral bazat pe reguli, precum și asigurarea unei protecții mai eficiente a drepturilor omului și promovarea dreptului internațional; reafirmă, de asemenea, că este important să se garanteze că UE se implică în mod activ și consistent în toate mecanismele ONU pentru drepturile omului, în special în Comisia a III-a, în Adunarea Generală a ONU și în CDO al ONU, pentru a-și îmbunătăți credibilitatea; recunoaște eforturile depuse de SEAE, de delegațiile UE de la New York și Geneva și de statele membre pentru mări și mai mult coerența UE în cadrul ONU în privința aspectelor legate de drepturile omului; încurajează UE să intensifice practica inițiativelor transregionale, să inițieze rezoluții împreună cu alți membri ai ONU și să urmărească atent procedura de Evaluare periodică universală a ONU; condamnă faptul că locurile din CDO din cadrul ONU sunt adesea ocupate de țări cu un istoric dovedit de încălcări grave ale drepturilor omului și invită statele membre să își facă publice voturile acordate în CDO; în acest sens, invită UE și statele sale membre să garanteze că modalitățile de vot respective reflectă importanța egală a drepturilor și să hotărască modul în care votează pentru rezoluțiile CDO pe baza fondului problemei, și nu în funcție de autorii respectivelor texte; subliniază că este important și necesar ca UE să aibă o reprezentanță permanentă în toate forumurile multilaterale, iar acțiunile sale să fie mai vizibile;
41. invită UE să acorde o atenție deosebită teritoriilor disputate din vecinătatea sa estică, unde aproximativ cinci milioane de persoane trăiesc fără o protecție reală a drepturilor omului și fără a avea acces la justiție; invită UE să acorde prioritate acestui subiect pe agenda bilaterală pentru găsirea de soluții cu statele vizate și să își folosească întreaga gamă de instrumente pentru a sprijini soluții concrete de promovare a drepturilor omului

în cadrul acestor entități și pentru a susține activitatea apărătorilor drepturilor omului de acolo;

Promovarea unui spațiu liber pentru societatea civilă și sprijinirea apărătorilor drepturilor omului

42. condamnă cu fermitate orice act de atac, intimidare, arestare, ucidere, hărțuire sau represiune a procurorilor, judecătorilor, avocaților, universitarilor și jurnaliștilor sau a oricărei alte profesii pentru care independența și libertatea profesională sunt esențiale pentru a construi o societate democratică;
43. regretă numărul tot mai mare de atacuri împotriva apărătorilor drepturilor omului și a activiștilor de mediu la nivel mondial; condamnă cu fermitate impunitatea față de asasinarea lor și cere SEAE să susțină aducerea celor responsabili în fața justiției;
44. condamnă cu fermitate faptul că multe țări din întreaga lume au adoptat recent legi stricte privind ONG-urile, care debilitază societatea civilă și conduc la o aplicare arbitrară a legilor, la pedepse care includ închisoarea, înghețarea averilor și interdicții de acces pentru membrii personalului ONG-urilor, în special în cazul celor care primesc fonduri publice străine;
45. condamnă cu fermitate interdicțiile de călătorie aplicate de autorități ca instrument de intimidare și reducere la tăcere a vocilor independente ale apărătorilor drepturilor omului și ale activiștilor, dar și ale avocaților și jurnaliștilor, și subliniază că aceste măsuri sunt deseori luate în mod arbitrar și fără fundamente juridice;
46. subliniază rolul delegațiilor UE în reafirmarea și promovarea rolului esențial pe care îl are societatea civilă într-o democrație și în crearea unui mediu favorabil pentru societatea civilă, care necesită un grad maxim de transparență și incluziune în cooperarea cu organizațiile societății civile și cu apărătorii drepturilor omului; regretă, așadar, că la zece ani de la adoptarea Orientărilor UE cu privire la apărătorii drepturilor omului informațiile privind datele de contact pentru punctele de contact ale drepturile omului și pentru ofițerii de legătură pentru apărătorii drepturilor omului nu există încă pe paginile de internet ale tuturor delegațiilor UE;
47. invită VP/ÎR și miniștrii de externe din UE să includă pe ordinea de zi a Consiliului Afaceri Externe, cu regularitate, discutarea eforturilor UE pentru eliberarea apărătorilor drepturilor omului, a celor implicați în activități umanitare, a jurnaliștilor, a activiștilor politici și a altora și să planifice un Consiliu Afaceri Externe public anual, cu o agendă care să includă limitarea spațiului de acțiune pentru societatea civilă și închiderea apărătorilor drepturilor omului, precum și discutarea acestor cazuri cu omologii relevanți în toate ocaziile, inclusiv a celor menționate în rezoluțiile Parlamentului referitoare la dezbaterile cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept;
48. invită comunitatea internațională să aducă liderii politici în fața justiției atunci când comit abuzuri structurale folosind forțele de poliție și forțele armate pentru a înăbuși protestele împotriva conducerii lor sau a continuării acestora;

Migranții, refugiații, solicitanții de azil și persoanele strămutate în interiorul țării (PSI)

49. își exprimă solidaritatea cu numărul mare de refugiați și migranți care suferă grave încălcări ale drepturilor omului, ca victime ale conflictelor, ale eșecurilor guvernării și ale rețelelor de traficanti; condamnă numărul enorm de decese pe mare în Mediterana; este deosebit de preocupat de încălcările din ce în ce mai numeroase ale drepturilor omului pe care le suferă refugiații, migranții și solicitanții de azil în drumul lor spre UE; subliniază faptul că femeile și copiii care sunt refugiați, solicitanți de azil și migranți sunt deosebit de vulnerabili pe rutele de migrație și chiar pe teritoriul UE; solicită urgent măsuri de îmbunătățire a coerenței politicilor privind migrația și subliniază necesitatea unei abordări globale, pentru a găsi soluții sustenabile, coerente și pe termen lung, bazate pe standardele și principiile internaționale ale drepturilor omului, atunci când se combat cauzele profunde ale migrației; subliniază că este nevoie de solidaritate pentru a proteja migranții și refugiații, respectând politicile UE care au la bază drepturile omului; atrage în acest sens atenția că este important să se facă diferența între refugiați și migranți;
50. subliniază faptul că războaiele, conflictele, eșecurile guvernării și nerespectarea drepturilor omului și a democrației reprezintă cauzele principale ale migrației și ale strămutării populației; subliniază că țările gazdă ar trebui să garanteze accesul deplin la educație și la servicii de îngrijire medicală gratuite, publice și de calitate, inclusiv la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, la piața muncii și la locuințe care să răspundă nevoilor refugiaților; subliniază că dorința migranților și refugiaților de a se integra, împreună cu politici de ajutor social corespunzătoare sunt esențiale pentru integrare; solicită UE să își intensifice eforturile de sprijinire a Libanului și a Jordaniei, țări ce adăpostesc un număr fără precedent de refugiați, care se confruntă adesea cu multiple amenințări;
51. subliniază că trebuie consolidată cooperarea cu țările de origine și de tranzit, atât pentru o gestionare organizată a fluxurilor de migrație, cât și pentru acțiunile ce vizează combaterea cauzelor profunde ale emigrării; subliniază este crucială combaterea grupurilor implicate în introducerea ilegală de migranți; subliniază că UE trebuie să încurajeze țările în cauză să semneze Protocolul de la Palermo împotriva introducerii ilegale de migranți; reamintește angajamentele convenite la summitul de la Valletta;
52. subliniază necesitatea stringentă de a crea și de a introduce un sistem european comun de azil cuprinzător, coerent și bine coordonat, care să distribuie responsabilitățile între statele membre;
53. invită UE și statele membre să instituie o transparență totală în privința fondurilor alocate țărilor terțe pentru cooperarea în domeniul migrației și să comunice garanțiile stabilite pentru a asigura faptul că o astfel de cooperare nu aduce beneficii, în mod direct sau indirect, sistemelor de securitate, de poliție și judiciare implicate în încălcarea drepturilor omului;
54. ia act de recunoaște propunerea recentă a Comisiei de a întocmi, la nivelul Uniunii, o listă a țărilor de origine sigure, care modifică Directiva privind procedurile de azil;
55. recunoaște că, având în vedere faptul că, în 2014, 36 % dintre resortisanții țărilor terțe care au primit ordin să părăsească Uniunea au fost efectiv returnați, este necesară consolidarea eficacității sistemului de returnare al Uniunii;

56. consideră că, pentru a crește eficiența readmisiilor și pentru a garanta coerența returnărilor la nivel european, va trebui să se adopte noi acorduri de readmisie ale UE, care să prevaleze în fața acordurilor bilaterale dintre statele membre și țările terțe;
57. invită Comisia și statele membre să se asigure că transpunerea Directivei privind returnarea se desfășoară concomitent cu respectarea procedurilor, a standardelor și a drepturilor fundamentale ale omului, care îi permit UE să asigure tratamentul uman și demn al persoanelor returnate, în concordanță cu principiul nereturnării; îndeamnă UE și statele membre să acorde o atenție deosebită cazurilor de azil legate de posibile persecuții politice, astfel încât să se prevină orice returnare care ar putea determina o încălcare a drepturilor omului în țara de origine sau într-o țară terță;
58. solicită încă o dată UE să se asigure că toate acordurile de cooperare în materie de migrație și de readmisie încheiate cu statele din afara UE respectă dreptul internațional din domeniul drepturilor omului, legislația privind refugiații și dreptul maritim internațional, precum și principiile și valorile UE; invită statele membre să respecte principiul internațional al nereturnării, în conformitate cu dreptul internațional existent; cere ca să se integreze mecanisme de monitorizare astfel încât să se poată face o evaluare a impactului în privința drepturilor omului al cooperării cu statele din afara UE în domeniul migrației și al măsurilor de control la frontieră, insistă asupra integrării și monitorizării drepturilor omului în toate activitățile desfășurate de Frontex; invită UE să participe activ la dezbaterea privind termenul de „refugiat climatic”, inclusiv la posibila definiție juridică a termenului în dreptul internațional;
59. solicită, totodată, introducerea unei clauze care să indice că aceste acorduri ar putea fi suspendate până când părțile acordă efectiv suficiente garanții pentru examinarea individuală a cererilor de azil și, în termeni mai generali, pentru respectarea drepturilor omului în cazul migranților, al solicitanților de azil și al refugiaților;
60. reamintește, în acest sens, necesitatea respectării principiului nereturnării în apele europene și internaționale, principiu consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de legislația UE în vigoare; reamintește angajamentul de a crea canale adecvate de migrație, legale și sigure, apărând, în același timp, mai bine frontierele externe ale UE; invită UE și cele mai dezvoltate țări terțe să semneze acordurile de parteneriat cu țările terțe, pentru a promova reîntregirea familiei și mobilitatea pentru toate persoanele, indiferent de nivelul de calificare, inclusiv pentru cele mai puțin calificate;
61. invită statele membre să respecte și să aplice integral pachetul legislativ adoptat de UE privind sistemul european comun de azil și legislația comună privind migrația, mai ales pentru a-i proteja pe solicitanții de azil vulnerabili, precum copiii, femeile și persoanele vârstnice și persoanele LGTBI împotriva violenței și a discriminării în cursul procedurii de azil, precum și să ofere statelor membre o instruire adecvată pentru a permite proceduri adecvate și adaptate; solicită statelor membre să participe la programele de relocare, permițând reîntregirea familiilor și acordând vize umanitare; subliniază importanța eliminării obstacolelor administrative și politice, pentru o punere rapidă în aplicare a angajamentelor asumate în privința relocării; înțelege că trebuie realizată returnarea în condiții de siguranță a persoanelor care, în urma unei evaluări individuale a cererii lor de azil, sunt considerate neeligibile pentru acordarea protecției în Uniune;

62. este extrem de îngrijorat de numărul din ce în ce mai mare de refugiați copii și de situația copiilor neînsoțiți, dispăruți sau separați de familie; îndeamnă statele membre să acorde prioritate maximă reunirii rapide a minorilor neînsoțiți cu membrii familiei lor; subliniază că este important să li se ofere copiilor acces la asistență medicală și la educație, ca parte a programelor UE de rezolvarea a cauzelor profunde ale migrației; invită statele membre să pună capăt detenției copiilor, să țină seama de interesul superior al copilului în toate procedurile și să asigure protecția copiilor conform dreptului internațional; subliniază că este important să se aloce resurse adecvate pentru protejarea copiilor refugiați și migranți de violențe, exploatare și abuzuri; invită Comisia să se asigure că minorii neînsoțiți nu dispar și să elaboreze o strategie pentru a se evita pe viitor dispariția minorilor migranți neînsoțiți pe teritoriul UE și pentru a afla unde se află copiii dispăruți;
63. recunoaște că persoanele LGBTI din rândul solicitanților de azil sunt expuse adesea unui risc suplimentar în timpul călătoriei și la sosirea în țara în care solicită azil, iar acest risc poate lua forma hărțuirii, excluderii, violenței sexuale sau altor forme de violență; reamintește că o serie de țări considerate „sigure” pentru solicitanții de azil discriminează persoanele LGBTI sau chiar incriminează homosexualitatea; subliniază că grupurile vulnerabile au nevoie de garanții suplimentare și invită statelor să se asigure protecția persoanelor LGBTI din rândul refugiaților, în conformitate cu dreptul umanitar internațional;
64. subliniază că este important să se investească în măsuri preventive, și anume prin dezvoltarea de strategii de integrare și de incluziune socială; subliniază că trebuie implementate programe specifice de deradicalizare și de reintegrare, care să vizeze persoanele returnate;
65. atrage atenția asupra situației problematice a refugiaților din statele vecine Siriei și consideră că este important ca UE să facă tot posibilul pentru a se asigura că refugiaților din aceste țări li se garantează condiții decente de trai și, în special, accesul la asistență medicală, educație și posibilități de angajare;
66. subliniază situația dramatică a persoanelor strămutate intern (PSI), în special numărul enorm al acestora în Irak și Siria, dar și numărul lor din ce în ce mai mare în Ucraina, numărul total al PSI ajungând la 1,4 milioane în 2015; subliniază că programele pentru refugiați destinate regiunilor trebuie să recunoască și să includă și posibila soartă a PSI; invită Comisia, statele membre și comunitatea internațională să ia măsuri pentru a le îmbunătăți situația pe teren și pentru a se asigura că persoanele strămutate au acces la locuințe, hrană, asistență medicală și educație;
67. reamintește că, potrivit Centrului de monitorizare a deplasărilor interne (IDMC), 19,3 milioane de persoane au fost strămutate numai în anul 2015 ca urmare a unor dezastre ecologice; reamintește că aceste strămutări s-a petrecut mai ales în regiunile din sud; subliniază, în acest sens, că 85 % dintre aceste strămutări au loc în țările în curs de dezvoltare și sunt, în esență, deplasări interne sau interregionale;

Traficul de ființe umane

68. invită UE ca, în politicile sale externe, să acorde prioritate combaterii traficului de ființe umane, ocupându-se de fenomen atât din perspectiva cererii, cât și din cea a ofertei, să

acorde o atenție deosebită protecției victimelor și să consolideze comunicarea și cooperarea cu actorii relevanți în combaterea traficului de ființe umane; reafirmă că este necesar ca toate statele membre ale UE să transpună Directiva UE (2011/36/UE) și Strategia UE în vederea eradicării traficului de persoane;

69. reamintește că rețelele criminale profită de presiunile din ce în ce mai mari ale migrației, de lipsa unor canale de migrație sigure și de vulnerabilitatea migranților și a refugiaților, mai ales a femeilor, fetelor și copiilor, pentru a-i supune traficului de migranți, traficului de ființe umane, sclaviei și exploatării sexuale;
70. îndeamnă UE și statele membre să acorde atenție identificării refugiaților și migranților victime ale traficului de ființe umane sau victime ale încălcărilor și abuzurilor, ca parte a introducerii lor ilegale; în acest context, solicită instruirea polițiștilor de frontieră pentru a asigura o identificare precisă, ce este esențială pentru respectarea drepturilor de care trebuie să beneficieze victimele în mod legal;
71. salută faptul că au fost mărite resursele pentru operațiunile Triton și Poseidon; remarcă lansarea Operațiunii Sophia EUNAVFOR MED împotriva persoanelor care introduc ilegal migranți și a traficanților de ființe umane în zona Mării Mediterane și susține întărirea gestionării frontierelor externe ale Uniunii;
72. invită UE și statele sale membre să ratifice și să aplice Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor lor;

Relația dintre dezvoltare, democrație și drepturile omului

73. își exprimă profunda îngrijorare față de creșterea sărăciei extreme și a inegalităților în anumite părți ale lumii, fapt care periclitează exercitarea deplină a tuturor drepturilor omului; consideră că respectul pentru drepturile omului și dreptul la dezvoltare sunt intrinsec legate; subliniază că respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor economice și sociale, a egalității de gen, a bunei guvernări, susținerea democrației și a statului de drept, a păcii și securității sunt condiții esențiale pentru eradicarea sărăciei și a inegalităților;
74. salută Agenda 2030 pentru o dezvoltare durabilă; subliniază că cooperarea pentru dezvoltare a UE cu țările terțe ar trebui să urmărească crearea unui mediu internațional favorabil realizării drepturilor sociale și economice, și solicită implementarea Declarației ONU din 1986 privind dreptul la dezvoltare; reamintește importanța crucială a principiului coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD), consacrat la articolul 208 din TFUE, pentru a garanta respectarea drepturilor omului; invită UE să se asigure că orientările, evaluările de impact și mecanismele de monitorizare și raportare necesare transformă CPD într-o realitate în politicile UE și ale statelor sale membre; consideră că implementarea coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD), consacrată la articolul 208 din TFUE, și cadrele de rezultate clar definite în toate instrumentele și mecanismele UE privind drepturile omului sunt cruciale pentru îndeplinirea Agendei 2030, asigură incluziunea grupurilor marginalizate și vulnerabile și integrează sistematic o abordare bazată pe drepturile omului; insistă asupra consolidării coerenței și coordonării între toate politicile externe și instrumentele UE în aplicarea abordării bazate pe drepturile omului (ADO); invită statele membre să acționeze, în limitele atribuțiilor lor, în concordanță cu angajamentele asumate în materie de dezvoltare și cu politicile europene

din acest domeniu; invită Comisia să realizeze o evaluare a utilizării instrumentelor ADO în delegații și să transmită Parlamentului o sinteză a acestei evaluări;

75. reamintește introducerea unei ADO în politica de dezvoltare a UE, care urmărește integrarea principiilor drepturilor omului în activitățile operaționale pentru dezvoltare ale UE, și prevede mecanisme atât la sedii, cât și pe teren, pentru sincronizarea activităților în domeniul drepturilor omului și al cooperării pentru dezvoltare; solicită o mai mare difuzare a informațiilor despre instrumentele legate de ADO în rândul partenerilor noștri, inclusiv în rândul autorităților locale, al societății civile și al sectorului privat, precum și o monitorizare atentă de către Comisie a aplicării acesteia;
76. consideră că drepturile omului pentru toți trebuie să fie o caracteristică transversală a realizării tuturor obiectivelor și țintelor din Agenda 2030; solicită elaborarea unui cadru de indicatori Obiectiv de dezvoltare durabilă incluziv și bazat pe drepturi, la nivel național și internațional, pentru a asigura o transparență și o responsabilizare fermă în această privință, astfel încât resursele alocate dezvoltării să ajungă într-adevăr la persoanele care au nevoie de ele;
77. reafirmă că este urgent nevoie să fie rezolvată problema globală a bolilor cauzate de malnutriție și a bolilor neglijate; solicită elaborarea unei strategii politice și a unui plan de acțiune pe termen lung ambițioase privind sănătatea la nivel mondial, inovarea și accesul la medicamente care să includă, printre altele, investițiile în cercetare și dezvoltare, astfel încât să se garanteze dreptul la un nivel de trai adecvat pentru sănătatea și bunăstarea fiecărei persoane, fără discriminare pe motive de rasă, religie, convingeri politice, situație economică sau socială, identitate de gen sau orientare sexuală;
78. își exprimă îngrijorarea cu privire la orice încercare de folosire a fondurilor alocate pentru combaterea sărăciei și pentru dezvoltare - care conferă și o valoare practică politicilor al căror obiectiv final este protejarea drepturilor omului - în scopuri care nu sunt legate de dezvoltare; subliniază că ajutorul pentru dezvoltare ar trebui să vizeze eradicarea sărăciei, și nu să devină un instrument pentru controlarea migrației și reamintește importanța Obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 16 privind pacea, justiția și instituțiile puternice, pentru îmbunătăți drepturile omului și guvernarea efectiv democratică; consideră că, pentru a asigura transparența ajutorului acordat de UE și asumarea responsabilității de către țările beneficiare, ar trebui introdusă o clauză anticorupție în toate acordurile de dezvoltare; consideră obiectivele esențiale ale tuturor politicilor externe ale UE ar trebui să fie întărirea statului de drept, a bunei guvernări, a capacităților instituționale cu folosirea sprijinului bugetar, a participării democratice și a procesul decizional reprezentativ, a stabilității, a justiției sociale și a creșterii incluzive și sustenabile, care permite redistribuirea echitabilă a bogăției produse; avertizează împotriva populismului, extremismului și abuzurilor constituționale, care legitimează încălcările drepturilor omului;
79. constată persistența deficitului de finanțare pentru ajutorul umanitar, din cauza nevoilor umanitare tot mai mari, precum și deficiențele Programului alimentar mondial, care au condus la întreruperea aprovizionării cu alimente; invită statele membre ale ONU, Uniunea Europeană și statele sale membre ca, cel puțin, să își onoreze angajamentele financiare asumate; observă, în această privință, că majoritatea statelor membre ale UE

nu și-au respectat propriul angajament de a aloca 0,7% din PIB pentru ajutorul pentru dezvoltare, dar salută angajamentele UE pentru ajutorul umanitar și protecția civilă, UE împreună cu statele sale membre fiind cel mai mare donator;

80. salută noul Plan european de investiții externe (PEIE) și Fondul fiduciar pentru Africa, care urmăresc să combată cauzele profunde ale sărăciei, inegalităților și migrației nereglementate, prin crearea de creștere sustenabilă și locuri de muncă și să încurajeze respectarea drepturilor omului și investițiile private în Africa și în vecinătatea UE; cere folosirea temporară a Fondului european de dezvoltare regională în țările din vecinătatea UE, pentru a contribui la stabilizarea lor;
81. salută includerea unui capitol destinat dezvoltării în Raportul anual pe 2015 al UE privind drepturile omului și democrația în lume și speră ca această practică să fie generalizată în rapoartele pe anii următori;

Comerțul, întreprinderile și drepturile omului

82. solicită aplicarea rapidă, efectivă și integrală a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; îndeamnă toate statele membre ale ONU, inclusiv statele membre ale UE, să elaboreze și să pună în practică planuri de acțiune naționale; consideră că comerțul și drepturile omului sunt compatibile și că mediului de afaceri îi revine un rol important în promovarea drepturilor omului și a democrației;
83. reafirmă că trebuie urgent acționat în mod continuu, concret și coerent la toate nivelurile, inclusiv la nivel național, european și internațional, pentru a găsi efectiv o soluție la abuzurile drepturilor omului și corupția practică de corporațiile internaționale, atunci când se petrec, și pentru a asigura faptul că acestea pot fi trase la răspundere, inclusiv prin rezolvarea problemelor juridice ce rezultă din caracterul multinațional al întreprinderilor și din comportamentul lor;
84. invită ONU, UE și statele sale membre să ridice, împreună cu întreprinderile multinaționale și europene, problema acaparării de terenuri și tratamentul aplicat apărătorilor drepturilor funciare, care sunt adesea victime ale represaliilor, inclusiv amenințări, hărțuiri, arestări arbitrare, agresiuni și asasinări;
85. salută călduros pregătirea unui tratat ONU cu efecte obligatorii privind întreprinderile și drepturile omului; regretă orice comportament obstrucționist legat de acest proces și le invită UE și statele membre să se angajeze în mod constructiv în aceste negocieri;
86. reamintește că statele și întreprinderile au roluri diferite, dar complementare în ceea ce privește protecția drepturilor omului; reamintește cu fermitate că, acolo unde survin abuzuri în legătură cu drepturile omului, statele trebuie să le acorde victimelor acces la o cale efectivă de atac; reamintește, în acest context, că respectarea drepturilor omului de către țările terțe, inclusiv prin garantarea unei căi efective de atac pentru victimele unor astfel de abuzuri, constituie un element esențial al relațiilor externe ale UE cu țările respective; Salută faptul că Uniunea Europeană a jucat un rol esențial în negocierea și aplicarea unor inițiative privind responsabilitatea globală, care merg mână în mână cu promovarea și respectarea standardelor internaționale; salută concluziile Consiliului privind mediul de afaceri și drepturile omului, adoptate la 20 iunie 2016, și faptul că acestea cer planurilor naționale de acțiune referitoare la afaceri și drepturile omului să

include accesul la o cale de atac;

87. reiterează faptul că trebuie să se acorde atenție caracteristicilor specifice ale IMM-urilor, care își desfășoară activitatea preponderent la nivel local și regional, în cadrul unor sectoare specifice; consideră, așadar, că este fundamental ca politicile Uniunii în materie de RSI, inclusiv planurile naționale de acțiune privind RSI, să țină cont în mod corespunzător de exigențele specifice ale IMM-urilor și de principiul „a gândi mai întâi la scară mică” și să recunoască abordarea informală și intuitivă a IMM-urilor privind RSI; își exprimă încă o dată opoziția față de orice inițiativă care poate genera obligații administrative sau financiare suplimentare pentru IMM-uri; sprijină, în schimb, adoptarea de măsuri care să le permită IMM-urilor să pună în practică acțiuni comune;
88. cere Comisiei și statelor membre să garanteze coerența politicilor în ceea ce privește afacerile și drepturile omului la toate nivelurile, în special în raport cu politica comercială a Uniunii; invită Comisia și statele membre să raporteze regulat cu privire la măsurile luate pentru a garanta protecția efectivă a drepturilor omului în contextul activităților comerciale;
89. își reiterează solicitarea fermă pentru introducerea sistematică a clauzelor privind drepturile omului în toate acordurile internaționale, inclusiv în acordurile comerciale și de investiții încheiate sau care urmează a fi încheiate între UE și țările terțe; consideră, de asemenea, că este necesară instituirea unor mecanisme de control ex ante, care să acționeze înainte de încheierea unui acord-cadru și care să fie fundamentale pentru încheierea acestuia, precum și instituirea unor mecanisme de control ex post care să permită adoptarea unor acțiuni concrete ca reacție la încălcările acestor clauze, cum ar fi sancțiuni adecvate stipulate în clauzele din acord referitoare la drepturile omului, inclusiv suspendarea (temporară) a acordului;
90. solicită crearea unor mecanisme menite să asigure respectarea drepturilor omului de către state și firme deopotrivă, precum și instituirea unor mecanisme de depunere a plângerilor pentru persoanele ale căror drepturi sunt încălcate prin acordurile comerciale și de investiții;
91. ia act de propunerea legislativă a Comisiei din 28 septembrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 privind controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare care are ca scop consolidarea acestui control, întrucât anumite produse și tehnologii pot fi utilizate în mod abuziv pentru comiterea unor încălcări grave ale drepturilor omului;
92. salută acordul de actualizare a controlului asupra exporturilor UE în ceea ce privește produsele care ar putea fi utilizate pentru pedeapsa cu moartea, tortură sau alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante și cere aplicarea efectivă și deplină a acestui regulament extrem de important; îndeamnă UE și statele sale membre să încurajeze țările terțe să aibă în vedere adoptarea unei legislații similare, precum și să lanseze o inițiativă de promovare a unui cadru internațional pentru instrumentele de tortură și pedeapsa cu moartea; salută inițiativa ce vizează un regulament de instituire a unui sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare, pentru o aprovizionare responsabilă cu minerale din zonele afectate de conflict; salută propunerea Comisiei de a actualiza legislația UE pentru controlul exporturilor cu dublă utilizare; subliniază că drepturile omului, ca un criteriu pentru licențele de export,

reprezintă o prioritate pentru Parlament și solicită statelor membre să convină, în cele din urmă, să se îndrepte către o politică de export mai modernă, mai flexibilă și bazată pe respectarea drepturilor omului; invită solicită statele membre să exercite controale mai stricte și mai orientate spre respectarea drepturilor omului asupra exporturilor de arme, în special atunci când sunt implicate țări cu un istoric dovedit de represiune internă violentă și de încălcări ale drepturilor omului;

93. salută adoptarea noii strategii comerciale a Comisiei, „Comerț pentru toți”, prin care se urmărește integrarea drepturilor omului în politica comercială și utilizarea poziției UE de bloc comercial pentru a promova drepturile omului în țările terțe; subliniază că acest demers va necesita coerența și complementaritatea totală a inițiativelor comerciale și de politică externă, inclusiv cooperarea strânsă între diferitele DG-uri, SEAE și autoritățile statelor membre; ia act de planurile Comisiei de a consolida diplomația economică europeană și subliniază că politica comercială trebuie să contribuie și la creșterea sustenabilă în țările terțe; solicită Comisiei să implice toate părțile interesate în discuția privind cadrul de reglementare și obligațiile de afaceri în țările în care este probabil să crească nivelul investițiilor publice și private; îndeamnă Comisia să se asigure că proiectele susținute de BEI sunt în concordanță cu politicile UE și recomandă îmbunătățirea controalelor ex-post care evaluează impactul economic, social și de mediu al proiectelor susținute de BEI;
94. salută noul Regulament privind sistemul generalizat de preferințe (SGP+), intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014, considerându-l un instrument de politică comercială a UE pentru promovarea drepturilor omului și a drepturilor muncii, a protecției mediului și a bunei guvernări în țările în curs de dezvoltare vulnerabile; salută îndeosebi faptul că beneficiile comerciale acordate în cadrul SGP+ sunt condiționate intrinsec și juridic de aplicarea continuă a convențiilor internaționale privind drepturile omului; salută publicarea de către Comisie a primului raport bienal privind implementarea sistemului SPG +, precum și dialogul cu Parlamentul privind acest raport înainte de publicarea sa; constată că au fost raportate încălcări repetate ale standardelor de bază în domeniul muncii în numeroase țări având din cadrul SPG+ și îndeamnă să se asigure respectarea reală a SGP+; Îndeamnă Comisia să analizeze posibilitățile pentru includerea Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale pe lista convențiilor obligatorii pentru a avea statutul SGP+ și invită solicitanții SGP+ care nu sunt state părți la statut să îl ratifice;
95. salută faptul că unui număr 14 țări le-au fost acordate preferințe comerciale deosebit de avantajoase în cadrul noului sistem SGP+, care este în vigoare de la 1 ianuarie 2014 și salută, de asemenea, mult solicitata respectare a celor 27 de convenții internaționale (inclusiv a convențiilor privind drepturile fundamentale ale omului și drepturile lucrătorilor);
96. își reiterează solicitarea insistentă de a se face evaluări de impact prealabile și cuprinzătoare cu privire la drepturile omului, care să ia în mod serios în considerare punctele de vedere ale societății civile pentru toate acordurile comerciale și de investiții;
97. salută adoptarea unor noi orientări privind analiza evaluărilor impactului pe care îl au inițiativele legate de comerț asupra drepturilor omului¹, dar este profund îngrijorat de calitatea observațiilor privind drepturile omului făcute în evaluarea impactului asupra

¹ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/july/tradoc_153591.pdf.

dezvoltării durabile referitoare la acordul UE-Myanmar privind protejarea investițiilor; este, totodată, îngrijorat de faptul că Comisia nu a efectuat o evaluare de impact cu privire la drepturile omului pentru acordul de liber schimb UE-Vietnam; își reiterează susținerea pentru realizarea unei evaluări cuprinzătoare care să fie inclusă în evaluările ex post ale acestor acorduri,

98. invită UE să includă respectarea libertății religioase sau de convingere în evaluările de impact cu privire la drepturile omului care se desfășoară înainte de decizia UE de a încheia noi acorduri comerciale și de investiții;

Sportul și drepturile omului

99. este preocupat de atribuirea găzduirii unor evenimente sportive de mare amploare unor țări în care respectarea drepturilor omului este foarte problematică, cum ar fi Cupa Mondială de Fotbal din Rusia în 2018 și din Qatar în 2022 și Jocurile Olimpice de la Beijing din 2022; este, de asemenea, preocupat de încălcările drepturilor omului cauzate de evenimentele sportive de mare amploare, inclusiv evacuările forțate, fără consultarea sau compensarea populațiilor vizate, exploatarea grupurilor vulnerabile, cum ar fi copiii și lucrătorii migranți, care poate ajunge până la sclavie, precum și reducerea la tăcere a organizațiilor societății civile care denunță astfel de încălcări ale drepturilor omului; invită Comitetul Internațional Olimpic și Federațiile Internaționale ale asociațiilor de Fotbal (FIFA) să își alinieze practicile cu idealurile sportului, aplicând mecanisme de salvagardare pentru a preveni, monitoriza și a asigura căi de atac pentru toate încălcările drepturilor omului legate de evenimentele sportive de mare anvergură; solicită dezvoltarea unui cadru de politici al UE privind sportul și drepturile omului; invită UE și statele membre să coopereze cu federațiile sportive naționale, cu corporațiile și cu organizațiile societății civile privind modalitățile de participare a acestora la astfel de evenimente;

Persoanele cu dizabilități

100. salută noile obiective 12 și 16, în special subpunctul 16f din concluziile Consiliului referitoare la Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019 și invită Comisia să se asigure că aplicarea Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD) este invocată în mod sistematic în dialogurile privind drepturile omului cu țările terțe; remarcă faptul că trebuie luată în considerare natura specifică a nevoilor persoanelor cu dizabilități, în contextul eforturilor depuse împotriva discriminării; solicită examinarea aprofundată a eficienței proiectelor legate de dizabilități și implicarea adecvată a organizațiilor persoanelor cu dizabilități în planificarea și implementarea acestor proiecte;
101. invită statele membre să se asigure că persoanele cu dizabilități au o reală libertate de mișcare în spațiile publice și, în acest fel, șanse egale de a participa la viața publică;
102. solicită ferm ca drepturile omului pentru persoanele cu dizabilități să fie integrate sistematic în toate politicile și acțiunile externe ale UE, în special în politicile UE privind migrația și refugiații, oferind un răspuns adecvat pentru nevoile lor specifice, dat fiind faptul că sunt supuse la o discriminare multiplă; reamintește că femeile și copiii cu dizabilități sunt expuși unor discriminări multiple și sunt deseori expuși unui risc mai mare de violență, abuz, maltratare sau exploatare; sprijină ferm recomandarea

de a integra perspectiva de gen în toate strategiile UE privind dizabilitățile, inclusiv în politicile și acțiunile sale externe;

103. încurajează VP/ÎR să sprijine în continuare procesul de ratificare și aplicare a Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități de către țările care încă nu au ratificat-o sau nu au pus-o în aplicare; remarcă faptul că UE ar trebui să conducă prin puterea exemplului prin implementarea efectivă a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități pe plan intern; solicită UE să își asume un rol proeminent în implementarea unei Agende 2030 incluzive pentru dezvoltare durabilă, care să garanteze faptul că nimeni nu este lăsat în urmă, conform recomandărilor Comitetului Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități în observațiile finale vizând examinarea aplicării Convenției în UE;

Drepturile femeilor și ale copiilor

104. salută adoptarea Planului de acțiune pentru egalitatea de gen (2016-2020), care conține o listă cuprinzătoare de acțiuni pentru îmbunătățirea situației femeilor în ceea ce privește egalitatea de drepturi și capacitatea; subliniază că acest plan de acțiune trebuie implementat împreună cu Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația, pentru a asigura recunoașterea explicită a drepturilor fundamentale ale femeilor și fetelor; salută adoptarea Angajamentului strategic pentru egalitatea de gen (2016-2019), care promovează egalitatea de gen și drepturile femeilor în întreaga lume; reafirmă că drepturile femeilor nu pot fi compromise în numele respectării unor interdicții specifice impuse de o religie sau de o convingere; cere UE să-și amplifice sprijinul pentru implementarea obligațiilor și angajamentelor în domeniul drepturilor femeilor exprimate în Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), în Platforma de acțiune de la Beijing, în Declarația de la Cairo privind populația și dezvoltarea și în evaluările rezultatelor acestora, precum și în obiectivele de dezvoltare durabilă; subliniază că este important să nu fie compromis acquis-ul Platformelor de acțiune de la Beijing și Cairo în ceea ce privește accesul la educație și sănătate ca drept fundamental al omului și protejarea drepturilor sexuale și reproductive; totodată, este important să asigure că se oferă toate serviciile necesare și întreaga asistență medicală și psihologică pentru femeile care au fost victime ale violurilor în timpul războiului, inclusiv dreptul la avort în condiții de siguranță, după cum prevede dreptul umanitar internațional; remarcă faptul că planificarea familială, sănătatea mamelor, accesul facil la mijloace de contracepție și la avort în condiții de siguranță, precum și la întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și reproductivă sunt elemente importante în salvarea vieții femeilor, dar și în reducerea mortalității infantile și materne; subliniază că aceste politici trebuie plasate în centrul cooperării pentru dezvoltare cu țările terțe; subliniază că apărarea drepturilor femeilor și fetelor, respectarea demnității umane, eliminarea violenței și a discriminării împotriva lor sunt elemente esențiale pentru ca femeile să își drepturile lor fundamentale; subliniază dreptul fiecărei persoane de a decide liber în chestiuni legate de sexualitatea sa și de sănătatea sexuală și reproductivă; în acest sens, recunoaște drepturile inalienabile ale femeilor de a lua decizii în mod autonom, inclusiv în privința accesului la planificarea familială;
105. condamnă din nou toate formele de abuz și violență împotriva femeilor și copiilor, violența de gen, inclusiv practicile de căsătorii timpurii și căsătorii forțate, mutilarea

genitală a femeilor, exploatarea și sclavia, violența domestică, precum și folosirea violenței sexuale ca armă de război; consideră că violența împotriva femeilor se manifestă și psihologic și subliniază că trebuie integrate considerații din perspectiva de gen care, printre altele, să promoveze participarea activă a femeilor în acordarea ajutorului umanitar și care să conțină strategii de protecție împotriva violenței sexuale și a violenței de gen, precum și măsuri de sănătate de bază ce cuprind servicii de sănătate sexuală și reproductivă; subliniază că statele membre și Comisia nu numai că trebuie să combată toate formele de violență împotriva femeilor, ci trebuie și să acorde prioritate accesului la educație și combaterii stereotipurilor de gen pentru fete și băieți de la o vârstă fragedă; invită UE și statele sale membre să ratifice de urgență Convenția de la Istanbul pentru a asigura coerența între acțiunea internă și externă a UE privind violența împotriva femeilor și a fetelor și violența de gen; salută propunerea Comisiei din 4 martie 2016 privind aderarea UE la Convenția de la Istanbul, primul instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic referitor la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor; consideră că acest lucru va asigura o mai bună eficiență și coerență a politicilor interne și externe ale UE și va mări responsabilitatea UE și rolul acesteia în combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței de gen la nivel internațional; îndeamnă Comisia și Consiliul să facă tot posibilul pentru a permite semnarea și încheierea convenției de către UE și, în același timp, să încurajeze cele 14 state membre care încă nu au semnat și nu au ratificat Convenția de la Istanbul să facă acest lucru și să asigure aplicarea adecvată a acestui instrument; subliniază că trebuie să se asigure o pregătire adecvată pentru personalul din domeniul sănătății, forțele de poliție, procurorii, judecătorii, diplomații și personalul de menținere a păcii, atât din UE, cât și din țările terțe, care urmărește să ajute și să sprijine victimele violenței, în special femeile și copiii, în situațiile de conflict și în operațiunile pe teren;

106. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la încălcările drepturilor fundamentale în cazul femeilor și fetelor aflate în taberele de refugiați și în centrele de primire, inclusiv în legătură cu cazurile relatate de violență sexuală și de tratament inegal al femeilor și copiilor; îndeamnă SEAE să depună eforturi pentru adoptarea unor norme mai stricte și a unor bune practici în țările terțe; subliniază că este necesar ca femeile și copiii supuși abuzurilor în timpul conflictelor să aibă acces la asistență medicală și psihologică, în conformitate cu dreptul internațional, precum și faptul că este nevoie de continuitate în educație, în asigurarea asistenței medicale și în aprovizionarea cu alimente pentru copiii aflați în taberele de refugiați, în zonele de conflict și în zonele afectate de sărăcie extremă;
107. remarcă faptul că măsurile de combatere a violenței de gen trebuie să abordeze și violența online, inclusiv hărțuirea sexuală, hărțuirea morală și intimidarea, și trebuie să contribuie la crearea unui mediu online care este sigur pentru femei și fete;
108. salută adoptarea și sprijină transpunerea în practică a recentei Rezoluții 2242 a Consiliului de Securitate al ONU care plasează femeile în centrul tuturor eforturilor depuse pentru depășirea provocărilor mondiale și cere eforturi suplimentare pentru integrarea programelor privind „femeile, pacea și securitatea” în toate dimensiunile operațiunilor de menținere a păcii; subliniază importanța participării egale, depline și active a femeilor la prevenirea și soluționarea conflictelor, precum și la negocierile de pace și la procesul de consolidare a păcii; recomandă introducerea unui sistem de cote, pentru a asigura o modalitate de promovare a participării femeilor la toate nivelurile

politice;

109. regretă profund faptul că romii, în special femeile rome, continuă să se confrunte cu o discriminare la scară largă și cu o atitudine ostilă, care alimentează ciclul dezavantajării, excluziunii, segregării și marginalizării; invită UE și statele membre să respecte în totalitate drepturile omului în cazul populației rome, asigurându-le dreptul la educație, la servicii de sănătate, la locuri de muncă, la locuințe și la protecție socială;
110. regretă profund lipsa egalității de gen în sfera politică și subreprezentarea femeilor în procesele decizionale politice, sociale și economice, fapt ce subminează drepturile omului și democrația; consideră că guvernele ar trebui să înscrie obiectivul egalității de gen în procesele de consolidare și menținere a democrației și să combată orice formă de discriminare de gen în societate; subliniază că rapoartele misiunilor de observare a alegerilor oferă orientări precise pentru dialogul politic al UE cu țările terțe, cu scopul de a îmbunătăți participării femeilor la procesul electoral și la viața democratică a țării;
111. regretă că încă mai există țări care restricționează participarea femeilor la alegeri;
112. deploră faptul că femeile din întreaga lume continuă să se confrunte cu provocări enorme în găsirea și păstrarea unor locuri de muncă decente, după cum demonstrează raportul Organizației Internaționale a Muncii intitulat „Femeile la locul de muncă - 2016”;
113. regretă că „plafonul de sticlă” existent pentru femeile antreprenoare, diferența de remunerare între femei și bărbați și descurajarea societală a antreprenoriatului feminin reprezintă în continuare fenomene răspândite la nivel mondial; solicită inițiative pentru capacitatea mai mare a femeilor, în special în domeniul activităților independente și al IMM-urilor;
114. reamintește că accesul la educație, la formare profesională și la microcredite reprezintă instrumente esențiale pentru capacitatea femeilor și pentru a împiedica încălcarea drepturilor lor fundamentale;
115. încurajează participarea activă a femeilor la sindicate și la organizațiile sindicale, ca factor important în introducerea aspectelor de gen în condițiile de muncă;
116. încurajează statele membre, Comisia și SEAE să se concentreze asupra emancipării economice și politice a femeilor în țările în curs de dezvoltare, promovând implicarea lor în întreprinderi și în implementarea de proiecte de dezvoltare regională și locală;
117. invită Comisia și statele membre ale UE să implementeze bugetarea de gen în toate fondurile relevante ale UE;
118. solicită investiții în femei și în tineri, deoarece acestea reprezintă o formă eficientă de combatere a sărăciei, în special în rândul femeilor;
119. este profund îngrijorat de faptul că se preconizează că creșterea rapidă a amenințării rezistenței antimicrobiene (RAM) va deveni principala cauză de deces în lume, care va face victime îndeosebi în rândul persoanelor vulnerabile și slăbite din țările în curs de dezvoltare; invită Comisia să elaboreze, fără întârziere, o strategie de sănătate publică

cu adevărat eficientă, care să includă următoarele aspecte:

- identificarea cauzelor de îmbolnăvire, a diagnosticelor și a modurilor de transmitere a bacteriilor rezistente prin intermediul turismului și al comerțului;
- identificarea acțiunilor optime de răspuns în situații de urgență la nivel internațional, național și regional în urma unui „focar” al bacteriilor de neoprit, precum și pregătirea integrată și coordonată a unor astfel de acțiuni;
- elaborarea celor mai aspre reglementări orientate spre volum privind utilizarea antibioticelor în regiunile din întreaga lume, combinate cu măsuri de aplicare adaptate și eficiente;
- dezvoltarea și implementarea celui mai amplu program de informare existent până în prezent privind amenințarea RAM, folosind toate resursele și, în special, rețelele sociale;

Drepturile copiilor

120. reafirmă nevoia urgentă de ratificare universală și implementare efectivă a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului și protocoalele opționale ale acesteia și solicită ca UE să se consulte sistematic cu organizațiile relevante pentru apărarea drepturilor copilului, de la nivel local și internațional, și să abordeze în dialogurile sale politice și cele privind drepturile omului cu țările terțe problema obligațiilor statelor părți privind aplicarea Convenției; salută ratificarea Convenției de către Sudanul de Sud și Somalia; își reiterează solicitarea adresată Comisiei și VP/ÎR de a explora modalitățile și mijloacele prin care UE să adere la Convenția ONU cu privire la drepturile copilului;
121. solicită UE să continue să promoveze Setul de instrumente UE-UNICEF privind drepturile copilului: „Integrarea drepturilor copilului în cooperarea pentru dezvoltare” prin intermediul delegațiilor sale externe și să instruiască personalul delegațiilor UE în mod corespunzător în acest domeniu; subliniază chestiunea gravă a copiilor neînregistrați, născuți departe de țara de origine a părinților lor, o problemă deosebit de gravă legată de refugiați, și invită UE să ridice această problemă în toate dialogurile politice cu țările terțe, unde este cazul; invită Comisia să elaboreze politici și să promoveze, în cadrul forurilor internaționale, protecția copiilor ai căror părinți se află în închisoare, pentru a evita discriminarea și stigmatizarea lor; subliniază că milioane de copii suferă în continuare de malnutriție, mulți dintre aceștia având sechele ireversibile, pe termen lung sau chiar mor; invită Comisia și comunitatea internațională să introducă moduri inovatoare pentru a soluționa în mod eficient problema malnutriției, în special în rândul copiilor, prin utilizarea optimă a întregului lanț alimentar, incluzând, astfel, parteneriatele public-privat-populație, precum și toate celelalte resurse disponibile, în special mijloacele de comunicare sociale;
122. exprimă nevoia de asistență internațională pentru eforturile de a căuta și elibera femeile și copiii care se află în continuare în captivitatea Daesh și a altor grupuri teroriste și organizații paramilitare și de a promova programe speciale de tratament al persoanelor care s-au aflat în captivitate în UE sau în lume; își exprimă îngrijorarea cu privire la recrutarea copiilor și participarea lor la activități teroriste și militare; subliniază necesitatea de a adopta politici de orientare pentru căutarea și eliberarea, reabilitarea și reintegrarea acestor copii; insistă asupra necesității de a promova politici de dezarmare, reabilitare și reintegrare a acestora; reiterează solicitarea adresată Comisiei de a propune o strategie și un plan de acțiune cuprinzătoare privind drepturile copilului pentru

următorii cinci ani, pentru a acorda prioritate drepturilor copiilor în cadrul politicilor externe și interne ale UE și pentru a promova drepturile copiilor, în special contribuind la asigurarea accesului copiilor la apă, la servicii de salubritate, la asistență medicală și la educație, inclusiv în zonele de conflict și în taberele de refugiați;

Drepturile persoanelor în vârstă

123. salută obiectivul 16g din Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019, care vizează o mai bună cunoașterea a drepturilor omului și a nevoilor specifice ale persoanelor vârstnice; este îngrijorat de efectele negative ale discriminării din motive de vârstă; subliniază provocările deosebite cu care se confruntă persoanele vârstnice în exercitarea drepturilor omului, precum cele privind accesul la protecție socială și la îngrijire medicală; invită statele membre să folosească evaluarea actuală a Planului internațional de acțiune privind îmbătrânirea, adoptat la Madrid, pentru a cartografia implementarea instrumentelor existente și pentru a identifica eventualele curențe; invită UE și statele membre să se implice activ în Grupul de lucru deschis privind îmbătrânirea al ONU și să își intensifice eforturile în vederea protejării și a promovării drepturilor persoanelor vârstnice, inclusiv luând în considerare elaborarea unui nou instrument juridic;

Drepturile persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI)

124. este profund îngrijorat de recrudescența violențelor și discriminărilor la adresa persoanelor LGBTI; condamnă cu fermitate recrudescența recentă a legilor discriminatorii și a actelor de violență împotriva persoanelor pe motive de orientare sexuală, identitate de gen și caracteristici sexuale; condamnă totodată faptul că 73 de țări incriminează în continuare homosexualitatea (inclusiv prin acuzații de „desfrâu” aduse persoanelor LGTBI), că 13 țări¹ permit pedeapsa cu moartea, iar 20 de țări incriminează identitățile transgen; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la așa-numitele „legi de propagandă”, care urmăresc să restrângă libertatea de exprimare și de întrunire a persoanelor LGBTI și a celor care le susțin drepturile; invită toate statele care au astfel de legi să abroge aceste dispoziții; condamnă ferm restricțiile din ce în ce mai mari și condițiile dificile impuse libertății de întrunire și de asociere a grupurilor LGBTI și susținătorilor drepturilor lor, evenimentelor și protestelor, precum marșurile „Pride”, când au fost cazuri în care autoritățile au răspuns cu violențe împotriva protestatarilor; reafirmă rolul esențial al acestor libertăți fundamentale în funcționarea societăților democratice și responsabilitatea pe care o au statele de a garanta că astfel de drepturi sunt apărate, iar cei care le exercită sunt protejați; cere ca SEAE să acorde prioritate și să își amplifice acțiunile în țările în care prevalează violențele, asasinările, abuzurile și discriminările persoanelor LGTBI, condamnând aceste practici în conformitate cu Orientările UE privind pedeapsa cu moartea și Orientările UE privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, precum și prin continuarea cooperării în acest domeniu cu Înaltul Comisar al ONU pentru drepturile omului; subliniază că este important să fie sprijinite acțiunile apărătorilor drepturilor omului pentru persoanele LGTBI, prin acordarea unui sprijin mai mare și a mai multor resurse pentru o programare eficientă, prin lansarea unor campanii de conștientizare, finanțate și prin IEDDO, în rândul marelui public privind discriminarea și violențele

¹ (Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite, Nigeria, Somalia, Mauritania, Sudan, Sierra Leone, Yemen, Afganistan, Pakistan, Qatar, Iran și Maldive);

împotriva persoanelor LGTBI, precum și prin furnizarea unei asistențe de urgență pentru cei care au nevoie de un astfel de sprijin; invită delegațiile UE și instituțiile relevante să promoveze activ aceste drepturi și libertăți fundamentale;

125. salută Orientările Consiliului Afaceri Externe pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele LGTBI, adoptate la 24 iunie 2013; invită SEAE și Comisia să insiste asupra unei aplicări mai strategice și mai sistematice a orientărilor, inclusiv prin campanii de conștientizare și prin instruirea personalului UE din țările terțe, pentru a ridica cu adevărat problema drepturilor LGTBI în dialogurile politice și în cele privind drepturile omului cu țările terțe, precum și în forurile multilaterale; subliniază că este important ca Orientările UE pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului să fie disponibile pe scară largă pentru persoanele LGTBI; cere acțiuni concrete pentru o mai mare coerență între politicile interne și cele externe ale UE cu privire la drepturile persoanelor LGTBI;
126. încurajează instituțiile UE și statele membre să contribuie mai mult la reflecțiile asupra recunoașterii căsătoriilor sau a uniunilor civile între persoane de același sex, ca o chestiune politică, socială, și legată de drepturile omului și drepturile civile; salută faptul că un număr din ce în ce mai mare de țări respectă dreptul de a întemeia o familie prin căsătorie, parteneriat civil și adopție, fără discriminare pe motive de orientare sexuală, și invită Comisia și statele membre să elaboreze propuneri pentru recunoașterea reciprocă a acestor uniuni și a familiilor formate din persoane de același sex la nivelul UE, astfel încât să se asigure tratamentul egal în ceea ce privește munca, libera circulație, impozitarea și securitatea socială, precum și protecția veniturilor familiilor și a copiilor;

Drepturile populațiilor indigene și ale persoanelor aparținând minorităților

127. este profund îngrijorat de faptul că populațiile indigene sunt în continuare în grav pericol de a fi discriminate și sunt deosebit de vulnerabile la schimbările și tulburările politice, economice, de mediu și legate de ocuparea forței de muncă; constată că majoritatea trăiesc sub pragul sărăciei și nu au acces sau au acces limitat la reprezentare politică și la procesul decizional politic, ceea ce contravine dreptului lor la consimțământ liber, prealabil și în cunoștință de cauză, garantat în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene și recunoscut în Consensul european privind dezvoltarea din 2005; este deosebit de preocupat de relatările privind fenomenul răspândit și în creștere de abuzuri ale drepturilor omului pentru popoarele indigene, cum ar fi persecutarea, arestările arbitrare și uciderea apărătorilor drepturilor omului, strămutarea forțată, acapararea de terenuri și încălcările săvârșite de corporații;
128. constată cu profundă îngrijorare că populațiile indigene sunt afectate în mod deosebit de încălcarea drepturilor omului asociate cu extracția resurselor; invită Comisia și SEAE să sprijine cadre juridice riguroase și inițiative care vizează transparența și buna guvernare în minerit și în alte sectoare de resurse, și astfel și respectul pentru consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al localnicilor și pentru Declarația ONU privind drepturile persoanelor indigene; invită delegațiile UE să continue să amplifice și mai mult dialogul cu populațiile indigene la fața locului, pentru a identifica și preveni încălcările drepturilor omului;
129. atrage atenția că comunitățile minoritare naționale au nevoi specifice și, prin urmare,

trebuie promovată egalitatea deplină și efectivă între persoanele dintr-o minoritate națională și cele care aparțin majorității în toate domeniile vieții economice, sociale, politice și culturale; îndeamnă Comisia să urmărească îndeaproape aplicarea dispozițiilor care protejează drepturile persoanelor ce aparțin minorităților naționale pe parcursul întregului proces de extindere;

Drepturile persoanelor afectate de discriminarea de castă

130. condamnă încălcările drepturilor omului ce continuă să fie comise împotriva persoanelor care suferă din cauza ierarhiilor de castă și a discriminării pe criterii de castă, inclusiv refuzul egalității și al accesului la justiție și la un loc de muncă, segregarea continuă și obstacolele impuse de sistemul castelor în exercitarea drepturilor fundamentale și în dezvoltare; este deosebit de îngrijorat de proporția alarmantă și în creștere a atacurilor violente din motive de castă împotriva dalitilor și impunitatea instituționalizată a discriminării; solicită din ca UE să formuleze o politică dedicată discriminării din motive de castă și invită UE să se folosească de fiecare oportunitate pentru a-și exprima îngrijorarea profundă cu privire la aceste discriminări;

Curtea Penală Internațională (CPI) / justiție de tranziție

131. reamintește universalitatea CPI și își reiterează sprijinul deplin pentru activitatea acesteia; subliniază rolul său important de a pune capăt impunității autorilor celor mai grave infracțiuni aflate în atenția comunității internaționale și de a face dreptate victimelor crimelor de război, ale crimelor împotriva umanității și ale genocidului; rămâne vigilent în ceea ce privește orice tentativă de subminare a legitimității sau independenței CPI;
132. reamintește rezoluția sa care invită toți membrii Consiliului de Securitate al ONU să susțină sesizarea Consiliului de Securitate adresată CPI pentru a investiga încălcările comise în Irak și în Siria de așa-numita organizație „ISIS/Daesh” împotriva creștinilor (caldeeni, siriaci, asirieni), a yazidiților, precum și a altor minorități religioase și etnice;
133. salută declarația Ucrainei prin care a acceptat jurisdicția CPI pentru crimele comise în țară începând cu 20 februarie 2014, întrucât această declarație deschide posibilitatea ca procurorul CPI să analizeze dacă instanța de judecată ar putea investiga abuzurile comise în timpul conflictului armat, chiar dacă Ucraina nu este încă o țară membră a CPI;
134. salută concluziile Consiliului privind sprijinul UE pentru justiția de tranziție și cadrul de politici al UE privind justiția de tranziție, UE fiind prima organizație regională care a adoptat o astfel de politică; invită UE, statele sale membre și reprezentanții săi speciali să promoveze activ CPI, executarea hotărârilor sale și lupta împotriva impunității pentru crimele prevăzute în Statutul de la Roma și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că mai multe mandate de arestare nu au fost încă executate; îndeamnă UE și statele membre să coopereze cu Curtea și să își continue sprijinul diplomatic și politic ferm pentru consolidarea și extinderea relației dintre CPI și ONU, în special în contextul Consiliului de Securitate al ONU, și să ia măsuri pentru a preveni cazurile de necooperare cu CPI și pentru a răspunde concret acestora; își reiterează solicitarea adresată UE de a adopta o poziție comună privind crima de agresiune și amendamentele adoptate la conferința de la Kampala și invită statele membre să își alinieze legislațiile

naționale la definițiile formulate în amendamentele de la Kampala și să înlesnească cooperarea cu CPI; deplânge sfidarea pe care au afișat-o mai multe țări față de CPI, care s-au retras sau amenință că se retrag din jurisdicția CPI;

135. reiterează îndemnul de a crea funcția de Reprezentant special al UE pentru justiția internațională și dreptul umanitar internațional, pentru a acorda acestor aspecte importanța și vizibilitatea pe care le merită, pentru a promova în mod concret agenda UE și pentru a integra sistematic angajamentul UE pentru CPI și pentru combaterea impunității în toate politicile externe ale UE;
136. invită UE și statele membre să pună la dispoziția CPI resursele necesare și să sprijine mai mult sistemul internațional de justiție penală, inclusiv justiția de tranziție;

Dreptul internațional umanitar (DIU)

137. condamnă nerespectarea dreptului internațional umanitar și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la creșterea alarmantă a numărului de cazuri de daune colaterale în conflictele armate din întreaga lume și de atacuri mortale împotriva spitalelor, școlilor, a convoaielor umanitare și a altor ținte civile; își exprimă îngrijorarea cu privire la influența din ce în ce mai mare a actorilor nestatali în conflicte în întreaga lume și îndeamnă UE să folosească toate instrumentele aflate la dispoziție pentru a îmbunătăți respectarea dreptului umanitar internațional de către actorii statali și nestatali; salută promisiunea UE și a statelor sale membre făcută Comitetului Internațional al Crucii Roșii de a sprijini cu fermitate crearea unui mecanism eficient pentru o mai mare respectare a dreptului umanitar internațional; cere VP/ÎR să prezinte un raport Parlamentului cu privire la obiectivele și la strategia concepută pentru a concretiza această promisiune; îndeamnă comunitatea internațională să convoace o conferință internațională cu scopul de a pregăti un nou mecanism internațional destinat descoperirii și colectării de date și raportării publice a încălcărilor DUI, inclusiv a atacurilor asupra spitalelor, personalului medical și ambulanțelor; consideră că un astfel de mecanism ar putea să se inspire din mecanismul existent destinat copiilor afectați de conflictele armate; cere solicită VP/ÎR să prezinte anual o listă publică de presupuși autori de atacuri asupra școlilor și spitalelor, în scopul definirii unor măsuri adecvate ale UE de stoparea a unor astfel de atacuri;
138. regretă faptul că șapte state membre nu au ratificat încă Convenția privind munițiile cu dispersie; solicită UE și statelor sale membre să sprijine interzicerea, la nivel mondial, a utilizării fosforului alb, mai ales prin încheierea unui nou protocol la Convenția privind interzicerea anumitor tipuri de arme convenționale, care să interzică astfel de arme;
139. invită statele membre să ratifice principalele instrumente de drept internațional umanitar și alte instrumente juridice relevante care au un impact asupra dreptului internațional umanitar; recunoaște importanța Orientărilor UE privind promovarea respectării dreptului umanitar internațional și reiterează solicitarea adresată VP/ÎR și SEAE de a revizui implementarea acestor orientări, mai ales în contextul impunității generale și sistematice pentru încălcări grosolane a DUI și ale drepturilor omului; invită UE să sprijine inițiativele care vizează difuzarea cunoștințelor de drept umanitar internațional și a bunelor practici în aplicarea sa și invită UE să folosească toate instrumentele bilaterale aflate la dispoziția sa pentru a promova în mod concret respectarea dreptului umanitar internațional de către partenerii săi, inclusiv prin dialogul politic; reiterează

solicitarea adresată statelor membre de a se alătura eforturilor internaționale de prevenire a atacurilor împotriva școlilor și a utilizării acestora în scopuri militare de către protagoniști armați, aprobând Declarația privind școlile sigure, care este concepută pentru a contribui la oprirea atacurilor militare extrem de frecvente asupra școlilor în timpul conflictelor armate;

140. îndeamnă comunitatea internațională să convoace o conferință internațională pentru a elabora noi norme internaționale obligatorii, concepute pentru a readapta dreptul umanitar internațional la noua realitate a războaielor, în scopul de a întări eficiența normelor umanitare internaționale;
141. invită din nou VP/ÎR să lanseze o inițiativă menită să impună un embargo UE al armelor împotriva țărilor care sunt acuzate de încălcări grave ale dreptului internațional umanitar, în special în ceea ce privește atacarea deliberată a infrastructurilor civile; subliniază că acordarea continuă de licențe pentru vânzările de arme către astfel de țări constituie o încălcare a poziției comune a Consiliului 2008/944/CFSP din 8 decembrie 2008; invită statele membre să analizeze posibilitatea primirii de deținuți de la Guantanamo în UE; subliniază necesitatea de a închide închisoarea de la Guantanamo Bay cât mai curând posibil;

Libertatea de gândire, de conștiință și libertatea religioasă sau a convingerilor

142. condamnă, în conformitate cu articolul 10 din TFUE, toate actele de violență, persecuție, intoleranță și discriminare pe motive ideologice, religioase sau de convingeri; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la relatările foarte numeroase privind violența, persecuția, intoleranța și discriminarea minorităților religioase în lume; subliniază că libertatea de gândire, libertatea conștiinței, libertatea religioasă sau a convingerilor reprezintă drepturi fundamentale, strâns legate de alte drepturi și libertăți fundamentale; acestea cuprind dreptul de a crede sau de a nu crede, dreptul de a își manifesta sau nu religia sau convingerea și dreptul de a adopta, schimba sau renunța la o credință sau de a reveni la aceasta, după cum este consacrat în articolul 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și în articolul 9 din Convenția europeană a drepturilor Omului; invită UE și statele membre să se angajeze în discuții politice pentru a abroga legile împotriva blasfemiei; invită UE și statele sale membre să se asigure că minoritățile sunt respectate în întreaga lume, inclusiv în Orientul Mijlociu, unde yazidiții, creștinii, minoritățile musulmane și ateii sunt persecutați de Daesh și de alte grupuri teroriste; deplânge folosirea abuzivă a religiei sau a convingerilor în scopuri teroriste;
143. sprijină angajamentul UE de a promova dreptul la libertatea religioasă sau de convingeri în cadrul forumurilor internaționale și regionale, inclusiv la ONU, OSCE, Consiliul European și în alte mecanisme regionale, și încurajează UE să continue depunerea rezoluției sale anuale privind libertatea religioasă sau de convingeri la ONU și susținerea mandatului Raportorului special al ONU pentru libertatea religioasă și de convingeri; încurajează VP/ÎR și SEAE să se angajeze într-un dialog permanent cu ONG-urile, cu grupările religioase sau de convingeri și cu liderii religioși;
144. sprijină pe deplin practica UE de a prelua inițiativa în privința rezoluțiilor tematice la CDO și la Adunarea Generală a ONU referitoare la libertatea religioasă și de convingeri, încurajează UE să susțină mandatul Raportorului special al ONU pentru

libertatea religioasă și de convingeri și îndeamnă țările care în prezent nu acceptă cereri de vizite din partea Raportorului special al ONU pentru libertatea religioasă să facă acest lucru;

145. invită UE să își consolideze instrumentele existente și să adopte orice alt instrument în cadrul mandatului său pentru a garanta o protecție efectivă a minorităților religioase la nivel mondial;
146. cere să se realizeze acțiuni concrete pentru a asigura implementarea reală a Orientărilor UE privind promovarea și protejarea libertății religioase sau de convingeri, inclusiv: o instruire sistematică și consistentă a personalului UE din instituții și din delegații; elaborarea de rapoarte privind situațiile țărilor și cele locale; și angajarea într-o cooperare strânsă cu actorii locali și mai ales cu liderii grupurilor religioase sau a comunităților de convingeri;
147. este profund preocupat de faptul că, în unele părți ale lumii, poziția comunităților religioase sau de convingeri este pusă în pericol, comunități religioase întregi dispărând sau fugind;
148. subliniază faptul că, în prezent, creștinii sunt grupul religios cel mai hărțuit și intimidat în țări din întreaga lume, inclusiv în Europa, unde refugiații creștini sunt curent persecutați din motive religioase, și că unele dintre cele mai vechi comunități creștine sunt în pericol de dispariție, în special în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu;
149. încurajează comunitatea internațională și UE să ofere protecție pentru minorități și să creeze zone sigure; solicită recunoașterea și autoadministrarea și protecția minorităților etnice și religioase care trăiesc în zonele în care au avut o prezență puternică de-a lungul istoriei și au coexistat pașnic - de exemplu, în munții Sinjar (yazidiții) și câmpia Ninive (populațiile caldeene, siriene și asiriene); solicită acordarea de asistență specială pentru a conserva gropile (comune) din zonele de conflicte actuale sau recente, cu scopul de a exhuma și analiza criminalistic rămășițele umane din acestea, pentru a permite înmormântarea decentă a rămășițelor victimelor sau restituirea lor către familii; solicită crearea unui fond special care să poată contribui la finanțarea inițiativelor de conservare a elementelor de probă, pentru a permite anchetarea și urmărirea în instanță a presupuselor crime împotriva umanității; UE și statele sale membre să acționeze pentru a crea de urgență un grup de experți care să aibă sarcina să colecteze toate dovezile cu privire la orice act de criminalitate internațională în curs, inclusiv de genocid, împotriva minorităților religioase și etnice, oriunde ar apărea, inclusiv conservarea gropilor comune în zonele de conflicte actuale sau recente, pentru a pregăti urmărirea internațională a celor responsabili;

Libertatea de exprimare online și offline și prin canale audiovizuale și alte surse media

150. subliniază că drepturile omului și libertățile fundamentale sunt universale și trebuie apărate la nivel mondial, indiferent de forma în care sunt exprimate;
151. subliniază rolul libertății de exprimare, al independenței mass mediei și al pluralismului ca elemente fundamentale ale democrației, precum și necesitatea de a capacita cetățenii și societatea civilă pentru a asigura transparența și responsabilitatea în sectorul public;

152. este îngrijorat din cauza numărului din ce în ce mai mare de arestări și acte de intimidare a jurnaliștilor din numeroase state, și subliniază că aceste practici afectează grav libertatea presei; îndeamnă UE și comunitatea internațională să protejeze jurnaliștii și blogerii independenți, să reducă decalajul digital și să faciliteze accesul nelimitat la informații și la comunicare, precum și accesul necenzurat la internet (libertatea digitală);
153. își exprimă îngrijorarea cu privire la proliferarea și răspândirea tehnologiilor de monitorizare, supraveghere, cenzurare și filtrare, care reprezintă o amenințare tot mai mare pentru promotorii drepturilor omului și ai democrației din țările cu regimuri autocratice;
154. condamnă cu fermitate numărul tot mai mare de apărători ai drepturilor omului care se confruntă cu amenințări de natură digitală, inclusiv compromiterea datelor prin confiscarea echipamentelor, supravegherea de la distanță și scurgerile de date; condamnă practica de supraveghere online și hackingul în scopul colectării unor informații care pot fi utilizate în cazuri juridice sau în campanii de defăimare, dar și în procese pentru defăimare;
155. condamnă ferm controlul autorităților asupra internetului, a mass-mediei și a mediului academic, precum și actele din ce în ce mai numeroase de intimidare, hărțuire și arestări arbitrare cu care se confruntă apărătorii drepturilor omului, avocații și jurnaliștii;
156. condamnă restricțiile impuse comunicării digitale, inclusiv închiderea site-urilor de internet și blocarea conturilor personale de către regimurile autoritare pentru a restricționa libertatea de exprimare și ca mijloc de reducere la tăcere a opoziției și de reprimare a societății civile; invită UE și statele sale membre să condamne public regimurile care restricționează comunicarea digitală a criticilor și a opoziției;
157. subliniază că este important să se promoveze accesul nerestricționat la internet în toate formele de contact cu țările terțe, inclusiv în negocierile de aderare, în negocierile comerciale, în dialogurile privind drepturile omului, dar și în contactele diplomatice, pentru ca informațiile referitoare la drepturile omului și democrație să fie cât mai accesibile pentru oamenii din întreaga lume;
158. își exprimă îngrijorarea cu privire la amplificarea discursului de incitare la ură, mai ales pe platformele de comunicare socială; invită Comisia să implice reprezentanții organizațiilor societății civile pentru a se asigura că opiniile lor sunt luate în considerare în negocierile privind codurile de conduită; condamnă ferm difuzarea mesajelor de incitare la ură care instigă la violență și teroare;
159. solicită un sprijin mai mare pentru promovarea libertății presei, protecția jurnaliștilor independenți și a bloggerilor, reducerea decalajului digital și facilitarea accesului nerestricționat la informații și la comunicare, precum și pentru accesul necenzurat la internet (libertatea digitală);
160. solicită dezvoltarea și diseminarea activă a tehnologiilor care contribuie la protejarea drepturilor omului și facilitează drepturile și libertățile digitale ale persoanelor, precum și la securitatea și confidențialitatea lor;

161. invită UE să adopte programe informatice gratuite și cu sursă deschisă și să încurajeze și alți actori să facă acest lucru, întrucât aceste programe asigură o mai bună securitate și o mai bună respectare a drepturilor omului;
162. invită Comisia și statele membre să discute chestiunile legate de libertatea de exprimare online, libertățile digitale și importanța unui internet liber și deschis în toate forurile internaționale, inclusiv la Forumul ONU pentru guvernarea internetului, în cadrul G8, G20, OSCE și în Consiliul Europei;

Lupta împotriva terorismului

163. își reafirmă condamnarea fără echivoc a terorismului și sprijinul deplin pentru acțiunile menite să elimine organizațiile teroriste, în special Daesh, care reprezintă o amenințare clară pentru securitatea regională și internațională, reamintind, în același timp, că aceste acțiuni trebuie să respecte întotdeauna pe deplin legislația internațională în materie de drepturile omului; sprijină implementarea Rezoluției nr. 2178 (2014) a Consiliului de Securitate al ONU privind combaterea amenințărilor reprezentate de luptătorii teroriști străini, precum și a Principiilor directe de la Madrid privind oprirea fluxului de luptători teroriști străini;
164. reamintește că planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația subliniază necesitatea de a se asigura că respectarea libertății de opinie și de exprimare este integrată în procesul de elaborare a politicilor și a programelor referitoare la terorism, inclusiv utilizarea tehnologiilor de supraveghere digitală; subliniază că statele membre trebuie să folosească în totalitate instrumentele existente pentru combaterea radicalizării cetățenilor europeni și că trebuie să elaboreze programe eficiente de contracarare a propagandei teroriștilor și extremiștilor și a metodelor lor de recrutare, mai ales online, precum și de prevenire a radicalizării; subliniază că este nevoie urgentă de o acțiune concertată la nivelul UE și insistă ca statele membre să coopereze în domeniile sensibile, mai ales în schimbul de informații și de informații secrete;
165. cere UE să colaboreze în continuare cu ONU pentru combaterea finanțării terorismului, inclusiv prin folosirea mecanismelor existente de identificare a persoanelor și organizațiilor teroriste, și să consolideze mecanismele de înghețare a averilor din întreaga lume, respectând, totodată, normele internaționale privind garanțiile procedurale și statul de drept; invită Comisia și statele membre să discute efectiv și de urgență acest subiect cu statele care finanțează, susțin sau permit cetățenilor lor să finanțeze sau să sprijine organizațiile teroriste;

Pedeapsa cu moartea

166. reafirmă toleranța zero a UE pentru pedeapsa cu moartea, precum și opoziția sa îndelungată față de pedeapsa cu moartea, tortură, pedepse și tratamente crude, inumane sau degradante, în toate cazurile și în orice circumstanțe;
167. salută abolirea pedepsei cu moartea în Fiji, în Suriname, în Mongolia și în statul american Nebraska;
168. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la reintroducerea execuțiilor în unele țări în ultimii ani; regretă profund faptul că, în alte țări, liderii politici iau în calcul

reintroducerea pedepsei cu moartea; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la creșterea semnificativă a numărului de condamnări la moarte pronunțate la nivel mondial în 2015, în special în China, Egipt, Iran, Nigeria, Pakistan și Arabia Saudită; reamintește autorităților din aceste țări că sunt părți la Convenția privind drepturile copilului, care interzice strict folosirea pedepsei cu moartea pentru infracțiunile comise de orice persoană cu vârsta sub 18 ani;

169. este deosebit de preocupat de creșterea numărului de condamnări la moarte pronunțate în procesele în masă, fără garanții ale standardelor minime de proces echitabil impuse de dreptul internațional;
170. denunță cu fermitate creșterea numărului sentințelor capitale pronunțate în cazul infracțiunilor legate de traficul cu droguri și cere să se excludă pedeapsa cu moartea și execuțiile sumare pentru aceste infracțiuni;
171. invită statele care au abolit pedeapsa cu moartea sau care au instituit de mult timp un moratoriu asupra pedepsei cu moartea să-și mențină angajamentul în acest sens și să nu o reintroducă; invită UE să folosească în continuare cooperarea și diplomația în toate forurile posibile de la nivel mondial pentru a susține abolirea pedepsei cu moartea, asigurându-se în același timp că se respectă în totalitate dreptul la un proces echitabil pentru fiecare persoană care riscă să fie executată; subliniază că este important că UE să continue să monitorizeze condițiile în care se desfășoară execuțiile în acele țări care încă mai au pedeapsa cu moartea, în special pentru a se asigura că lista persoanelor condamnate la moarte este publică, iar trupurile acestora sunt restituite familiilor;
172. insistă asupra faptului că este important ca UE să mențină o politică vizibilă care să aibă ca obiectiv abolirea la nivel mondial a pedepsei cu moartea, în conformitate cu Orientările revizuite ale UE privind pedeapsa cu moartea din 2013, precum și ca aceasta să continue să pledeze împotriva pedepsei cu moartea; invită UE să depună mai multe eforturi pentru abolirea universală a pedepsei cu moartea, să exploreze noi modalități de susținere în acest scop, precum și să sprijine, în contextul IEDDO, acțiunile menite să prevină sentințele de condamnare la moarte și execuțiile; cere ca delegațiile UE să continue să organizeze campanii de sensibilizare în acest sens;

Combaterea torturii și a relelor tratamente

173. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la practicarea, în continuare, a torturii și a relelor tratamente aplicate persoanelor aflate în detenție, printre altele pentru a obține mărturisiri care sunt apoi folosite în procese penale care în mod evident nu respectă standardele internaționale de echitate;
174. deplânge recursul frecvent la tortură și la rele tratamente împotriva membrilor societății care exprimă opinii critice, pentru a-i reduce la tăcere, și împotriva grupurilor vulnerabile, cum ar fi minoritățile etnice, lingvistice și religioase, persoanele LGBTI, femeile, copiii, solicitanții de azil și migranții;
175. condamnă în termenii cei mai fermi actele de tortură și rele tratamente comise de ISIS și de alte organizații teroriste sau paramilitare; își exprimă solidaritatea cu familiile și comunitățile tuturor victimelor afectate de astfel de violențe; condamnă practicile Daesh și ale altor organizații teroriste sau paramilitare care implică discriminarea și care sunt

îndreptate împotriva grupurilor minoritare; solicită UE, statelor sale membre și comunității internaționale să își intensifice eforturile pentru a răspunde eficient necesității urgente de a preveni alte suferințe;

176. este extrem de îngrijorat de condițiile de detenție și de situația închisorilor dintr-o serie de state; consideră că este esențială combaterea tuturor formelor de tortură și de maltratare, inclusiv de natură psihologică, ale persoanelor deținute și intensificarea eforturilor pentru respectarea dreptului internațional în domeniu, în special în ceea ce privește accesul la sănătate și la medicamente; condamnă cu fermitate încălcările acestui drept și consideră că netratarea persoanelor din detenție, în special pentru boli precum hepatita sau HIV, reprezintă neacordarea de asistență unei persoane aflate în pericol;
177. îndeamnă SEAE, având în vedere rapoartele constante privind practica larg răspândită a execuțiilor sumare, a torturii și a relelor tratamente în lume, să intensifice, la toate nivelurile și în toate forurile de dialog, eforturile UE de combatere a execuțiilor sumare, a torturii și a altor forme de rele tratamente, în conformitate cu Orientările politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante;
178. îndeamnă SEAE să continue să atragă atenția, într-un mod sistematic, cu privire la tortură și la rele tratamente în dialogurile politice și de drepturile omului purtate cu țările în cauză și în declarațiile publice; invită delegațiile UE și ambasadatele statelor membre de pe teren să monitorizeze cazurile de tortură și rele tratamente, să ia măsuri concrete pentru a promova eradicarea lor completă, să monitorizeze procesele penale respective și să utilizeze toate instrumentele avute la dispoziție pentru a oferi asistență persoanelor în cauză;

Dronele

179. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la utilizarea dronelor în afara cadrului juridic internațional; îndeamnă statele membre să definească politici și poziții juridice clare cu privire la dronele armate și își reiterează apelul pentru o poziție comună a UE privind utilizarea dronelor armate, în care să se susțină respectarea drepturilor omului și a dreptului umanitar internațional și în care să fie abordate aspecte precum cadrul legal, proporționalitatea, responsabilitatea, protecția civililor și transparența; îndeamnă din nou UE să interzică dezvoltarea, producerea și utilizarea unor sisteme de arme pe deplin autonome care permit efectuarea de atacuri fără intervenție umană; solicită UE să se opună practicii uciderilor extrajudiciare și cu țintă precisă și să o interzică, precum și să se angajeze pentru luarea de măsuri adecvate, în conformitate cu obligațiile juridice interne și internaționale, atunci când există motive întemeiate pentru a considera că o persoană sau o entitate din cadrul unei jurisdicții poate avea legătură cu ucideri ilegale cu țintă precisă, comise în străinătate; invită VP/ÎR, statele membre și Consiliul să includă dronele armate și armele complet autonome în mecanismele europene și internaționale relevante de dezarmare și control al armamentelor; îndeamnă statele membre să se implice în aceste mecanisme de control și să le consolideze; invită UE să garanteze o mai mare transparență și responsabilitate din partea statelor sale membre, și nu în ultimul rând asupra țărilor terțe, în ceea ce privește utilizarea dronelor armate din perspectiva temeiurilor juridice ale utilizării acestora și a responsabilității operaționale, pentru a permite controlul jurisdicțional al atacurilor cu drone și pentru a se asigura că

victimele atacurilor ilegale cu drone au acces la o cale de atac eficientă;

180. subliniază interzicerea de către UE a dezvoltării, producerii și utilizării unor sisteme de arme pe deplin autonome care permit efectuarea de atacuri fără intervenție umană; solicită UE să se opună și să interzică practica uciderilor cu țintă precisă ilegale;
181. invită Comisia să informeze Parlamentul în mod adecvat cu privire la utilizarea fondurilor UE pentru toate proiectele de cercetare și dezvoltare asociate cu construcția de drone, atât în scopuri civile, cât și în scopuri militare; solicită efectuarea unor studii de impact asupra drepturilor omului a viitoarelor proiecte de dezvoltare a dronelor;
182. subliniază că impactul tehnologiilor asupra ameliorării drepturilor omului ar trebui integrat în toate politicile și programele UE, pentru a încuraja protejarea drepturilor omului și promovarea democrației, a statului de drept, a bunei guvernări, precum și a soluționării pașnice a conflictelor;

Sprrijinul pentru democrație și alegeri și misiunile de observare a alegerilor

183. reamintește că spațiul deschis pentru societatea civilă, libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere și respectarea statului de drept sunt elemente esențiale ale unor alegeri corecte și democratice; invită UE să se asigure că ONG-urile locale au spațiu pentru observarea și monitorizarea legitimă a desfășurării alegerilor; subliniază că corupția reprezintă o amenințare pentru exercitarea egală a drepturilor omului și subminează procesele democratice; consideră că UE ar trebui să sublinieze importanța integrității, a responsabilității și a gestionării corespunzătoare a afacerilor publice, în toate dialogurile cu țările terțe, așa cum este stipulat în Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva Corupției (UNCAC); reamintește necesitatea ca Uniunea să își respecte angajamentul față de partenerii săi, în special față de cei din vecinătatea sa, de a sprijini reformele economice, sociale și politice, de a proteja drepturile omului și de a contribui la instaurarea statului de drept, acestea fiind cele mai bune mijloace de a consolida ordinea internațională și de a asigura stabilitatea vecinătății sale; subliniază, în acest sens, că reexaminarea politicii europene de vecinătate a reprezentat o ocazie potrivită pentru a reaminti unele dintre obiectivele principale ale Uniunii, și anume apărarea valorilor universale și promovarea drepturilor omului; reamintește că experiența dobândită de UE, de politicieni, universitari, mass-media, ONG-uri și societatea civilă și învățămintele desprinse din tranziția către democrație în cadrul politicilor de extindere și de vecinătate ar putea, de asemenea, contribui pozitiv la identificarea celor mai bune practici care ar putea fi utilizate pentru a sprijini și consolida alte procese de democratizare la nivel mondial; salută, în acest context, activitatea Fondului european pentru democrație și a programelor UE în sprijinul organizațiilor societății civile, mai ales a IEDDO;
184. recomandă ca UE să dezvolte o abordare mai cuprinzătoare față de procesele de democratizare, deoarece supravegherea alegerilor este doar o dimensiune a unui ciclu mai lung și mai amplu; reiterează că tranziția politică și democratizarea pot fi sustenabile și de succes doar când sunt combinate cu respectul pentru drepturile omului și accesul egal al femeilor, persoanelor cu dizabilități și al altor grupuri marginalizate la procesele democratice, cu promovarea justiției, a transparenței, a răspunderii, a reconcilierii, a statului de drept, cu dezvoltarea economică și socială, cu măsuri de combatere a sărăciei extreme și cu crearea unor instituții democratice; subliniază că

lupta împotriva corupției în țările care trec printr-un proces de democratizare ar trebui să devină o prioritate a UE, întrucât acest fenomen împiedică protecția și promovarea bunei guvernări, alimentează crima organizată și este legat de fraudă electorală;

185. salută Comunicarea comună privind revizuirea politicii europene de vecinătate și reamintește că, așa cum este stipulat în TUE, relația UE cu țările vecine ar trebui să se bazeze pe valorile Uniunii, printre care se numără drepturile omului și democrația; subliniază că contribuția la stabilizarea vecinătății este însoțită de promovarea democrației, a statului de drept, a bunei guvernări și a drepturilor omului;
186. subliniază că UE ar trebui să continue să sprijine instituțiile pentru drepturile omului democratice și eficiente, precum și societatea civilă din țările învecinate; în acest context, remarcă cu plăcere implicarea consistentă a Fondului European pentru Democrație în vecinătatea estică și cea sudică a UE, în promovarea respectării drepturilor și libertăților fundamentale și a principiilor democratice;
187. subliniază că politica de extindere a UE este unul dintre cele mai puternice instrumente pentru consolidarea respectării principiilor democratice și a drepturilor omului; invită Comisia să continue să sprijine consolidarea culturilor politice democratice, respectarea statului de drept, independența mass-mediei și a sistemului judiciar și lupta împotriva corupției în țările candidate și potențial candidate;
188. invită Comisia și SEAE să continue să sprijine ferm procesele democratice aflate în desfășurare în țările terțe, precum și dialogul politic între partidele aflate la guvernare și cele din opoziție, societățile civile și mișcările sociale; subliniază importanța urmăririi coerente a situației ulterioare a recomandărilor misiunilor de observare a alegerilor ca parte a angajamentului UE în sprijinul democrației, și ca parte a strategiilor de țară privind drepturile omului pentru țările în cauză; Cere intensificarea coordonării și a cooperării între Parlament și Comisie/SEAE pentru a asigura o monitorizare a transunerii în practică a acestor recomandări, precum și folosirea asistenței financiare și tehnice specifice pe care ar putea-o oferi UE; invită Comisia să furnizeze o evaluare globală a proceselor de monitorizare electorale;
189. invită Consiliul și SEAE să includă în partea rezervată considerațiilor geografice din Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume o secțiune specifică - în țările vizate - care să abordeze chestiunea implementării recomandărilor adoptate în cadrul misiunilor de observare a alegerilor; reamintește angajamentul asumat de SEAE, de Comisie și de statele membre în cadrul Planului de acțiune al UE de a se implica mai ferm și mai consecvent alături de organismele care se ocupă de organizarea alegerilor, de instituțiile parlamentare și de organizațiile societății civile din țări terțe, pentru a contribui la abilitarea acestora și, astfel, la consolidarea proceselor democratice;
190. invită Comisia să se asigure că activitatea sa în alegeri - observare și asistență - se combină cu un sprijin similar acordat altor actori importanți din sistemul democratic, cum ar fi partidele politice, parlamentele, autoritățile locale, mass-media independentă și societatea civilă;
191. invită UE să continue să acționeze pentru definirea celor mai bune practici în acest domeniu, inclusiv în contextul măsurilor de prevenire a conflictelor, de mediere și de

facilitare a dialogului, pentru a dezvolta o abordare a UE coerentă, flexibilă și credibilă;

192. recunoaște realizările delegațiilor SEAE și ale UE în finalizarea celei de a doua generații de analize ale democrației și progresele înregistrate în direcția planurilor de acțiune pentru democrație și invită VP/ÎR să se asigure că planurile de acțiune se vor concretiza în sprijinirea reală a democrației în domeniu;
193. invită SEAE să recurgă la experiența analizelor democrației pentru a pregăti terenul pentru optimizarea unei astfel de analize în acțiunile sale externe și constată că, deși este binevenită adăugarea democrației la strategiile naționale pentru drepturile omului și democrația, nu este suficientă pentru o înțelegere cu adevărat cuprinzătoare a democrației într-o țară parteneră;
194. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședinta Comisiei și Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului.

9.11.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la Raportul anual pe 2015 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință
(2016/2219(INI))

Raportor pentru aviz: Cristian Dan Preda

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. își exprimă convingerea că dezvoltarea și drepturile omului sunt interdependente, iar respectarea exercitării drepturilor omului și protecția acestora, inclusiv a drepturilor sociale, economice și politice, sunt condiții prealabile pentru reducerea sărăciei și a inegalităților și pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) pentru toți; consideră, pe de altă parte, că sărăcia și subdezvoltarea împiedică exercitarea efectivă a drepturilor omului;
2. subliniază că comunitatea internațională se confruntă în prezent cu una dintre cele mai mari provocări ca urmare a crizei refugiaților; salută crearea unor noi instrumente ale UE pentru a aborda cauzele profunde ale migrației și subliniază importanța plasării drepturilor omului și a demnității în centrul politicilor UE în domeniul migrației; reamintește că dreptul de a pleca din propria țară este prevăzut la articolul 13 din Declarația universală a drepturilor omului și că drepturile migranților trebuie să fie pe deplin respectate în țările de origine, de tranzit și de destinație, inclusiv în centrele de detenție;
3. consideră că drepturile omului pentru toți trebuie să fie o caracteristică transversală a realizării tuturor obiectivelor și ținutelor din Agenda 2030; solicită elaborarea unui cadru de indicatori ODD inclusiv, care să țină seama de drepturile omului și să fie bazat pe drepturi, la nivel național și internațional, pentru a asigura o transparență și o responsabilizare fermă în această privință, astfel încât resursele alocate dezvoltării să ajungă într-adevăr la persoanele care au nevoie de ele;
4. evidențiază importanța primordială a ODD 16 în asigurarea păcii, a justiției și a unor societăți integratoare; subliniază că respectarea drepturilor omului este esențială pentru succesul oricărui proces de democratizare și că consolidarea statului de drept, buna guvernare, capacitățile instituționale sprijinite de buget, participarea democratică și

procesul decizional participativ, stabilitatea, justiția socială și creșterea favorabilă incluziunii și sustenabilă, care să permită redistribuirea echitabilă a bogăției produse, ar trebui să fie obiective cheie ale tuturor politicilor externe ale UE; avertizează împotriva populismului, extremismului și abuzului constituțional, care legitimează încălcări ale drepturilor omului;

5. reamintește introducerea unei perspective bazate pe drepturi (RBA) în politica de dezvoltare a UE, care urmărește integrarea principiilor drepturilor omului în activitățile operaționale pentru dezvoltare ale UE, și prevede mecanisme atât la sedii, cât și pe teren, pentru sincronizarea activităților în domeniul drepturilor omului și al cooperării pentru dezvoltare; solicită o diseminare sporită a instrumentelor legate de RBA în rândul partenerilor noștri, inclusiv în rândul autorităților locale, al societății civile și al sectorului privat, precum și o monitorizare atentă de către Comisie a punerii în aplicare a acesteia;
6. își exprimă îngrijorarea cu privire la orice încercare de utilizare a fondurilor alocate pentru combaterea sărăciei și pentru dezvoltare - care conferă și o valoare practică politicilor al căror obiectiv final este protejarea drepturilor omului - în scopuri care nu sunt legate de dezvoltare;
7. reamintește importanța crucială a principiului coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD), astfel cum este consacrat la articolul 208 din TFUE, în vederea asigurării respectării drepturilor omului; invită UE să se asigure că orientările, evaluările de impact și mecanismele de monitorizare și raportare necesare transformă CPD într-o realitate în politicile UE și ale statelor sale membre; insistă asupra consolidării coerenței și a coordonării între toate politicile externe și instrumentele UE în punerea în aplicare a RBA; invită statele membre să acționeze, în limitele competențelor lor, în concordanță cu angajamentele asumate în materie de dezvoltare și cu politicile europene în același domeniu;
8. invită insistent Consiliul, Comisia și statele membre să includă drepturile omului în mod sistematic în toate dialogurile politice și negocierile comerciale cu țările în curs de dezvoltare și să asigure că cooperarea cu țările terțe este corelată cu progresele realizate în ceea ce privește promovarea eficientă a democrației și a drepturilor omului; îndeamnă Comisia să promoveze în continuare includerea unor clauze nenegociabile sociale, de mediu și privind drepturile omului în negocierea acordurilor internaționale, inclusiv APE și să ia în considerare un sistem de sancțiuni și un mecanism de despăgubire a victimelor pentru cazurile dovedite de încălcare a drepturilor omului; insistă, îndeosebi, asupra faptului că viitorul acord cu statele ACP trebuie să consolideze dialogul existent cu privire la drepturile omului; invită UE să implice în mod activ ONG-urile și societatea civilă în elaborarea politicilor, pentru a asigura eficacitatea dispozițiilor privind drepturile omului, pentru a garanta asumarea responsabilității și pentru a preveni orice eventuală instrumentalizare a drepturilor omului;
9. recunoaște rolul esențial pe care delegațiile UE îl au în ceea ce privește promovarea drepturilor omului în țările terțe, precum și punerea în aplicare efectivă a politicii UE privind drepturile omului; invită Comisia să realizeze o evaluare a utilizării instrumentelor RBA în delegații și să transmită Parlamentului un rezumat al acestei evaluări;
10. reamintește că sectorul privat este un partener-cheie în realizarea ODD-urilor; subliniază importanța garantării responsabilității companiilor multinaționale și respectarea

standardelor și principiilor sociale, de mediu și referitoare la drepturile omului când întreprind o activitate într-o țară; consideră că acest obiectiv poate fi maximizat prin încheierea mai multor parteneriate public-privat; în această privință, invită UE și statele membre să evalueze periodic impactul activităților legate de dezvoltare din sectorul privat asupra drepturilor omului și să se angajeze activ în activitatea desfășurată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului în vederea elaborării unui tratat internațional care să tragă la răspundere întreprinderile transnaționale pentru încălcări ale drepturilor omului;

11. reamintește că conflictul și fragilitatea afectează în mod negativ viața a milioane de oameni, iar încălcările drepturilor omului prin acte de terorism sunt tot mai răspândite; subliniază necesitatea de a se stabili legături mai strânse între răspunsul politicii externe în materie de securitate, ajutorul umanitar și soluțiile de dezvoltare pe termen lung; îndeamnă UE să includă protecția victimelor crimelor și violențelor în programele de dezvoltare pentru țările terțe și să favorizeze schimbul de bune practici privind lupta împotriva corupției, întrucât corupția este adesea o cale spre impunitate și este motivul nedreptăților la care sunt supuse victimele;
12. subliniază că este necesar să se promoveze incluziunea socială, economică și politică a tuturor, indiferent de vârstă, sex, orientare sexuală, rasă, etnie sau religie, inclusiv un acces echitabil pentru toți la sisteme naționale consolidate de sănătate; invită instituțiile UE să abordeze discriminarea pe criterii de castă în același fel ca discriminarea bazată pe alte motive; reiterează angajamentul UE de a sprijini grupurile vulnerabile și marginalizate, inclusiv persoanele cu dizabilități, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități și solicită examinarea aprofundată a eficacității proiectelor legate de dizabilități și implicarea adecvată a organizațiilor persoanelor cu dizabilități în planificarea și implementarea acestor proiecte; subliniază, în plus, importanța ODD 5 pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare și violență împotriva femeilor și fetelor și necesitatea acordării unei atenții speciale rolului important al femeilor care acționează pentru apărarea drepturilor omului;
13. subliniază necesitatea de a întări arsenalul juridic, în amonte și în aval față de exploatarea minieră pentru a asigura o mai bună trasabilitate a minereurilor; îndeamnă UE să prevină orice încălcări ale drepturilor omului legate de exploatarea resurselor naturale de către multinaționale UE în țările în curs de dezvoltare și să sprijine cadre juridice riguroase și inițiative destinate transparenței și bunei guvernante în sectorul minier și în alte sectoare de exploatare a resurselor; sprijină eforturile globale de combatere a corupției, cum ar fi Inițiativa privind transparența în industriile extractive (EITI); reamintește că populațiile autohtone sunt afectate în mod deosebit de încălcarea drepturilor omului asociate cu extracția resurselor și că trebuie respectat consimțământul lor liber, prealabil și în cunoștință de cauză;
14. constată cu mare îngrijorare că, potrivit Organizației Internaționale a Muncii (OIM), aproximativ 21 de milioane de bărbați, femei și copii din lume se află într-o formă de sclavie și că au fost raportate încălcări repetate ale standardelor de bază în domeniul muncii în numeroase țări având statusul SPG+; subliniază obligația respectării standardelor internaționale în domeniul muncii, în conformitate cu Agenda privind munca decentă a OIM și consideră că drepturile lucrătorilor ar trebui să aibă un loc mai important în relațiile externe ale UE; susține punerea efectivă în aplicare a SPG+ și asigurarea respectării acestuia, monitorizarea de către societatea civilă și printr-un mecanism

transparent de raportare; invită BEI să acorde o mai mare atenție impactului operațiunilor sale asupra drepturilor omului și drepturilor lucrătorilor și sugerează, în acest scop, includerea unor criterii de referință legate de drepturile omului în evaluările sale de proiecte;

15. salută includerea unui capitol destinat dezvoltării în raportul anual UE și speră ca aceasta să constituie începutul unei practici obișnuite pentru rapoartele pe anii următori.

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	8.11.2016
Rezultatul votului final	+: 19 -: 3 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Louis Aliot, Nicolas Bay, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Raymond Finch, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Cristian Dan Preda, Elly Schlein, Eleni Theoharous, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Marina Albiol Guzmán, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bernd Lucke, Judith Sargentini, Patrizia Toia
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Maria Grapini

10.11.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la Raportul anual pe 2015 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință
(2016/2219(INI))

Raportoare pentru aviz: Beatriz Becerra Basterrechea

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Protocolul nr. 1 la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și Protocolul (nr.2) la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Tratatul FUE) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2016 referitoare la situația refugiaților și a solicitanților de azil în UE,
- având în vedere documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei intitulat „Egalitatea de gen și capacitarea femeilor: transformarea vieții fetelor și femeilor prin intermediul relațiilor externe ale UE în perioada 2016-2020”,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere Rezoluțiile nr. 1325, 2242, 1820, 1888, 1889 și 1960 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),
- având în vedere Convenția din 1951 și Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului,

- având în vedere raportul din 2015 al raportorului special al ONU pe probleme de violență împotriva femeilor, cauzele și consecințele sale, Rashida Manjoo,
 - având în vedere rezultatul celei de-a șasea sesiuni a Comisiei Organizației Națiunilor Unite pentru statutul femeilor, care a avut loc la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, în perioada 14-24 martie 2016;
 - având în vedere raportul întocmit de Organizația Mondială a Sănătății în 2013 privind „estimările la nivel mondial și regional de violență împotriva femeilor”,
- A. întrucât violența împotriva femeilor și fetelor este una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului din lume, afectând toate nivelurile societății, indiferent de vârstă, educație, venit, poziție socială și țară de origine sau reședință, și reprezintă un obstacol decisiv în calea egalității de gen; întrucât în unele țări s-a observat o creștere semnificativă a numărului acestor cazuri;
 - B. întrucât femeile și fetele din multe părți ale lumii continuă să victimele violenței de gen, inclusiv ale violului, traficului de ființe umane, căsătoriilor forțate, crimelor de onoare, mutilării genitale (MGF), sclaviei și pedepselor crude și inumane asimilabile torturii și ale altor încălcări ale drepturilor lor fundamentale la viață, libertate, justiție, demnitate și securitate, precum și la integritatea lor fizică și psihologică și autodeterminarea lor sexuală și reproductivă;
 - C. întrucât nu toate femeile și nu toți copiii care au fost victime ale violenței domestice sau ale infracțiunilor sexuale au acces la rețele de sprijin adecvate, la servicii de sănătate mentală sau la sisteme de justiție pregătite să gestioneze respectivele tipuri de abuzuri;
 - D. întrucât, conform Organizației Mondiale a Sănătății, aproximativ 35 % dintre femeile din lume s-au confruntat cu violență fizică și/sau sexuală, ținând cont de faptul că acest procent nu include cazurile neraportate de către femei și nici datele care nu au fost niciodată colectate;
 - E. întrucât în țările în care se practică pedeapsa cu moartea, aceasta, în cazul femeilor, este executată prin metode similare torturii și implică degradarea corpului victimei;
 - F. întrucât respectarea drepturilor omului și, în special a drepturilor femeilor și fetelor este amenințată la nivel mondial și întrucât universalitatea drepturilor omului este din ce în ce mai mult și mai grav afectată de unele regimuri autoritare; întrucât există numeroase încercări din partea mișcărilor de extremă dreapta și a mișcărilor împotriva egalității de gen de a limita drepturile femeilor asupra propriului corp, drepturile persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI) și drepturile fundamentale ale refugiaților și ale solicitanților de azil;
 - G. întrucât Uniunea Europeană și-a asumat angajamentul de a promova egalitatea între femei și bărbați și de a asigura integrarea dimensiunii de gen în toate acțiunile sale;
 - H. întrucât egalitatea de gen este o condiție necesară pentru ca femeile și fetele să beneficieze de drepturile omului și este esențială în realizarea integrării dimensiunii de gen prin programele strategice naționale;

- I. întrucât strategia UE pentru egalitatea dintre bărbați și femei prevede deja integrarea dimensiunii de gen în politica comercială a UE;
- J. întrucât, în perioade de conflicte armate, femeile și copiii refugiați, solicitanții de azil și apatrizii se numără printre cele mai vulnerabile grupuri din societate și întrucât riscurile sunt mult mai amplificate în cazul adolescentelor strămutate în timpul crizelor umanitare;
- K. întrucât, în ultimii ani, am asistat la un regres al respectului acordat migranților, refugiaților și solicitanților de azil de către unele state europene; întrucât UE trebuie să dea un exemplu și să asigure coerența între politicile sale interne și externe; întrucât statele membre trebuie să transpună legislația europeană la nivel național;
- L. întrucât sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente se bazează pe drepturile fundamentale ale omului și reprezintă elemente esențiale ale demnității umane; întrucât, de asemenea, aceste drepturi nu sunt încă garantate în întreaga lume;
- M. întrucât femeile din întreaga lume sunt afectate, în special, de consecințele politicilor în domeniile climei, mediului și energiei, lupta împotriva inegalității de gen devenind interdependentă de lupta împotriva schimbărilor climatice;
- N. întrucât femeile și fetele cu handicap sau care fac parte din grupuri minoritare culturale, tradiționale, lingvistice, religioase, de gen sau de orientare sexuală prezintă un risc mai mare de a se confrunta cu violență, abuzuri, neglijență și cu forme multiple de discriminare pe baza handicapului lor, a statutului lor de minoritate și a genului;
- O. întrucât femeile și fetele reprezintă două treimi din cele 960 de milioane de analfabeți din lume¹; întrucât fetele se confruntă în continuare cu mari dezavantaje și cu excluderea din sistemele de învățământ din multe țări; întrucât fetelor și femeilor li se refuză accesul la educația de calitate și acestea sunt constrânse să-și abandoneze studiile în caz de căsătorie sau de naștere a unui copil;
- P. întrucât, într-o declarație din 2005, Consiliul de Securitate al ONU a făcut apel la statele membre ale ONU să pună în aplicare în continuare Rezoluția nr. 1325, prin dezvoltarea de planuri naționale de acțiune (PNA) sau alte strategii la nivel național; întrucât, până în prezent, numai 60 de state membre ale ONU, dintre care 17 sunt state membre ale UE, au elaborat și au pus în aplicare astfel de PNA,
- Q. întrucât trei cincimi din miliardul de persoane care trăiesc sub pragul de sărăcie sunt femei;
- R. întrucât emanciparea economică a femeilor reprezintă un mijloc de a extinde și de a îmbunătăți exercitarea drepturilor lor fundamentale în realitate;
1. consideră că femeile ar trebuie să joace un rol mai important în cadrul proceselor și al instituțiilor naționale și internaționale implicate în prevenirea conflictelor și în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice și subliniază importanța susținerii participării sistematice a femeilor, ca un element esențial al proceselor de pace și de reconstrucție în perioadele post-conflict; subliniază faptul că participarea femeilor la

¹ http://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/swp08_eng.pdf

discuțiile de soluționare a conflictelor este fundamentală pentru a promova drepturile și participarea femeilor și că acest lucru reprezintă un prim pas pentru includerea lor deplină în viitoarele procese de tranziție; invită Comisia, Înalțul Reprezentant și statele membre să promoveze rolul femeilor în soluționarea tuturor conflictelor și în toate cadrele de consolidare a păcii în care UE este reprezentată;

2. condamnă ferm folosirea continuă a violului și a altor forme de violență sexuală și violență pe motive de gen împotriva femeilor și fetelor ca armă de război; solicită tuturor țărilor și în mod deosebit statelor membre ale UE, care nu au făcut încă acest lucru, să elaboreze planuri naționale de acțiune pentru punerea în aplicare a Rezoluției nr. 1325 a Consiliului de Securitate al ONU, precum și strategiile pentru combaterea directă a violenței împotriva femeilor; solicită angajamentul la nivel mondial pentru a se asigura punerea în aplicare a Rezoluției nr. 1325 a Consiliului de Securitate al ONU; subliniază faptul că misiunile politicii de securitate și apărare comune, misiunile de formare, cele tehnice și cele de asistență ale UE în țările terțe trebuie să contribuie la combaterea violenței sexuale și bazate pe gen; subliniază necesitatea utilizării unor mijloace pașnice de soluționare a conflictelor care să includă femeile în centrul negocierilor și al acțiunilor;
3. recunoaște faptul că fetele și femeile sunt deosebit de dezavantajate și expuse riscurilor și că este necesară acordarea unei atenții speciale pentru a asigura că fetele și femeile au acces la educație, la sănătate sexuală și reproductivă și la drepturile aferente pentru a le permite o viață lipsită de orice formă de violență, pentru a elimina legislațiile și practicile discriminatorii și pentru a autonomiza fetele și femeile tinere la nivel global;
4. solicită un angajament la nivel mondial pentru a garanta în mod preventiv siguranța femeilor și fetelor de la începutul fiecărei situații de urgență sau de criză, prin abordarea adecvată a riscului de violență sexuală și de gen, sensibilizare, îmbunătățirea accesului la justiție pentru femeile și fetele în situații de conflict și post-conflict, sporirea gradului de răspundere și urmărirea penală efectivă a autorilor acestor acte de violență, deoarece impunitatea, inclusiv în rândul forțelor armate oficiale, rămâne unul dintre obstacolele în calea ieșirii din cercul vicios al violenței sexuale în unele țări, precum și asigurarea accesului la întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și reproductivă, inclusiv la avort sigur și legal pentru victimele violurilor din timpul războaielor;
5. denunță faptul că, în țările în care este în vigoare pedeapsa cu moartea, aceasta se execută în cazul femeilor în moduri echivalente cu tortura (precum lapidarea) și implică umilirea victimei (precum în cazurile de spânzurare publică), ca mijloc de intimidare a altor femei; condamnă cu fermitate folosirea tuturor formelor de tortură, specifice în funcție de sex, și în special lapidarea și crimele de onoare;
6. subliniază faptul că violența împotriva femeilor și violența bazată pe gen reprezintă o încălcare a drepturilor fundamentale și o formă extremă de discriminare, constituind atât cauza, cât și consecința inegalităților de gen, atât în interiorul, cât și în afara UE;
7. denunță faptul că femeile și fetele reprezintă 98 % din victimele traficului de persoane în scopul exploatării sexuale; solicită statelor membre să își intensifice eforturile pentru combaterea acestei practici care încalcă drepturile fundamentale ale femeilor și ale fetelor;
8. susține că diferențele religioase, culturale și de tradiție nu pot justifica în niciun caz discriminarea sau vreo formă de violență, în special împotriva femeilor și a fetelor,

precum mutilarea genitală a femeilor, abuzul sexual, feminicidul, căsătoriile timpurii și forțate, violența domestică, omorurile și violența din motive de onoare și alte forme de tortură și omor, cum ar fi lapidarea;

9. reafirmă că mutilarea genitală a femeilor este o încălcare gravă a drepturilor omului, căreia ar trebui să îi fie acordată o atenție deosebită în dialogul UE cu țările terțe în care prevalența respectivei practici este semnificativă; reamintește că mutilarea genitală a femeilor are consecințe de sănătate grave și pe termen lung asupra femeilor și, astfel, asupra dezvoltării lor;
10. remarcă faptul că măsurile de combatere a violenței bazate pe gen trebuie să abordeze și violența online, inclusiv hărțuirea, agresivitatea și intimidarea, și trebuie să contribuie la crearea unui mediu online care este sigur pentru femei și fete;
11. își reiterează opoziția de lungă durată în privința pedepsei cu moartea, în toate circumstanțele, și solicită un moratoriu imediat asupra execuțiilor în acele țări în care pedeapsa cu moartea mai este încă aplicată;
12. solicită analizarea datelor specifice fiecărei regiuni care țin de violența bazată pe gen, în scopul de a adapta mai bine acțiunile pentru îmbunătățirea condițiilor femeilor din anumite regiuni;
13. salută propunerea Comisiei din 4 martie 2016 privind aderarea UE la Convenția de la Istanbul, primul instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic care urmărește să prevină și să combată violența împotriva femeilor; consideră că aceasta va asigura o mai bună eficiență și coerență a politicilor interne și externe ale UE și va spori responsabilitatea UE și rolul acesteia în combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței bazate pe gen la nivel internațional; îndeamnă Comisia și Consiliul să facă tot posibilul pentru a permite semnarea și încheierea convenției de către UE și, în același timp, să încurajeze cele 14 state membre care încă nu au semnat și nu au ratificat Convenția de la Istanbul să facă acest lucru și să asigure aplicarea adecvată a acestui instrument;
14. solicită Comisiei să elaboreze de urgență o strategie europeană pentru combaterea violenței de gen, care să includă un instrument juridic pentru combaterea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor pe teritoriul UE;
15. regretă lipsa politicilor de prevenire în materie de violență de gen și lipsa sprijinului pentru victime; denunță faptul că numeroși agresori rămân nepedepsiți în multe țări; solicită SEAE să facă schimb de bune practici cu țările terțe în materie de proceduri legislative și programe de formare pentru polițiști, personalul judiciar și funcționari; îndeamnă UE să sprijine organizațiile societății civile care se dedică apărării drepturilor omului și promovării egalității de gen în țări terțe și să colaboreze îndeaproape cu organizațiile internaționale care activează în domeniul egalității de gen, pentru a crea sinergii și a promova emanciparea femeilor;
16. confirmă faptul că vârsta medie la nivel mondial la care se intră în prostituție este între 12 și 14 ani și că prostituția și exploatarea sexuală sunt aspecte cu o accentuată caracteristică de gen și constituie o formă de violență de gen, care este contrară principiilor drepturilor omului, în cadrul cărora egalitatea de gen ocupă un loc central; invită comunitatea

internațională să dezvolte măsuri concrete pentru reducerea cererii de femei, fete, bărbați și băieți în cadrul prostituției, ca o strategie esențială de prevenire și de reducere a traficului de persoane;

17. solicită să fie puse în aplicare legile și politicile care îi vizează în mod direct pe făptuitori, cu scopul de a reduce cererea de exploatare sexuală, concomitent cu dezincriminarea persoanelor aflate în situația de a se prostitua, oferindu-le servicii de sprijin, inclusiv asistență socială, juridică și psihologică de înaltă calitate acelorora care doresc să părăsească prostituția;
18. subliniază că stereotipurile de gen se numără printre principalele motive ale încălcării drepturilor femeilor și ale inegalității între femei și bărbați și subliniază importanța combaterii stereotipurilor de gen, care consolidează situația de subordonare a femeilor în societate și constituie una dintre principalele cauze ale inegalităților dintre femei și bărbați, ale încălcării drepturilor omului în cazul femeilor și ale violenței de gen; evidențiază importanța realizării de campanii de sensibilizare, adresate tuturor nivelurilor societății, a definirii de strategii pentru a încuraja femeile și pentru a implica bărbații, a unei mai mari implicări a mijloacelor de comunicare în masă și a integrării aspectelor de gen în educație și în toate politicile și inițiativele UE, în special cele legate de acțiunea externă, cooperare, ajutor pentru dezvoltare și ajutor umanitar; solicită SEAE și Comisiei să sublinieze implicarea bărbaților și a băieților în campaniile de informare și de conștientizare a drepturilor femeilor, atât ca ținte, cât și ca agenți ai schimbării; remarcă faptul că trebuie să fie acordată o atenție deosebită dispozițiilor constituționale, legislative și de reglementare care discriminează femeile pe criterii de sex;
19. reamintește că aspecte precum căsătoriile la vârsta copilăriei, căsătoriile timpurii și forțate și neaplicarea unei vârste minime legale pentru căsătorie constituie o încălcare a drepturilor copiilor și un obstacol în calea autonomizării femeilor;
20. subliniază că este important ca autoritățile să se angajeze să deruleze campanii educaționale adresate bărbaților și generațiilor mai tinere, pentru a-i implica pe bărbați și pe băieți în calitate de parteneri, prevenind și eliminând treptat toate tipurile de violență bazată pe gen și promovând emanciparea femeilor;
21. subliniază necesitatea îmbunătățirii accesului fetelor și femeilor la toate nivelurile de educație și a eliminării tuturor barierelor din procesul de învățare, în special în comunitățile cele mai sărace și mai marginalizate, precum și importanța acordării sprijinului pentru formarea profesională pentru femei și programe de formare privind egalitatea de gen pentru profesioniștii din domeniul educației din țările terțe, deoarece s-a dovedit că educarea femeilor și a fetelor îmbunătățește în mod semnificativ perspectivele lor de viitor; îndeamnă UE să includă aceste priorități în toate activitățile sale diplomatice, comerciale și de cooperare pentru dezvoltare și recomandă să se ia în considerare și să se aplice dimensiunea de gen în bugetele tuturor programelor și măsurilor care oferă finanțare în domeniul educării și învățării pentru fete și femei; subliniază necesitatea unei continuități în educația copiilor, a tinerilor și a femeilor din taberele de refugiați și din zonele de conflict, precum și din spitale;
22. îndeamnă toate statele membre să accelereze punerea în aplicare a obligațiilor și a angajamentelor privind drepturile femeilor, astfel cum sunt prevăzute în Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, în cadrul Platformei de acțiune

de la Beijing, și să sprijine organizațiile societății civile care promovează egalitatea de gen;

23. își exprimă îngrijorarea în legătură cu industria mamelor surogat, care tratează corpul femeilor ca bunuri pe piața internațională reproductivă și deplânge faptul că industria mamelor surogat exploatează în mare măsură femeile vulnerabile, în special pe cele din sudul globului;
24. denunță faptul că, potrivit UNICEF, în fiecare an peste 500 000 de femei din întreaga lume mor în timpul nașterii¹ și faptul că drepturile sexuale și reproductive ale femeilor sunt încălcate în mod frecvent; subliniază că asistență medicală adecvată și accesibilă și respectarea universală a educației și serviciilor în materie de sănătate sexuală și reproductivă și accesul la acestea contribuie la asistența medicală prenatală și la capacitatea de a evita nașterile cu risc ridicat și de a reduce mortalitatea în rândul sugarilor și al copiilor;
25. solicită UE și statelor sale membre să recunoască drepturile inalienabile ale femeilor și ale fetelor la integritate fizică și la luarea deciziilor în mod liber în ceea ce privește, printre altele, dreptul de acces la planificarea familială voluntară și la întreruperea legală și în siguranță a sarcinii, care reprezintă căi importante pentru salvarea vieților femeilor, precum și dreptul la protecție împotriva violenței, inclusiv împotriva mutilării genitale, a căsătoriilor timpurii și forțate și a violului conjugal;
26. invită UE și comunitatea internațională să lucreze în mod activ și să sporească finanțarea noului obiectiv de dezvoltare durabilă privind egalitatea de gen (ODD 5), menținând în același timp importanța accesului la educația sexuală cuprinzătoare și a accesului universal la sănătatea sexuală și reproductivă și la drepturile aferente;
27. regretă că femeile din întreaga lume continuă să se confrunte cu provocări enorme în găsirea și păstrarea unor locuri de muncă decente, după cum a fost demonstrat în raportul Organizației Internaționale a Muncii intitulat „Femeile la locul de muncă 2016”;
28. regretă că „plafonul de sticlă” existent în cazul femeilor antreprenoare, diferența de remunerare între femei și bărbați și descurajarea societală a antreprenoriatului feminin sunt în continuare fenomene răspândite la nivel mondial; solicită inițiative pentru emanciparea în continuare a femeilor, în special în domeniul activităților independente și al IMM-urilor;
29. regretă faptul că, foarte frecvent, femeile sunt discriminate față de bărbați în ceea ce privește accesul la resursele financiare, precum împrumuturile bancare; subliniază faptul că formarea femeilor în domeniul antreprenorial s-a dovedit a fi un factor vital pentru stimularea economiei și, pe termen lung, în combaterea sărăciei;
30. recomandă să se ia în considerare elaborarea și adoptarea unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic la nivelul ONU privind violența pe motive de gen, cu propriul organism specific de monitorizare; recomandă să se ia în considerare și să se aplice dimensiunea de gen în bugetele tuturor programelor și măsurilor care oferă

¹ Sursa: UNICEF.

finanțare în domeniul educației și învățării pentru fete și femei;

31. solicită Comisiei și statelor membre ale UE să pună în aplicare dimensiunea de gen în bugetele tuturor finanțărilor relevante ale UE;
32. subliniază nevoia de a garanta că personalul din domeniul sănătății, forțele de poliție, procurorii, judecătorii, diplomații și personalul de menținere a păcii, atât din UE, cât și din țările terțe, beneficiază de formarea adecvată pentru a ajuta și a sprijini victimele violenței, în special femeile și copiii, în situații de conflict și în cazul operațiunilor pe teren;
33. deplânge și condamnă faptul că în unele țări terțe căsătoria dintre un adult și o minoră, în unele cazuri de vârstă chiar mai mică de nouă ani (soții la vârsta copilăriei), este considerată legală;
34. reamintește că egalitatea de gen nu se aplică numai bărbaților și femeilor, ci trebuie să includă întreaga comunitate LGBTI;
35. este preocupat de faptul că, în ultimii ani, mișcările de extremă dreapta și mișcările care se pronunță împotriva egalității de gen au câștigat teren în rândul publicului din mai multe țări; aceste mișcări contestă realizările din domeniul drepturilor femeilor, al egalității de gen și al drepturilor migrantilor și urmăresc să blocheze legile și politicile care protejează persoanele LGBTI împotriva discriminării și a infracțiunilor motivate de ură;
36. regretă și condamnă faptul că, în unele țări terțe, homosexualitatea este considerată infracțiune și, în consecință, este pedepsită, inclusiv cu pedeapsa cu moartea; invită UE și statele membre să promoveze și să protejeze cu fermitate exercitarea tuturor drepturilor omului în cazul persoanelor LGBTI în politica lor externă;
37. atrage atenția asupra necesității de a integra mai bine dimensiunea de gen în ajutorul umanitar acordat de UE;
38. regretă profund lipsa egalității de gen în sfera politică și subreprezentarea femeilor în procesele decizionale politice, sociale și economice, fapt ce subminează drepturile omului și democrația; consideră că guvernele ar trebui să urmărească egalitatea de gen în procesele de consolidare și menținere a democrației și să combată orice formă de discriminare între cele două sexe în cadrul societății. subliniază că raportul misiunilor de observare electorală oferă orientări precise pentru dialogul politic al UE cu țările terțe pentru îmbunătățirea participării femeilor la procesul electoral și la viața democratică a țării;
39. reamintește că Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen și emanciparea femeilor în contextul dezvoltării (GAP) este unul dintre instrumentele fundamentale ale UE de îmbunătățire a egalității de gen în țările terțe și, prin urmare, consideră că GAP2 ar trebui să ia forma unei comunicări a Comisiei; invită Comisia să ia în considerare rezoluția Parlamentului privind reînnoirea GAP;
40. solicită ca UE să își revizuiască politicile comerciale internaționale și să adopte o abordare în care drepturile omului, ale lucrătorilor, ale consumatorului și cele legate de mediu să fie aduse în prim plan și să orienteze comerțul și investițiile transnaționale și naționale;

41. invită Uniunea Europeană să asigure că garanțiile în materie de drepturi fundamentale ale omului și, în special, ale femeilor și fetelor, sunt incluse în strategiile naționale privind drepturile omului și în dialogurile politice, precum și în toate acordurile economice și comerciale ale EU cu țări din afara UE, drept clauze obligatorii din punct de vedere juridic; solicită ca respectarea valorilor fundamentale ale Uniunii Europene să devină un criteriu pentru acordarea de sprijin bugetar;
42. subliniază rolul esențial în promovarea egalității de gen al întreprinderilor europene ce își desfășoară activitatea la nivel mondial, deoarece acestea pot servi drept modele;
43. semnalează importanța introducerii de măsuri pozitive, precum cotele, pentru a încuraja participarea femeilor în cadrul organelor politice și al procesului democratic, precum și în procesele decizionale economice;
44. solicită utilizarea unor indicatori cantitativi și calitativi sensibili la problematica de gen și colectarea sistematică și în timp util de date defalcate pe sexe în cadrul procesului de monitorizare și evaluare a noului GAP;
45. regretă faptul că încă mai există țări în care participarea femeilor în procesele electorale naționale este limitată;
46. evidențiază faptul că situația femeilor cu handicap a fost identificată ca prioritate de comunitatea internațională; reamintește concluziile biroului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, în care se afirmă că politicile și programele ce vizează violența împotriva femeilor și a fetelor cu handicap ar trebui elaborate în strânsă colaborare cu persoanele cu handicap, recunoscându-le autonomia, precum și cu organizațiile din domeniu; subliniază că sunt necesare controlul regulat al instituțiilor și formarea adecvată a persoanelor care acordă îngrijiri; insistă ca UE să includă lupta împotriva discriminării pe motive de dizabilitate în politicile sale de acțiune externă și de cooperare și ajutor pentru dezvoltare, inclusiv în Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului;
47. condamnă încălcările drepturilor omului în ceea ce privește femeile care se află sub ocupație în regiunea euromediteraneeană, care se manifestă îndeosebi prin hărțuire și violență sexuală, la care au recurs forțele de ocupație pentru intimidarea întregii societăți în lupta sa pentru câștigarea dreptului legitim la autodeterminare; atrage atenția asupra rolului jucat de femei în menținerea păcii, în promovarea dialogului și în soluționarea conflictelor pentru a combate încălcările drepturilor femeii în zona euromediteraneeană și a le proteja împotriva oricărei forme de violență, inclusiv cele suferite din partea forțelor de ocupație externe;
48. invită statele membre pe al căror teritoriu criza migrației a condus la scăderea semnificativă a gradului de protecție a drepturilor femeilor să monitorizeze centrele pentru refugiați și imediata lor vecinătate pentru a preveni actele de violență, inclusiv de violență sexuală, precum și pentru a-i aduce pe făptași în fața justiției;
49. subliniază vulnerabilitatea migranților, a refugiaților și a solicitanților de azil, în special a tinerilor, a femeilor și a membrilor grupurilor marginalizate, și nevoia urgentă de a dezvolta căi de migrație legale și sigure, garantând în același timp accesul la reîntregirea familiei, educație publică gratuită, servicii de asistență medicală, în special de sănătate

sexuală și reproductivă, locuri de muncă, locuințe și asistență psihologică, precum și la vizite umanitare; invită statele membre să garanteze că drepturile migranților și refugiaților femei, precum accesul la vize, drepturile de reședință legală și drepturile sociale, sunt acordate individual și nu în funcție de starea civilă sau de relația de căsătorie;

50. subliniază faptul că mișcarea masivă a migranților și a solicitanților de azil expune în mod disproporționat femeile și fetele la violența și la discriminarea bazată pe gen în țările de tranzit și cele de destinație; remarcă faptul că unele femei și fete refugiate și migrante sunt victime ale violenței sexuale din partea traficantilor de migranți și, de asemenea, devin victime ale traficului de persoane; solicită agențiilor UE și autorităților de aplicare a legii din statele membre să-și formeze personalul în mod adecvat pentru a lua în considerare nevoile specifice și vulnerabilitățile femeilor și fetelor refugiate;
51. regretă profund faptul că romii, în special femeile rome, continuă să se confrunte cu o discriminare la scară largă și cu o atitudine ostilă, care alimentează ciclul dezavantajării, al excluderii, al segregării și al marginalizării; invită UE și statele membre să respecte pe deplin drepturile omului în cazul romilor, prin asigurarea dreptului la educație, la servicii de sănătate, la locuri de muncă, la locuințe și la protecție socială;
52. solicită realizarea de investiții în femei și în tinere, deoarece aceasta este o formă eficace de combatere a sărăciei, în special în rândul femeilor;
53. subliniază că este important să se continue lupta împotriva diferenței de remunerare între femei și bărbați și să se accelereze procesul de atingere a procentajului stabilit de Comisie în ceea ce privește prezența femeilor în funcții de conducere;
54. se opune oricăror legi, reglementări și presiuni guvernamentale ce vizează limitarea necorespunzătoare a libertății de exprimare, în special a femeilor și a altor categorii de gen;
55. regretă faptul că femeile sunt subreprezentate în procesul decizional economic, politic și social; consideră că reprezentarea femeilor în procesul decizional politic, economic și social este o chestiune care ține de drepturile fundamentale și de democrație; recomandă introducerea unor sisteme de paritate și a unor cote de gen, ca mijloace temporare și legale de promovare a participării femeilor în cadrul organismelor politice și la procesul democratic, în special în calitate de candidate, precum și adoptarea de acte legislative care să permită realizarea aceluiași obiectiv de către marile întreprinderi publice și private;
56. încurajează statele membre, Comisia și SEAE să se concentreze asupra emancipării economice și politice a femeilor în țările în curs de dezvoltare, promovând implicarea lor în întreprinderi și în implementarea de proiecte de dezvoltare regională și locală;
57. încurajează participarea activă a femeilor la sindicate și la organizațiile sindicale, ca factor important în introducerea dimensiunii de gen în condițiile de muncă;
58. solicită consolidarea drepturilor persoanelor în vârstă, în special ale femeilor în vârstă, prin combaterea oricărei forme de discriminare și sprijinindu-le să aibă o viață decentă și sigură în calitate de membri ai societății cu drepturi depline;

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	8.11.2016
Rezultatul votului final	+: 26 -: 5 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Krisztina Morvai, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Liliana Rodrigues, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Membri supleanți prezenți la votul final	Izaskun Bilbao Barandica, Linnéa Engström, Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Constance Le Grip, Marc Tarabella, Julie Ward
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	John Stuart Agnew, Doru-Claudian Frunzuliță

ANNEX I

INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN JANUARY AND DECEMBER 2015

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY THE PARLIAMENT
AFGHANISTAN Seven Hazari people (two women, four men and a little girl)		In its Resolution, adopted on 26 November 2015, the European Parliament: - Strongly condemns the barbaric murder and beheading of seven Hazari people (two women, four men and a little girl) in the south-eastern Afghan province of Zabul on the border with Pakistan; - Condemns the attacks by the Taliban, Al Qaeda, ISIL and other terrorist groups against Afghan civilians, the Afghan National Defence and Security Forces, democratic institutions and civil society, which are causing record numbers of casualties; stresses that protection of the Hazara community, as a group particularly vulnerable to Taliban and Daesh/ISIL terrorist violence, should be a priority for the Afghan Government; - Extends its condolences to the bereaved families, particularly of the recent victims of horrific killings in the Hazara community; - Calls for support for the Afghan authorities to take swift and appropriate action to ensure that the killers of innocent civilians are brought to justice and to reaffirm the rule of law in the country; - Calls on the Afghan authorities to ensure that security force personnel implicated in serious human rights violations, including those having command responsibility over forces committing abuses, are credibly and impartially investigated and disciplined or prosecuted as appropriate; Letters of concern were sent on 11 March and 24 November 2015.
ALGERIA Rachid Aouine, Youssef Sultani, Abdelhamid Brahim and Ferhat Missa	Four labour rights activists, Rachid Aouine, Youssef Sultani, Abdelhamid Brahim and Ferhat Missa, members of the CNDDC	In its Resolution, adopted on 30 April 2015, the European Parliament: - Expresses its concern at the arrest and detention of

Mohamed Rag Khencha Belkacem, Brahim Belelmi, Mazouzi Benallal, Azzouzi Boubakeur, Korini Belkacem, Bekouider Faouzi, Bensarkha Tahar and Djaballah Abdelkader	in the town of El Oued, were arrested and charged for instigating a gathering. Two of them were acquitted, but Rachid Aouine was sentenced and Youssef Sultani is free facing trial. Mohamed Rag, a labour rights activist from the National Committee for the Defence of the Rights of the Unemployed (Comité National pour la Défense des Droits des Chômeurs, CNDDC) in the town of Laghouat, was arrested on 22 January 2015 and sentenced to 18 months in prison and a fine of DZD 20 000 for ‘assaulting a security force agent in the exercise of his duties’, and whereas his sentence was confirmed upon appeal on 18 March 2015. On 28 January 2015 in the town of Laghouat, eight labour rights activists, members of the CNDDC – Khencha Belkacem, Brahim Belelmi, Mazouzi Benallal, Azzouzi Boubakeur, Korini Belkacem, Bekouider Faouzi, Bensarkha Tahar and Djaballah Abdelkader – were arrested when they assembled in front of the city court to demand that Mohamed Rag be released. These eight activists were subsequently sentenced last March to one year in prison with a 6-month suspended sentence and a fine of DZD 5000.	activists Rachid Aouine, Mohamed Rag, Khencha Belkacem, Brahim Belelmi, Mazouzi Benallal, Azzouzi Boubakeur, Korini Belkacem, Bekouider Faouzi, Bensarkha Tahar and Djaballah Abdelkader, as they are being detained in spite of the fact that their activities are fully permissible under Algerian law and in line with the international human rights instruments which Algeria has ratified; - Calls also on the Algerian authorities to ensure and guarantee the right to freedom of expression, association and peaceful assembly, and to take appropriate steps to ensure the safety and security of civil society activists and human rights defenders and their freedom to pursue their legitimate and peaceful activities; - Recalls the recommendation to the Algerian Government by the United Nations Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression to revoke the decree of 18 June 2001 banning peaceful protests and all forms of public demonstration in Algiers and to establish a system of simple notification rather than prior authorisation for public demonstrations; - Calls on the Algerian authorities to repeal Law 12-06 on associations and to engage in a genuine dialogue with civil society organisations in order to frame a new law that is in conformity with international human rights standards and the Algerian Constitution;
ANGOLA José Marcos Mavungo	On 14 March 2015 human rights activist José Marcos Mavungo was arrested without a warrant, and on 28 August 2015 prosecutor António Nito asked the court in the Angolan province of Cabinda to sentence Mavungo to 12 years imprisonment on the charge of inciting rebellion, despite no evidence being presented that he had committed any crime.	In its Resolution, adopted on 10 September 2015, the European Parliament: - Calls on the Angolan authorities to immediately and unconditionally release all human rights defenders, including Marcos Mavungo and the 15+1 activists arrested in June 2015, and to drop all charges against them; calls also for the immediate and unconditional release of any other activists, prisoners of conscience or political opponents arbitrarily arrested and detained solely for their political views, journalistic work or participation in peaceful activities;

Arão Bula Tempo	Lawyer Arão Bula Tempo was arrested on the same day for alleged involvement in the organisation of the same protest. Arão Bula Tempo was subsequently released on 13 May 2015 pending his trial on sedition charges.	- Urges the authorities to ensure that no acts of torture or ill-treatment are performed on the detainees and to guarantee full protection and access to their families and lawyers;
Rafael Marques	Journalist and human rights activist Rafael Marques was condemned on 28 May 2015 to a 6-month jail term suspended for two years for the publication in 2011 of the book, 'Blood Diamonds: Corruption and Torture in Angola', which detailed more than 100 killings and hundreds of cases of torture allegedly perpetrated by security guards and soldiers in the diamond fields of the Lundas region; whereas the complaints submitted by Marques to the Public Prosecutor concerning human rights violations in the Lundas region were not subject to investigation.	- Calls on the Angolan authorities to immediately put an end to cases of arbitrary arrest, illegal detentions and torture by the police and security forces; reiterates that prompt, impartial and thorough investigations must be carried out into all allegations of human rights violations, including torture, by police and security forces and that the perpetrators be brought to justice; - Urges the Angolan judicial authorities to assert their independence from any political instrumentalisation and to ensure the protection of rights recognised by legal instruments, such as access to justice and the right to a fair trial; - Urges the Angolan Government to conduct an urgent, transparent and credible inquiry into the Huambo massacre, and to provide support to the survivors who have been displaced; echoes the UN calls for an international and independent complementary investigation;
Luaty Beirão	15 youth activists were arrested between 20 and 24 June 2015 in connection with a private political discussion, detained and indicted for "preparing acts pursuant to a coup d'etat". Among these activists was Luaty Beirão, who is an Angolan rapper known for his political activism. To protest against the charge and his continued imprisonment, Beirão had gone on hunger strike.	- Remains concerned that measures to combat violence against women and children have not been implemented; calls on the authorities to strengthen the fight against harmful traditional practices, such as the stigmatisation of children accused of sorcery;
Captain Zenóbio Lázaro Muhondo Zumba	Captain Zenóbio Lázaro Muhondo Zumba was subsequently arrested on 30 June 2015 on the grounds of alleged links with the 15 activists arrested.	Regarding the situation of Luaty Beirão, a letter of concern was sent on 20 October 2015.
Followers of the religious sect Luz do Mundo	On 16 April 2015, police and defence forces killed scores of pilgrims on Mount Sumi, in Angola's central highlands, to avenge the deaths of eight police officers, allegedly at the hands of members of a Christian sect known as Luz do Mundo.	

	In a botched operation, the police officers were killed as they attempted to arrest the sect leader, José Kalupeteka, during worship. More than 3,000 followers, from many parts of the country, had camped at Mount Sumi for the sect's summit.	
AZERBAIJAN		
Leyla Yunus, Arif Yunus, Rasul Jafarov and Rasim Aliyev	Leyla Yunus is the well-known director of the Institute for Peace and Democracy. She has been imprisoned together with her husband, the historian Arif Yunus, and Rasul Jafarov, the chair of Azerbaijan's Human Rights Club on apparent politically motivated charges. Leyla Yunus has been subjected to acts of violence in prison committed by her cellmate, and no measures have been taken to punish the cellmate or to ensure the protection of Ms Yunus. In addition, Ms Yunus's health has deteriorated in prison and no suitable medical care has been provided.	In its Resolution, adopted on 10 September 2015, the European Parliament: - Calls for the immediate and unconditional release from jail of all political prisoners, human rights defenders, journalists and other civil society activists, including Khadija Ismayilova, Leyla Yunus and Arif Yunus, Anar Mammadli, Rasul Jafarov, Intigam Aliyev, Rauf Mirkadirov, Omar Mammadov, Tofiq Yaqublu, Nijat Aliyev, Araz Guliyev, Parviz Hashimli, Seymur Hezi, Hilal Mammadov, Taleh Khasmammadov and Ilgar Mammadov, in line with the judgment of the European Court of Human Rights (ECHR), and calls for all charges against them to be dropped and for the full restoration of their political and civil rights and public image; - Calls for a prompt investigation into the death of the journalist and IRFS chair Rasim Aliyev; notes with concern the allegations put forward by a group of journalists that Mr Aliyev died because he had not received appropriate assistance from the doctors assigned to him in the hospital;
Intigam Aliyev	Intigam Aliyev is the chair of Azerbaijan's Legal Education Society and a human rights lawyer who has defended more than 200 cases before the European Court of Human Rights in the areas of infringement of freedom of speech, the right to a fair trial and electoral law in Azerbaijan, was arrested on 8 August 2014 and subjected to three month's detention on criminal charges.	- Urges the government of Azerbaijan to fully cooperate with and implement the recommendations of the Council of Europe's Venice Commission and Commissioner for Human Rights, the UN special procedures in regard to human rights defenders, the rights of freedom of association and peaceful assembly, freedom of expression and arbitrary detention, with the aim of amending its legislation and adapting its practices in full conformity with the conclusions of the experts;
Rauf Mirkadirov	Rauf Mirkadirov is an investigative journalist with the leading Russian-language newspaper 'Zerkalo' who held on pre-trial detention on charges of treason.	- Calls on the government of Azerbaijan to immediately end its crackdown on civil society and human rights work, ensuring that independent civil society groups and activists can operate without undue hindrance or fear of persecution, including by repealing the laws severely restricting civil society, unfreezing bank accounts of non-governmental groups and their leaders, and allowing access to foreign funding;
Ilgar Mammadov	The European Court of Human Rights (ECHR) has issued numerous rulings in cases of breaches of human rights in Azerbaijan, the latest being on 22	- Deplores the continued actions taken by the Azerbaijani government to curb contacts between civil

Anar Mammadli	May 2014 in the case of Ilgar Mammadov, chair of the Republican Alternative Civic Movement (REAL); in which despite it being ruled that his detention was politically motivated, the authorities refused to release him. Anar Mammadli is the chair of the Election Monitoring and Democracy Studies Centre (EMDS), Both were sentenced to prison terms of, respectively, 5 years and 6 months and 3 years and 6 months, on charges ranging from tax evasion to illegal entrepreneurship.	society groups, youth activists and intellectuals in Armenia and Azerbaijan, which are of extreme importance for bridging the long hostility between the two countries; in this regard, again recalls the important work done in this area by Leyla and Arif Yunus; - Calls on the Azerbaijani authorities to respect freedom of the press and media, both in legislation and in practice and both online and offline, to guarantee freedom of expression in line with international standards and to end censorship of criticism of the government via media outlets; - Calls on the EU authorities to conduct a thorough investigation into the corruption allegations against President Aliyev and members of his family revealed by the work of the investigative journalist Khadija Ismaylova;
Omar Mammadov, Abdul Abilov, Elsever Murselli	Social media activists Omar Mammadov, Abdul Abilov and Elsever Murselli were sentenced to between 5 and 5.5 years' imprisonment on charges of drug possession, none of them having access to a lawyer of their own choosing and all complaining of ill-treatment in police custody.	
Khadija Ismayilova, Tofiq Yaqublu, Nijat Aliyev, Araz Guliyev, Parviz Hashimli, Seymur Hezi, Hilal Mammadov and Taleh Khasmammadov	8 activists of the non-governmental youth movement NIDA were convicted on charges of hooliganism, drug possession and possession of explosives, as well as intent to cause public disorder.	
Emin Milli	Emin Milli is a writer and dissident from Azerbaijan, Milli was imprisoned in 2009 for two and a half years for his critical views about the government. He was conditionally released in November 2010, after serving 16 months of his sentence, in part due to strong international pressure on the government of Azerbaijan.	
Emin Huseynov	Emin Huseynov is an Azerbaijani journalist and chairman of the country's leading media rights group, the Institute for Reporters' Freedom and Safety (IRFS). Huseynov was forced into hiding in August 2014, amidst widespread repression of journalists and human rights activists, and was sheltered in the	

	Swiss embassy in Baku until 12 June, when he travelled to Switzerland on a humanitarian visa. His application for asylum was approved four months later.	
BAHRAIN Nabeel Rajab	Nabeel Rajab is the President of the Bahrain Centre for Human Rights (BCHR) and Deputy Secretary General of the International Federation for Human Rights (FIDH). He was convicted to three years in prison in August 2012 on charges of calling for and participating in ‘illegal gatherings’ and ‘disturbing public order’ between February and March 2011. His sentence was reduced to two years in prison on appeal. Before this imprisonment Mr Rajab was repeatedly detained for peacefully expressing criticism of the government during the pro-democracy protests that erupted Bahrain in 2011. On Friday 29 November 2013 Nabeel Rajab had served three-quarters of his two year sentence and had become legally eligible for release. A third request for early release was submitted on 21 January 2014 to the Court, but was rejected. The United Nations Working Group on Arbitrary Detention has described the detention of Mr Nabeel Rajab as arbitrary. Nabeel Rajab was arrested on 1 October 2014 after his visit to the Subcommittee on Human Rights of the European Parliament on accusations of posting tweets about a group of his countrymen allegedly cooperating with IS/Daesh. He was charged with insulting a public institution and the army.	In its Resolution, adopted on 9 July 2015, the European Parliament: - Calls for the dropping of charges and immediate and unconditional release of all human rights defenders, political activists and other individuals detained and charged with alleged violations related to the rights of expression, peaceful assembly and association, including Nabeel Rajab, Sheikh Ali Salman and the ‘Bahrain 13’; - Calls on the Bahraini authorities to pursue the national consensus dialogue with a view to finding lasting and inclusive national reconciliation and sustainable political solutions for the crisis; notes that in a sustainable political process legitimate and peaceful criticisms should be expressed freely; reminds the Bahraini authorities, in this context, that engaging the Shia majority and its peaceful political representatives on the basis of human dignity, respect and fairness should be an indispensable element of any credible strategy for national reconciliation and sustainable reform; - Welcomes the early release from prison of opposition leader Ibrahim Sharif in June 2015 after he was given a royal pardon; believes this decision to be a welcome and important step in the process of promoting trust and confidence in Bahrain; Regarding the situation of Sheikh Ali Salman, a letter of concern was sent on 14 January 2015.
Abdulahdi-al-Khawaja	Abdulahdi-al-Khawaja, who has Danish nationality, is the founder of the BCHR and the regional coordinator of Front Line	

Ibrahim Sharif	Defenders and Ibrahim Sharif is the Secretary General of the National Democratic Action Society. On 22 June 2011, they were sentenced to life in prison by a special military court. The legal process came to a conclusion after 3 years of appeals and the sentences were upheld.	
Naji Fateel Zainab Al-Khawaja	Naji Fateel is a Bahraini human rights activist and a member of the Board of Directors of the Bahraini human rights NGO Bahrain Youth Society for Human Rights (BYSHR). He has been imprisoned since 2007, tortured and also under death threats during the period of the Bahraini uprising (dated February 2011)	
Zainab Al-Khawaja	Zainab Al-Khawaja is a human rights defender and leading social media activist in Bahrain. She has been a crucial figure in the pro-democracy uprising that started in Bahrain in February 2011. She has suffered legal harassment, arrest, imprisonment, denial of procedural rights, and undertaken hunger strikes in defence of human rights in Bahrain.	
Sheikh Ali Salman	Sheikh Ali Salman is the Secretary General of Bahrain's main opposition party al-Wefaq. He was sentenced to four years in prison in the context of anti-government protests which erupted in 2011 at the height of the region's 'Arab Spring' uprisings. His lawyers have reportedly been prevented by the court from presenting oral arguments and have not been provided with any meaningful opportunity to examine the evidence. A group of United Nations independent experts, part of what is known as the Special Procedures of the Human Rights Council, have urged the Bahraini authorities to release Sheikh Ali Salman	

Niladri Chatterjee, alias Niloy Neel, Faisal Arefin Dipan, Ananta Bijoy Das, Washiqur Rahman Babu and Abhijit Roy Ahmed Rajib Haider	at the Jagriti Prokashoni publishing house, was brutally murdered with machetes inside his office in Dhaka. Niladri Chatterjee, alias Niloy Neel, Faisal Arefin Dipan, Ananta Bijoy Das, Washiqur Rahman Babu and Abhijit Roy were five secular bloggers and journalists murdered in Bangladesh in 2015 for having used their fundamental right to free speech on political, social and religious issues. Islamist extremist groups have claimed responsibility for several killings. Prominent blogger Ahmed Rajib Haider was murdered in 2013.	
BELARUS Maksim Piakarski, Vadzim Zharomski and Viachaslau Kasinerau	Youth activists Maksim Piakarski, Vadzim Zharomski and Viachaslau Kasinerau have been detained and are being prosecuted on suspicion of ‘malicious hooliganism’ as disproportionate, and have been suffering violence.	In its Resolution, adopted on 10 September 2015, the European Parliament: - Remains deeply concerned by the human rights and fundamental freedoms situation in Belarus, as well as by the shortcomings observed during previous elections by independent international observers and the active persecution of the opposition leaders after the elections; - Welcomes the recent release of the remaining political prisoners; calls on the Belarusian Government to rehabilitate the released political prisoners and to fully restore their civil and political rights; stresses that this could be a potential first step towards improving relations between the European Union and Belarus; points out, however, that similar steps in the past were rather token gestures and neither contributed to improving the situation of Belarusian society nor improved relations with the EU; - Expects the authorities to stop the harassment of independent media for political reasons; - Expresses its concern about the recent detention and ongoing criminal prosecution of youth activists Maksim Piakarski, Vadzim Zharomski and Viachaslau Kasinerau on suspicion of ‘malicious hooliganism’ as disproportionate, and strongly condemns the violence they have suffered;
BURUNDI		

Bob Rugurika Three elderly Italian nuns, Lucia Pulici, Olga Raschietti and Bernadetta Boggian	On 20 January 2015 the Burundian authorities arrested and detained the human rights defender Bob Rugurika, director of Radio Publique Africaine (RPA), following his refusal to reveal his sources days after his radio station broadcast a series of investigative reports concerning the killing in September 2014 of three elderly Italian nuns, Lucia Pulici, Olga Raschietti and Bernadetta Boggian, in Kamenge, a town north of Bujumbura.	In its Resolution, adopted on 12 February 2015, the Parliament: - Condemns the unjustified detention of Bob Rugurika and calls for his immediate and unconditional release; calls on the authorities at the same time to continue their investigations into the tragic killing of the three Italian nuns and to bring those responsible to justice; calls equally for the setting-up of an independent inquiry into the killing of the three nuns; - Denounces all human rights violations in Burundi and the introduction of restrictive laws ahead of the country's 2015 presidential and parliamentary elections, in particular those having a damaging impact on the opposition, the media and civil society by restricting the freedoms of expression and association and the freedom to hold meetings; - Calls on the Burundian authorities to ensure an appropriate and fair balance between freedom of the media, including the freedom of journalists to investigate and report on crimes, and the need to ensure the integrity of criminal investigations; - Calls on the Burundian Government to allow a genuine and open political debate in the run-up to the 2015 elections and to respect the Roadmap and Code of Conduct negotiated under UN auspices and signed by all Burundian political leaders; recalls that the Burundian constitution states: 'The President of the Republic is elected for a five-year term renewable once. No one can serve for more than two terms as president'; - Calls on the Burundian Government to respect the electoral calendar, and to include the opposition parties in the monitoring of the elections, including the phase of partial registration of new voters as agreed between the Independent National Electoral Commission (CENI) and the political parties at the voters' registration evaluation meeting of 29-30 January 2015; - Urges the Burundian Government to take measures to control the youth wing of the CNDD-FDD party and prevent it from intimidating and attacking perceived opponents, and to ensure that those responsible for abuses are brought to justice; calls for an independent international investigation into the claims that the CNDD-FDD is supplying its youth wing with arms and training; urges the leaders of the opposition parties to prevent violence against their opponents;
Pierre Claver Mbonimpa	Pierre Claver Mbonimpa is a leading human rights defender and President of the Association for the Protection of Human Rights and Detained Persons (Association pour la protection des droits humains et des personnes détenues, APRODH) who was arrested on 15 May 2014 and later charged with 'threatening the external security of the state' and 'threatening the internal security of the state by causing public disorder' and has been in pre-trial detention since he was taken in for questioning. Mr Mbonimpa's work in the defence of democracy and human rights in Burundi over the past two decades and more has earned him several international awards and widespread recognition domestically and beyond. The charges against him relate to comments he made on Radio Publique Africaine (RPA) on 6 May 2014 that the youth wing of the ruling party CNDD-FDD, also known as the Imbonerakure, is being armed and sent to the Democratic Republic of Congo (DRC) for military training. The arrest of Pierre Mbonimpa is representative of the mounting risks facing human rights defenders, the harassment of activists and journalists and the arbitrary arrest of opposition party members, which according to human rights groups and the	In its Resolution, adopted on 17 December 2015, the European Parliament:

Marguerite Barankitse, Antoine Kaburahe and Bob Rugurika	UN Assistant Secretary-General for Human Rights have largely been carried out by the Imbonerakure. According to the OHCHR and other human rights organisations, politically motivated human rights violations, human rights abuses and acts of violence were carried out in the country during both the pre-election and the post-election periods, targeting opposition activists, human rights defenders and journalists in particular, including Pierre Claver Mbonimpa, whose son was found dead after having been arrested by the police, Marguerite Barankitse, Antoine Kaburahe and Bob Rugurika.	- Calls for an immediate end to violence, human rights violations and political intimidation of opponents and for the immediate disarmament of all armed groups allied to political parties, in strict accordance with international law and human rights; - Urges all parties to establish the necessary conditions for rebuilding trust and fostering national unity, and calls for the immediate resumption of an inclusive and transparent national dialogue, including the government, opposition parties and civil society representatives; - Stresses that such dialogue, aimed at achieving lasting peace, security and stability, and at restoring democracy and the rule of law, in the interest of the citizens of Burundi, should be based on the Arusha Agreement and the Burundian Constitution, which requires compliance with international law and treaties; - Reminds the Burundian authorities of their obligation to ensure security in its territory and guarantee human rights, civil and political rights and fundamental freedoms, as provided for in the Burundian Constitution, the African Charter on Human and Peoples' Rights and in other international and regional human rights instruments; - Urges the Burundian authorities to encourage the establishment of the truth about the mass crimes committed between 1962 and 2008, through judicial and non-judicial measures, such as a truth and reconciliation commission and special tribunals, promoting national reconciliation; - Expresses its grave concern at the number of victims and cases of serious human rights violations reported since the beginning of the crisis; urges the competent authorities to undertake a rigorous and prompt investigation into the circumstances and motives behind these crimes and to ensure that those responsible are brought to justice; reiterates that there can be no impunity for those responsible for violations or serious abuses of human rights; calls on the authorities to ensure that schools remain a safe haven for learning; calls on the ICC Prosecutor to closely monitor the situation in Burundi and supports her declaration of 6 November 2015; - Calls for the safe return of journalists and human rights defenders in exile, the reopening of the media that were closed after the failed coup attempt of 13 and 14 May 2015 and for the charges against those journalists accused of having taken part, directly or indirectly, in the abortive coup to be dropped;

CAMBODIA Sam Rainsy and Kem Sokha Senator Hong Sok Hour and CNRP activists and organisers Khem Sapath	Sam Rainsy and Kem Sokha are the Cambodia National Rescue Party (CNRP) leaders who were summoned to appear at the Phnom Penh Municipal Court on 14 January 2014 for questioning. Sam Rainsy and Kem Sokha may be convicted of incitement to civil unrest. The King amnestied Sam Rainsy on 14 July 2013, making it possible for him to return to Cambodia; however, his right to vote and run in the elections was not restored. On 13 November 2015 the Cambodian authorities issued an arrest warrant for Sam Rainsy, who was summoned by a court to appear for questioning on 4 December 2015 in relation to a post published on his public Facebook page by an opposition senator, Hong Sok Hour, who has been under arrest since August 2015 on charges of forgery and incitement after posting on Sam Rainsy's Facebook page a video containing an allegedly false document relating to the 1979 border treaty with Vietnam. On 30 October 2015 opposition party deputy leader Kem Sokha was removed from his position as First Vice-President of the National Assembly by the ruling Cambodian People's Party (CPP) during a session boycotted by the CNRP	In its Resolution, adopted on 26 November 2015, the European Parliament: - Urges the Cambodian authorities to revoke the arrest warrant and drop all charges issued against opposition leader Sam Rainsy and CNRP members of the National Assembly and Senate, including Senator Hong Sok Hour and CNRP activists and organisers, to allow them to work freely without fear of arrest or persecution, and to end political use of the courts to prosecute people on politically-motivated and trumped-up charges; - Calls on the National Assembly to reinstate Sam Rainsy immediately and to restore his parliamentary immunity; - Urges the Government of Cambodia to recognise the legitimate and useful role played by civil society, trade unions and the political opposition in contributing to Cambodia's overall economic and political development; - Encourages the government to work towards strengthening democracy and the rule of law and to respect human rights and fundamental freedoms, which includes fully complying with the constitutional provisions concerning pluralism and freedom of association and expression; - Urges the government to abrogate the Law on Associations and Non-Governmental Organisations, the recent promulgation of which has given state authorities arbitrary powers to shut down and block the creation of human rights organisations and has already begun deterring human rights defence work in Cambodia; - Urges the government and parliament to ensure genuine and serious consultation with all those affected by draft legislation such as the Trade Union, Cybercrime and Telecommunications Laws and to ensure that the texts are in line with Cambodia's human rights obligations and commitments under domestic and international law; - Calls on the Cambodian Government to end arbitrary detentions and suspicious disappearances and allow voluntary and human rights organisations to operate freely; calls on the Cambodian Government to seriously investigate the disappearance of Khem Sapath; - Calls on the relevant government authorities to drop the prosecution of human rights defenders under other laws in force which are being used to persecute them

		for their human rights work, and to immediately and unconditionally release all those jailed on politically motivated and trumped up charges;
CHINA Tenzin Delek Rinpoche	Tenzin Delek Rinpoche, a highly respected Tibetan religious leader, was held in prison for over 13 years, serving a life sentence for a crime he did not commit. For years, he worked to develop social, medical, educational and religious institutions for Tibetan nomads in the area, as an advocate for environmental conservation in the face of indiscriminate logging and mining projects, and as a mediator between Tibetans and Chinese. Because of his efforts to preserve Tibetan identity, the Chinese authorities viewed him as a threat to their control in the region. He died on 12 July 2015.	In its Resolution, adopted on 16 December 2015, the European Parliament: - Notes that under the leadership of President Xi, the Chinese government is showing a growing assertiveness both internally and externally; points out that the country's civil rights activists, lawyers, journalists, bloggers, academics and other representatives of civil society are now finding their freedom curbed in a way that has not been seen for years; observes that China's human rights record remains a matter of serious concern; - Notes that a strong contradiction exists between the official Chinese aspiration to the universality of human rights and the worsening human rights situation; notes that the recent worsening of the situation of human rights and freedoms in China started in 2013 and has intensified an already existing crackdown over the population, limiting the space for expression and peaceful advocacy for civil society even further; is deeply worried at the arrest, trial and sentencing of numerous civil rights activists, human rights defenders and government critics and at the fact that more than 100 human rights lawyers and activists have been detained or questioned by Chinese police; calls on the Chinese authorities to release those in custody and to ensure that they can exercise their profession without hindrance; - Urges the EU to continue pressing for an improvement of the human rights situation in China whenever dialogues are held at any level and to include human rights clauses in any bilateral treaty agreed with China; - Remains highly concerned that China is currently the world's largest executioner and continues to impose the death penalty in secret on thousands of people annually, without regard to international minimum standards on the use of the death penalty; emphasises once again that abolition of the death penalty contributes to the enhancement of human dignity and the progressive development of human rights; - Remains concerned at the persisting severe restrictions on freedom of expression, association, assembly, and religion, as well on the activities of human rights organisations; - Criticises China's highly restrictive media
Ilham Tohti	Ilham Tohti is a well-regarded ethnic Uyghur economist and peaceful critic of the Chinese government. In 2014, he has been sentenced to life in prison after being convicted of separatism.	

		environment and tightly controlled digital domain, where foreign, including European, web content is blocked and domestic content deemed politically threatening is routinely deleted and censored; strongly protests against the high number of Chinese citizens jailed for offences involving freedom of expression, especially on the internet; - Is deeply concerned that the Chinese government is continuing its hardline policies against the Tibetan people, especially by rejecting the Dalai Lama's 'Middle Way Approach' which seeks neither independence nor separation but a genuine autonomy within the framework of the Constitution of the PRC; calls for the Chinese government to re-enter into a dialogue with Tibetan representatives; protests against the marginalisation of Tibetan culture by the CPC, and urges the Chinese authorities to respect the freedoms of expression, association and religion of the Tibetan people; deplores the deterioration of the humanitarian situation in Tibet, which has led to an increase in self-immolation cases; notes with concern the recently passed criminalisation measures relating to self-immolation aimed at punishing those allegedly associated with self-immolators; deplores the forceful resettlement of over 2 million Tibetan nomads and herders since 2006 in the so-called 'New Socialist Village', as they are cut off from medical care, education and prosperity; is equally concerned at the ongoing transfer of Han Chinese populations into Tibet; expresses its concern regarding the cases of torture, disappearance and arbitrary detention and the denial of access to medical care for prisoners, including monk Tenzin Delek Rinpoche and 10 other prominent Tibetan prisoners; demands a detailed investigation of all death in prison cases; Regarding the situation of Ilham Tohti, a letter of concern was sent on 23 June 2015.
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO (DRC) Yves Makwambala and Fred Bauma	Yves Makwambala and Fred Bauma are two detained human rights activists. Both are still being detained in Makala prison in Kinshasa and are charged with belonging to an association formed for the purpose of attacking people and property, conspiring against the head of state, and attempting to either destroy or change the	In its Resolution, adopted on 9 July 2015, the European Parliament: - Calls on the DRC authorities to release Yves Makwambala and Fred Bauma immediately and unconditionally, and to drop all charges against them and other Filimbi leaders as well as any other activists, prisoners of conscience and political opponents arbitrarily arrested and detained solely for their political views or for participating in peaceful activities;

Christopher Ngoyi, Jean-Claude Muyambo, Vano Kiboko and Cyrille Dowe	‘constitutional regime’ and to incite people to take up arms against state authority. The authorities have also charged Fred Bauma with disturbing the peace, and Yves Makwambala with publicly offending the head of state, while they were exercising their freedom of expression, peaceful assembly and association. As soon as the protests started the authorities began a crackdown on human rights activists and opposition politicians who had demonstrated peacefully against the provision, including Christopher Ngoyi, Jean-Claude Muyambo, Vano Kiboko and Cyrille Dowe, who are still being detained for what appear to be politically motivated reasons	- Supports the National Assembly of the DRC’s calls for the rapid reaching of a political solution that allows the members of Filimbi and other peaceful civil society associations to exercise their freedom of expression and association without fear of being pursued or persecuted; - Urges the authorities to ensure that the detainees have not been, and are not being, subjected to any acts of torture or ill-treatment, and to guarantee full protection and access to their families and lawyers; - Is strongly concerned about the continuous attempts to limit freedom of expression, peaceful assembly and association and the increased breaches of these freedoms by the authorities, given that the right political climate is indispensable if a successful electoral cycle is to be achieved in the DRC in the next year; - Finds it particularly regrettable that these violations specifically target opposition leaders and youth movements; - Calls on the DRC authorities to ensure that the aforementioned freedoms are immediately and unconditionally upheld, especially in the electoral period, as guaranteed by the DRC’s constitution and international human rights law; - Urges the DRC judicial authorities to assert their independence from any political instrumentalisation and to ensure the protection of rights recognised by legal instruments, such as access to justice and the right to a fair trial;
EGYPT Ibrahim Halawa	Ibrahim Halawa is an Irish citizen who has been detained for more than two years on charges of attending an illegal protest on 16 and 17 august 2013 while on a family holiday in Cairo, during which protesters allegedly caused deaths and criminal damage. Ibrahim Halawa was 17 years old – and therefore still a juvenile under Egyptian and international law – at the time of his arrest. He was arrested along with his three sisters, having sought refuge in the Al-Fateh mosque when violence erupted during a demonstration. His three sisters were subsequently released by	In its Resolution, adopted on 17 December 2015, the European Parliament: - Expresses its deep concern about the unacceptable breach of basic human rights arising from the arbitrary detention of Irish citizen Ibrahim Halawa, and calls on the Egyptian authorities to immediately and unconditionally release him to the Irish authorities pursuant to a presidential decree issued in November 2014 under Egyptian Law 140; - Expresses its deepest concern at the deteriorating condition of Ibrahim Halawa due to his hunger strike and his alleged poor conditions in prison; calls on the Egyptian authorities to ensure, as a matter of priority, that the good health and well-being of Ibrahim Halawa are maintained while he remains in prison; demands that all allegations of torture and maltreatment of

	the authorities. The prosecutor has failed to provide evidence that Ibrahim Halawa was involved in a single act of violence during the protests. His trial has been repeatedly postponed and adjourned by the Egyptian Court, most recently on 15 December 2015. He was not charged for a year after his arrest and he is awaiting, along with 493 individuals, the majority of whom are adults, a mass trial due to take place on 19 December 2015, without any guarantee of the minimum standards for a free and fair trial being applied, and will potentially face the death penalty if convicted. Ibrahim Halawa is being detained for peacefully exercising his rights to freedom of expression and assembly and is considered by Amnesty International as a prisoner of conscience. He faces extremely harsh prison conditions, which include alleged acts of torture and other cruel, inhuman and degrading treatment upon arrest and in detention, and has been denied medical and legal assistance. According to his family and legal representatives, Ibrahim Halawa has been on hunger strike in protest.	Ibrahim Halawa be thoroughly and independently investigated; - Asks the Egyptian authorities to ensure that Article 10 of the International Covenant on Civil and Political Rights, which states that ‘all persons deprived of their liberty shall be treated with humanity and with respect for the inherent dignity of the human person’, is respected; - Reminds the Egyptian authorities that Egypt is bound by indisputable international obligations under the Convention on the Rights of the Child as they apply to Ibrahim Halawa; demands that the Egyptian authorities categorically rule out the threat of the death penalty should Ibrahim Halawa be convicted, given that he was arrested as a juvenile; - Is extremely concerned about the failure of the Egyptian authorities to uphold the right to a fair trial for Ibrahim Halawa and his 493 co-defendants, in particular the lack of opportunity to review or challenge their continued detention and the charges against them, the repeated denial of access to lawyers and the excessive pre-trial detention period, which violates Egypt’s domestic and international obligations; - Remains convinced that it will be extremely difficult for Ibrahim Halawa’s lawyers to mount an individual defence in the event that his case is heard as part of a mass trial of all defendants arrested in connection with the August 2013 protests; - Strongly condemns the use of a mass trial in the judicial process and calls on the Egyptian authorities to abide by international law and safeguard the highest international standards with regard to the right to a fair trial and due process; calls on the Egyptian authorities to release those detained for peacefully exercising their right to freedom of expression, assembly and association as enshrined in the Egyptian constitution and other international conventions to which Egypt is a party; expresses its profound preoccupation with the severe deterioration of the media environment; condemns the trials against and conviction of Egyptian and foreign journalists, in absentia;
KYRGYZSTAN Azimjon Askarov	Azimjon Askarov is a prisoner of conscience pending a full, impartial and fair investigation, including into his allegations of torture and ill-treatment.	In its Resolution, adopted on 15 January 2015, the European Parliament: - Reminds the Kyrgyz Parliament of its international obligations and of the Partnership and Cooperation Agreement with the European Union, which includes full respect for human rights as an essential element of the partnership and calls for the withdrawal of the draft

		law on ‘dissemination of information about non-traditional sexual relations’ currently under review in parliament; - Notes that the draft law passed its first reading and must be voted on twice more before going to the President for signature, and stresses that the adoption of any legislation on ‘non-traditional relations’ should not run counter to Kyrgyzstan’s human rights obligations and commitments; - Calls on the Kyrgyz authorities to reaffirm publicly that all people in Kyrgyzstan have the right to live free from discrimination and violence based on their sexual orientation and gender identity and that any acts to the contrary are illegal and will be prosecuted; - Calls on the Kyrgyz Parliament to follow the recommendations made by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe in Resolution 1984 (2014) on the Request for Partner for Democracy status, in particular recommendations 15.24, 15.25 and 15.26; - Calls on the Kyrgyz Parliament to respect its constitution, including Article 16, which states that ‘laws that deny or derogate human and civil rights and freedoms shall not be adopted in the Kyrgyz Republic’, and Articles 31, 33 and 34, which affirm freedom of speech, freedom of information and freedom of assembly, and to reject draft bill 6-11804/14; - Calls on the Kyrgyz authorities to take all the measures needed to ensure that human rights defenders can carry on their work of promoting and protecting human rights without hindrance; - Calls on the Kyrgyz authorities to ensure that allegations of torture and inhuman and degrading treatment are investigated promptly and efficiently and that perpetrators are brought to justice; calls, furthermore, for the release of all prisoners of conscience, with regard in particular to Azimjon Askarov pending a full, impartial and fair investigation, including into his allegations of torture and ill-treatment; A letter of concern on the situation of LGBTI rights was sent on 26 February 2015. Regarding the situation of Azimjon Askarov, a letter of concern was sent on 23 July 2015.
MALAYSIA Nurul Izzah	Nurul Izzah, opposition Member	In its Resolution, adopted on 17 December 2015, the

Anwar Ibrahim Zulkiflee Anwar Ulhaque (Zunar) Khalid Ismath Azmi Sharom Matthias Chang Khairuddin Abu Hassan Lena Hendry Maria Chin Abdullah	of Parliament in Malaysia Anwar Ibrahim is a former opposition leader sentenced on charges of sodomy in February 2015 following a politically motivated prosecution which resulted in criminal proceedings that failed to meet international standards of fair trial. He has been denied appropriate medical care. Malaysian cartoonist Zulkiflee Anwar Ulhaque (Zunar) is facing charges under the Sedition Act following critical tweets against the government with regard to the sentencing of Anwar Ibrahim; whereas blogger Khalid Ismath and academic Azmi Sharom face similar charges; Lawyer Matthias Chang and politician Khairuddin Abu Hassan, both political dissidents, were arrested following their investigations into these allegations. Lena Hendry and Maria Chin Abdullah are human rights activists.	European Parliament: - Deplores the deteriorating human rights situation in Malaysia and in particular the crackdown on civil society activists, academics, media and political activists; expresses concern with regard to the spike in the number of people facing charges or arrest under the Sedition Act; - Urges the Malaysian Government to immediately release all political prisoners, including former opposition leader Anwar Ibrahim, and to provide them with appropriate medical care, and to drop politically motivated charges, including those against cartoonist Zulkiflee Anwar Haque (Zunar), blogger Khalid Ismath, academic Azmi Sharom, political dissidents Khairuddin Abu Hassan and Matthias Chang, and human rights activists Lena Hendry and Maria Chin Abdullah; - Underlines the importance of independent and transparent investigations into the graft allegations, and of full cooperation with the investigators; urges the Malaysian Government to refrain from putting pressure on the Malaysian Anti-Corruption Commission and media; - Calls on the Malaysian Government to ratify key international human rights conventions, including the ICCPR, the ICESCR, the CAT, the ICERD, ILO Convention 169, the ICC Rome Statute, as well as the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees and its optional protocol; - Urges the EU Delegation to Malaysia to step up efforts to finance projects on freedom of expression and reforming repressive laws, and to use all appropriate tools, including the European Instrument for Democracy and Human Rights, to protect human rights defenders; urges the withdrawal of the anti-sodomy law and calls on the EEAS, in line with the EU guidelines on the protection and promotion of the rights of LGBTI persons, to step up its work on the rights of LGBTI people in Malaysia who face violence and persecution, and to aim in particular towards the decriminalisation of homosexuality and transgenderism;
MALDIVES Mohamed Nasheed	On 13 March 2015 Mohamed Nasheed, the first democratically elected president of the Maldives, was sentenced to 13 years in prison on politically motivated charges, and whereas this was condemned by the UN Working	In its Resolution, adopted on 17 December 2015, the European Parliament: - Deplores the crackdown on political opponents; calls on the Government of the Maldives to release, immediately and unconditionally, former president Mohamed Nasheed, former vice-president Ahmed

Ahmed Adeen Mohamed Nazim Tholhath Ibrahim Mahfooz Saeed Ahmed Rilwan Sheikh Imran Abdulla	Group on Arbitrary Detention; whereas his trial was marred by irregularities; whereas other former officials, including former vice-president Ahmed Adeen and former defence ministers Mohamed Nazim and Tholhath Ibrahim, have also been arrested and imprisoned. Mahfooz Saeed, a human rights lawyer and member of the legal team of former president Mohamed Nasheed. Ahmed Rilwan, is a journalist critical of the government who ‘disappeared’ in August 2014, is still missing and is now feared dead. Sheikh Imran Abdulla is a political prisoner.	Adeen and former defence ministers Tholhath Ibrahim and Mohamed Nazim, together with Sheikh Imran Abdulla and other political prisoners, and to clear them of all charges; is also concerned about the former president’s deteriorating health; - Reiterates its gross dissatisfaction with the serious irregularities in the trial of former president Mohamed Nasheed; - Calls on the Maldivian Government to guarantee full impartiality of the judiciary and to respect due process of law and the right to a fair, impartial and independent trial; stresses the need to depoliticise the country’s judiciary and security services; - Calls on the Government of the Maldives to respect and fully support the right to protest and the right to freedom of expression, association and assembly, and not to seek to restrict those rights; also calls on the Government of the Maldives to end impunity for vigilantes who have used violence against people promoting religious tolerance, peaceful protesters, critical media and civil society; calls on the Maldives to respect fully its international obligations; - Calls on the Maldivian Government to safeguard the rights of pro-democracy campaigners, moderate Muslims, supporters of secularism, and those who oppose the promotion of Wahhabi-Salafist ideology in the Maldives, and to ensure their right to participate in all areas of public life in the Maldives; - Recalls that media freedom is the cornerstone of a functioning democracy; calls on the Maldivian Government and authorities to ensure adequate protection of journalists and human rights defenders who face threats and attacks on account of their legitimate work, and, in this context, to allow a proper investigation into the disappearance of Ahmed Rilwan, the assault on Mahfooz Saeed and the attacks and threats against journalists, members of civil society, and independent institutions;
NIGERIA Mass displacement of children		In its Resolution, adopted on 8 October 2015, the European Parliament: - Deplores the acts which have led to the mass displacement of innocent children and calls for immediate coordinated international action to assist the work of UN agencies and NGOs in preventing displaced children and youths from being subjected to sexual slavery, other forms of sexual violence and kidnappings and from being forced into armed conflict against civilian, government and military targets in

		Nigeria by the Boko Haram terrorist sect; stresses the paramount need to duly protect children's rights in Nigeria, a country in which over 40 % of the total population is aged between 0 and 14; - Believes that in the cases of children formerly associated with Boko Haram or other armed groups, non-judicial measures should be considered as an alternative to prosecution and detention; - Calls on the President of Nigeria and his newly appointed Federal Government to adopt strong measures to protect the civilian population, to put special emphasis on the protection of women and girls, to make women's rights and children's rights a priority when fighting extremism, to provide help for victims and to prosecute wrongdoers, and to ensure women's participation in decision-making at all levels; - Calls on the Nigerian Government to launch, as promised by President Buhari, an urgent, independent and thorough investigation into crimes under international law and other serious human rights violations by all parties to the conflict; - Urges the President of the Federal Republic to address the challenges involved in abiding by all campaign promises and the latest statements, the most important of which are defeating the terrorist threat, making respect for human rights and humanitarian law a central pillar of military operations, bringing back the Chibok girls and all other abducted women and children alive and unharmed, addressing the ever growing problem of malnutrition, and fighting corruption and impunity in order to deter future abuses and work towards justice for every victim; - Urges the Nigerian authorities and the international community to work closely together and to increase efforts to reverse the continuous trend towards the further displacement of people; welcomes the determination expressed at the Niamey Regional Summit of 20 and 21 January 2015 by the 13 participating countries, and in particular the commitment of Chad, together with Cameroon and Niger, to engage in the fight against the terrorist threats of Boko Haram; calls on the Multinational Joint Task Force (MNJTF) to observe international human rights and humanitarian law conscientiously in its operations against Boko Haram; reiterates that a military approach alone will not suffice to counter the Boko Haram insurgency; - Calls on the Nigerian Government to take measures to facilitate the return of displaced persons, especially children, to guarantee their safety, and to assist NGOs in their efforts to improve conditions in the camps for people displaced by the conflict by, inter alia,

		improving hygiene and sanitation in order to prevent the possible spread of disease;
PAKISTAN the Peshawar school students (140 people, including 134 school children)		In its Resolution, adopted on 15 January 2015, the European Parliament: - Strongly condemns the brutal massacre of schoolchildren perpetrated by Pakistani Taliban splinter group Tehreek-e-Taliban (TTP) as an act of horror and cowardice, and expresses its condolences to the families of the victims of the Peshawar school attack and its support to the people and the authorities of Pakistan; - Expects the Government of Pakistan to take urgent and effective measures, in keeping with internationally recognised standards of the rule of law, to address the security threat posed by all militant groups operating within Pakistan and the surrounding region, without exception; underlines that no form of terrorism or extremism should be supported by the authorities; - Calls on the Government of Pakistan to ensure the safety of schools and to make sure that children, regardless of gender, are never intimidated while going to school; believes the government should show significantly stronger determination and strengthen its efforts to arrest and prosecute TTP militants and others who target schools for violence, failing which its international credibility will be undermined; - Calls on the Government of Pakistan to reserve anti-terrorism laws for acts of terror, instead of being using them to try ordinary criminal cases; regrets strongly the recourse to fast-track military justice which lacks minimal conditions of international standards of the rule of law, and underlines that the prolonged granting of GSP+ preferences is linked to the accomplishment of certain basic standards enshrined in UN and ILO conventions; - Urges the Pakistani Government to abide by the recently ratified international agreements on human rights, including the International Covenant on Civil and Political Rights and the United Nations Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, which oblige the authorities to ensure basic fair trials prohibiting them from using military courts to try civilians when the regular courts are functioning; Letters of concern were sent on 2 February and 12

		February 2015.
PARAGUAY Pregnant girls		In its Resolution, adopted on 11 June 2015, the European Parliament: - Reaffirms its condemnation of all forms of abuse and violence against women and girls, especially the use of sexual violence as a weapon of war, and domestic violence; calls on Paraguay to ensure that women and girls have access to safe and legal abortion, at a minimum, when their health and life are in danger, where there is severe foetal impairment and in cases of rape and incest; - Expresses its strong concern about the high number of child pregnancies in Paraguay; urges the Paraguayan authorities to meet their international obligations and to protect human rights by ensuring that all girls have access to all possible information and medical services for the management of high-risk pregnancies resulting from rape; - Urges the Paraguayan authorities to conduct an independent and impartial investigation into the aforementioned rape and to bring the perpetrator to justice; calls on the Paraguayan authorities to release the girl's mother immediately; welcomes the proposal by members of the Paraguayan congress to raise the maximum prison sentence for the rape of a minor from 10 years to 30 years;
RUSSIA Aleksei Navalny (and his brother Oleg Navalny)	Aleksei Navalny is an opposition leader who were sentenced to 10-day jail terms. Moreover, Aleksei Navalny has been placed under house arrest for two months and on 5 March 2014 was fitted with an electronic bracelet to monitor his activities. Alexei Navalny has consistently exposed massive corruption within the highest levels of the Russian state apparatus; whereas his first court verdict imposing a five-year sentence on him in July 2013 was seen as political. He was placed under house arrest for two months in February 2014, and was fitted with an electronic bracelet to monitor his activities in March 2014.	In its Resolution, adopted on 15 January 2015, the European Parliament: - Expresses its deepest concern at the fact that, in Russia, the law is being used as a political instrument; underlines that the conviction of the prominent lawyer, anti-corruption campaigner and social activist Alexei Navalny, imposing a 3.5-year suspended sentence on him and a 3.5-year prison sentence on his brother, Oleg Navalny, was based on unsubstantiated charges; strongly deplores that the prosecution seems to be politically motivated; - Notes with concern that, even though Alexei Navalny is being kept out of prison, his brother Oleg Navalny is currently imprisoned, and that this is giving rise to concern with regard to the possible political use of a family member to intimidate and silence one of Russia's opposition leaders, Alexei Navalny; recalls that Alexei's brother, Oleg, the father of two small children and a former executive of the state-owned

Boris Nemtsov	Alexei Navalny won 27 % of the vote in the September 2013 Moscow mayoral elections, thus confirming himself as one of the most prominent faces of the Russian opposition to the Kremlin. Alexei Navalny's second court verdict had been due on 15 January 2015, but inexplicably the court brought the date forward to 30 December 2014, when most Russians were focused on the New Year holiday; whereas the same technique of bringing the date forward was used with Mikhail Khodorkovsky. Boris Nemtsov, the former Deputy Prime Minister of the Russian Federation, the former Governor of Nizhny Novgorod, a preeminent reformist of the post-Soviet Russian society and economy and one of the leaders of Russia's liberal and democratic opposition, was murdered near the Kremlin two days before a demonstration scheduled for 1 March 2015, which he was organising, against the effects of the economic crisis and the conflict in Ukraine Boris Nemtsov, a prominent opposition leader, a founder and leader of the political movement Solidarnost and a leading critic of President Vladimir Putin and of the war in Ukraine who committed his life to a more democratic, prosperous, open Russia and to strong partnerships between Russia and its neighbours and partners. In the weeks before his assassination Boris Nemtsov was investigating Russia's participation in the Donbas conflict and had the intention of publishing a report on the issue; whereas five men have been arrested over the killing of Boris Nemtsov.	postal service, has never played a role in the Russian opposition movement; - Urges the Russian judicial and law-enforcement authorities to carry out their duties in an impartial and independent manner, free of political interference and to ensure that the judicial proceedings in the Navalny cases, and all the other investigations and trials against opposition activists, meet the internationally accepted standards; stresses the importance of ensuring that judicial decisions are free from political interference, independent, and are taken in full compliance with the rule of law; - Fully backs the campaign against corruption in Russia initiated by Alexei Navalny, and supports the efforts of Russian people to find a settlement ensuring democracy, political pluralism, unity and respect for human rights; In its Resolution, adopted on 12 March 2015, the European Parliament: - Strongly condemns the killing of Boris Nemtsov in the most significant political assassination in recent Russian history, in which he was shot dead near the Kremlin, in an area with video cameras, police and security services; - Pays tribute to Boris Nemtsov, a prominent opposition leader, a founder and leader of the political movement Solidarnost and a leading critic of President Vladimir Putin and of the war in Ukraine who committed his life to a more democratic, prosperous, open Russia and to strong partnerships between Russia and its neighbours and partners; extends its deepest condolences to Boris Nemtsov's family and friends, members of the opposition and the Russian people; condemns the Russian leadership's decision to prevent some EU diplomats and national delegations from attending his funeral, thereby impeding the EU's attempt to pay tribute to brave Russian citizens standing for universal values; - Points out that his killing is one of a growing number of unresolved politically motivated murders and suspicious deaths perpetrated in Russia since 1998, which include those of investigative journalist Anna Politkovskaya, Alexander Litvinenko, who was allegedly murdered in the United Kingdom, lawyer Stanislav Markelov, journalist Anastasia Baburova, human rights defender Natalya Estemirova, lawyer Sergei Magnitsky, and now politician Boris Nemtsov; - Calls on the authorities of the Russian Federation to stop the shameful propaganda and information war

Anna Politkovskaya, Alexander Litvinenko, Stanislav Markelov, Anastasia Baburova, Natalya Estemirova and Sergei Magnitsky	Journalist Anna Politkovskaya, Alexander Litvinenko, who was allegedly murdered in the United Kingdom, lawyer Stanislav Markelov, journalist Anastasia Baburova, human rights defender Natalya Estemirova, lawyer Sergei Magnitsky, are also unresolved politically motivated murders and suspicious deaths perpetrated in Russia since 1998.	against its neighbours, the Western world and its own people, which is turning Russia into a state characterised by repression, hate speech and fear, where nationalist euphoria is built on the annexation of Crimea and an escalating war in Ukraine, where the rights of the Crimean Tatars are violated and where the Kremlin, in breach of international law, is cultivating and provoking hatred and fighting; condemns the new propaganda war being waged against democratic and fundamental values, which are presented as being alien to Russian society; recalls that both the European Union and the Russian Federation have committed, in numerous international declarations and treaties, to protecting universal democratic values and fundamental rights; stresses the importance of having political opposition forces, in order to ensure a constant debate and exchange of views and ideas in politics and in law-making processes in Russia; - Calls on the Russian authorities to stop all pressure, repressive acts and intimidation – both political and judicial – against opposition leaders, civil society representatives and independent media, allowing them to act freely in line with the basic principles of the Russian constitution; - Deeply deplores the Russian authorities’ failure to respond to the criticism both inside the Russian Federation and on the international scene of the Law on Foreign Agents, and their adoption instead of amendments which restrict even further the possibilities for non-commercial organisations to act and are discriminatory by their nature; strongly calls on Russia to review the relevant legislation with a view to meeting its international obligations in the area of human rights and democratic freedoms; - Calls on the Russian authorities to immediately release all recognised political prisoners; - Calls on the Russian authorities, as a matter of urgency, to release Nadiya Savchenko and to respect her immunity as a member of the Verkhovna Rada of Ukraine and of the PACE, who was abducted in the territory of Ukraine and is being illegally detained in a Russian jail; underlines the fact that Russia bears responsibility for her very fragile state of health; expresses its deep concern about her health condition and urges the Russian judicial authorities to apply humanitarian law; - Calls on the Russian authorities to immediately return the wreckage of the Tu-154 Polish Government aeroplane and all of its black boxes to Poland; underlines the fact that the level of dependence of the Russian judiciary on the authorities undermines any impartial and honest investigation;

Eston Kohver, Oleg Sentsov and Olexandr Kolchenko	Estonian police officer Eston Kohver was abducted in September 2014 from Estonian territory by the FSB and subsequently illegally detained in Russia, an action which constitutes a clear and serious violation of international law. The Ukrainian film-maker Oleg Sentsov and the civic activist Olexandr Kolchenko, who opposed the illegal annexation of the Crimean Peninsula by Russia, were arrested in May 2014 in relation to alleged activities conducted in Crimea. They were treated as Russian citizens despite holding Ukrainian citizenship. In the case of both Oleg Sentsov and Olexandr Kolchenko there have been allegations of torture and severe mistreatment leading to the illegal extraction of depositions which have subsequently been given legal value. Oleg Sentsov and Olexandr Kolchenko were tried in a military court for crimes over which civilian courts have full jurisdiction. The trial was marred by numerous and grave procedural violations.	In its Resolution, adopted on 10 September 2015, the European Parliament: - Strongly condemns the judgment handed down by the Pskov regional court as well as the entire trial of Estonian police officer Eston Kohver, who was sentenced to 15 years' imprisonment after his abduction in 2014 from the territory of Estonia, which is part of the EU; considers the case to be in breach of international law and of elementary standards of justice; - Urges the Russian Federation to act in accordance with its international obligations, to release Eston Kohver immediately and to guarantee his safe return to Estonia; - Expresses its deeply held belief that from the very beginning Eston Kohver was not afforded the right to a fair trial, given that there was no public hearing of the case, that the Estonian consul was not allowed to be present at the hearings, that Eston Kohver was deprived of adequate legal aid, that – moreover – he was refused visits from his wife and family, and that he has been ordered to undergo unfounded psychiatric examination, the details of which remain unknown; - Strongly condemns the illegal sentencing and imprisonment of Oleg Sentsov and Olexandr Kolchenko; calls on the Russian Federation to release them immediately and guarantee their safe return to Ukraine; demands that the Russian authorities immediately investigate, in an impartial and effective manner, the allegations of torture made by defendants and witnesses in the case, which were rejected by the prosecutor during the trial; calls for this investigation also to be opened to international observers; - Calls for the release of all illegally detained Ukrainian citizens, including Nadiya Savchenko, this being in line with the agreed Package of Measures for the Implementation of the Minsk Agreements and the commitment to release all hostages and all those detained in connection with the conflict in Ukraine; - Deplores the fact that in the Russian Federation law and justice are being used as political instruments in breach of international law and standards, thus allowing the sentencing of the Ukrainian film-maker Oleg Sentsov and of Olexandr Kolchenko to 20 years' and 10 years' imprisonment respectively for expressing their views reflecting an active pro-Ukrainian position against the illegal annexation of Crimea by the Russian Federation; points out, in any case, that they should not

		have been tried in a military court and that all testimony gained through torture and other illegal methods should be excluded;
RUSSIA/ UKRAINE Nadiya Savchenko	Ms Savchenko, born in 1981, has a distinguished military career behind her, having been the only female soldier in the Ukrainian peacekeeping troops in Iraq and the first female to enrol at Ukraine's Air Force Academy, and volunteered to take part in the fighting in eastern Ukraine as part of the Aidar Battalion, where she was then captured The pro-Russian militants of the so-called 'People's Republic of Luhansk' in the territory of eastern Ukraine illegally kidnapped Lieutenant Nadiya Savchenko, military pilot and former officer of the Ukrainian armed forces, on the territory of Ukraine on 18 June 2014, detained her, and then illegally transferred her to the Russian Federation.	In its Resolution, adopted on 30 April 2015, the European Parliament: - Calls for the immediate and unconditional release of Nadiya Savchenko; condemns the Russian Federation for the illegal kidnapping, the detention in prison for nearly one year and the investigation of Nadiya Savchenko; demands that the Russian authorities respect their international commitment in the framework of the Minsk Agreements and in particular the agreed 'Complex of measures for the implementation of the Minsk Agreements'; considers that Russia has no legal basis or jurisdiction to take any action against Nadiya Savchenko, such as detention, investigation or bringing charges against her; - Is of the opinion that Nadiya Savchenko's detention as a prisoner of war in a prison in Russia is a violation of the Geneva Convention; underlines that those responsible for her illegal detention in Russia may face international sanctions or legal proceedings for their actions; - Reminds the Russian authorities that Ms Savchenko remains in an extremely fragile state of health and that they are directly responsible for her safety and well-being; calls on the Russian authorities to allow impartial international doctors access to Ms Savchenko, while ensuring that any medical or psychological examinations are done only with Ms Savchenko's consent and taking into consideration the consequences of her being on hunger strike for a very long period; calls on Russia to allow international humanitarian organisations to have permanent access to her; - Calls for the immediate release of all other Ukrainian citizens, including Ukrainian film director Oleg Sentsov and Khaizer Dzhemilev, illegally detained in Russia;
SAUDI ARABIA Raif Badawi, and his lawyer Waleed Abu al-Khair	Raif Badawi, a blogger and human rights activist, was charged with apostasy and sentenced by the Criminal Court of Jeddah in May 2014 to 10 years in prison, 1 000 lashes and a fine of SAR 1 million (EUR	In its Resolution, adopted on 12 February 2015, the European Parliament: - Strongly condemns the flogging of Raif Badawi as a cruel and shocking act by the Saudi Arabian authorities; calls on the Saudi authorities to put a stop to any further flogging of Raif Badawi and to release

Ali Mohammed al-Nimr	228 000) after creating the website ‘Free Saudi Liberals Network’ for social, political and religious debate which was deemed to be an insult to Islam; whereas the sentence also bans Mr Badawi from using any media outlets and from travelling abroad for 10 years after his release from prison. On 9 January 2015, Mr Badawi received his first set of 50 lashes in front of the al-Jafali mosque in Jeddah, resulting in wounds so profound that when he was taken to a prison clinic for a medical check-up, it was found by the doctors that he would not be able to withstand another round of lashes. Judicial verdicts imposing corporal punishment, including flogging, are strictly prohibited under international human rights law, including the UN Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, which Saudi Arabia has ratified. On 6 July 2014, Raif Badawi’s lawyer, prominent human rights defender Waleed Abu al-Khair, was sentenced by the Specialised Criminal Court to 15 years in prison, to be followed by a 15-year travel ban, after setting up the human rights organisation ‘Monitor of Human Rights in Saudi Arabia’. Ali Mohammed al-Nimr, who is 21 years old and is a nephew of a prominent dissident, was sentenced in May 2015 to capital punishment, reportedly by beheading followed by crucifixion, by Saudi Arabia’s Supreme Court on criminal charges including sedition, rioting, protesting robbery and belonging to a terror cell whereas Ali al-Nimr was under the age of 18 – and thus still a juvenile – at the time he was arrested while	him immediately and unconditionally, as he is considered a prisoner of conscience, detained and sentenced solely for exercising his right to freedom of expression; calls on the Saudi authorities to ensure that his conviction and sentence, including his travel ban, are quashed; - Calls on the Saudi authorities to ensure that Raif Badawi be protected from torture and other ill-treatment, and be given any medical attention he may require, as well as immediate and regular access to his family and lawyers of his choice; - Calls on the Saudi authorities to release unconditionally Raif Badawi’s lawyer, and all human rights defenders and other prisoners of conscience detained and sentenced for merely exercising their right to freedom of expression; - Condemns firmly all forms of corporal punishment as unacceptable and degrading treatment contrary to human dignity and voices concern about states’ use of flogging, strongly calling for its strict abolition; calls on the Saudi authorities to respect the prohibition of torture, as is most notably enshrined in the UN Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, which Saudi Arabia has signed and ratified; calls on Saudi Arabia to sign the International Covenant on Civil and Political Rights; - Urges the Saudi authorities to abolish the Specialised Criminal Court, set up in 2008 to try terrorism cases but increasingly used to prosecute peaceful dissidents on apparently politically motivated charges and in proceedings that violate the fundamental right to a fair trial; - Calls on the Saudi authorities to allow independent press and media and ensure freedom of expression, association and peaceful assembly for all inhabitants of Saudi Arabia; condemns the repression of activists and protesters when they demonstrate peacefully; stresses that the peaceful advocacy of basic legal rights or making critical remarks using social media are expressions of an indispensable right; In its Resolution, adopted on 8 October 2015, the European Parliament: - Strongly condemns the sentencing of Ali Mohammed al-Nimr to the death penalty; reiterates its condemnation of the use of the death penalty and strongly supports the introduction of a moratorium on the death penalty, as a step towards abolition;

	demonstrating for democracy and equal rights in Saudi Arabia. He was sentenced to death on account of the protests in the mostly Shia Eastern Province of Saudi Arabia. It is alleged by reliable sources that Ali al-Nimr was tortured and forced to sign his confession. He has been denied any guarantees of a safe trial and due legal process in compliance with international law;	- Calls on the Saudi Arabian authorities, and in particular His Majesty the King of Saudi Arabia, Salman bin Abdulaziz Al Saud, to halt the execution of Ali Mohammed al-Nimr and to grant a pardon or commute his sentence; calls on the European External Action Service and the Member states to use all their diplomatic tools and efforts to immediately stop this execution; - Urges the Saudi authorities to abolish the Specialised Criminal Court, set up in 2008 to try terrorism cases but increasingly used to prosecute peaceful dissidents on apparently politically motivated charges and in proceedings that violate the fundamental right to a fair trial; - Calls on the Government of Saudi Arabia to ensure a prompt and impartial investigation into the alleged acts of torture and to ensure that Ali Mohammed al-Nimr is given any medical attention he may require and regular access to his family and lawyers; Regarding the situation of Raif Badawi, letters of concern were sent on 2 February and 20 November 2015.
SOUTH SUDAN 89 children (possibly, hundreds more)		In its Resolution, adopted on 12 March 2015, the European Parliament: - Is deeply concerned by the worsening security and humanitarian situation in South Sudan which could destabilise the whole East Africa region; calls urgently on all sides to stop the violence, cease human rights violations, form a transitional government of national unity, and allow for full access to humanitarian assistance; calls on the parties to end attacks on educational and public buildings and stop using schools for military purposes, including for the recruitment of child soldiers; recalls, in this connection, its support for the Guidelines for Protecting Schools and Universities from Military Use during Armed Conflict; - Expresses deep disappointment that after more than a year of negotiations under the auspices of IGAD, no significant progress has been made; urges all parties to the conflict to reach a power-sharing agreement and fully supports the ongoing negotiation process, calling for an unconditional, complete and immediate ceasefire and end to all hostilities and to the immediate cessation of the recruitment and mobilisation of civilians; calls for efforts to find a way of achieving lasting peace and stability; urges the government and the rebel sides to engage in unconditional and all-inclusive political talks

		in good faith with a view to the successful conclusion of the negotiations; urges the continuation of efforts by the AU and IGAD to promote inclusive dialogue and mediation; - Calls for the immediate release and safe return of all children recruited by armed forces since the beginning of the conflict in December 2013; reminds urgently all parties involved in the conflict that the recruitment and use of children in armed forces and groups is a grave violation of international law; - Recalls the commitment made in 2009, and renewed in 2012, by the South Sudanese authorities to end the recruitment and use of children in conflict, to release all children associated with government security forces, to provide services for the reunification and reintegration of their families, and to investigate grave violations against children; deplores the fact that this commitment has not been fully respected; calls on the parties to fully implement the guidelines set out in the action plan; - Calls on the Government of South Sudan to conduct prompt, thorough, impartial and independent investigations into human rights abuses with a view to prosecuting and holding accountable individuals suspected of crimes under international law and serious violations of human rights, including the abduction and recruitment of children in armed conflict and sexual violence against women and children; - Calls on the Government of South Sudan to urgently finalise legislative amendments which criminalise the recruitment and use of children, to use this legislation to prosecute offenders and to finalise the implementation of international agreements, including the 2002 Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child and to accede to the Rome Statute of the International Criminal Court; - Calls on the Government of South Sudan to reject legislation that would restrict the sectors in which NGOs and associations can carry out their work, which would severely inhibit the development of society and humanitarian relief efforts; - Calls on the Government of South Sudan to fulfil its responsibility to provide for its people and encourage international donors to increase support for the aid effort and, given the scale and urgency of the needs, calls on the international community to convene a new international donor conference for South Sudan when all conditions for peace have been met and a mechanism of proper distribution of revenues is established;

SUDAN Two pastors: Pastor Michael Yat and Pastor Peter Yen Reith	Pastor Michael Yat of the South Sudan Presbyterian Evangelical Church was taken into custody by the Sudanese National Intelligence Service (NISS) after preaching at the Khartoum North Church, a branch of the Sudan Presbyterian Evangelical Church, during a visit to Sudan on 21 December 2014. He was arrested immediately after a sermon in which he reportedly condemned the controversial sale of church land and property and the treatment of Christians in Sudan. Pastor Peter Yen Reith was arrested on 11 January 2015 after delivering a letter to the Sudanese Religious Affairs Office asking after Pastor Michael and wanting to know more about his arrest; Both men were held incommunicado until 1 March 2015, and on 4 May 2015 both were charged with multiple offences under the Sudanese Penal Code of 1991, including; joint criminal acts (Article 21), undermining the constitutional system (Article 51), waging war against the state (Article 50), espionage (Article 53), unlawfully obtaining or disclosing official documents (Article 55), agitating hatred (Article 64), disturbing the peace (Article 69) and blasphemy (Article 125).	In its Resolution, adopted on 9 July 2015, the European Parliament: - Calls on the Sudanese authorities to drop all charges against Pastor Michael Yat and Pastor Peter Yen Reith and calls for their immediate and unconditional release; meanwhile calls on the Government of Sudan to ensure that pending their release the two pastors are not subjected to torture or other ill-treatment and that their physical and mental integrity is duly respected; - Reminds the Sudanese authorities of their obligations at national and international level to protect freedom of religion and belief; reaffirms that freedom of religion, conscience and belief is a universal human right that needs to be protected everywhere and for everyone; strongly condemns all forms of violence and intimidation that impair the right to have or not to have, or to adopt, a religion of one's choice, including the use of threats, physical force or penal sanctions to compel believers or non-believers to renounce their religion or to convert; - Calls on the Government of Sudan to repeal all legislation that discriminates on the grounds of religion and to protect the identity of minority groups, including those of all faiths; - Condemns the harassment of Christians and interference in church affairs; urges the Government of Sudan to desist from such activity; calls on Sudan to repeal the apostasy laws and to stop closing churches and other religious sites; - Calls on the Government of Sudan to reform the country's legal system, in accordance with international human rights standards, in order to protect fundamental human rights and freedoms and ensure the protection of every individual's human rights, particularly with regard to discrimination against women, religious minorities and disadvantaged groups;
SWAZILAND Thulani Maseko and Bheki Makhubu	Thulani Maseko, a lawyer working for the Trade Union Congress of Swaziland, was arrested on 17 March 2014 after writing an article criticising the lack of independence of the judicial system in Swaziland. On 19 March 2015, following the publication of a prison letter denouncing his conditions of	In its Resolution, adopted on 21 May 2015, the European Parliament: - Calls for the immediate and unconditional release of Mr Maseko and Mr Makhubu, given that their imprisonment relates directly to the legitimate exercise of their right to freedom of expression and opinion; calls also for the immediate and unconditional release of all prisoners of conscience and political prisoners, including Mario Masuku, President of the People's

	detention, he was brought before a disciplinary committee in prison without the presence of a lawyer and was then forcefully moved to solitary confinement; whereas, although he has challenged this decision, no date has yet been announced for his High Court hearing. Bheki Makhubu, a columnist and editor-in-chief of The Nation, considered to be the country's sole independent newspaper, was arrested on charges of 'scandalising the judiciary' and 'contempt of court' following the publication of the article criticising the judicial system. On 17 July 2014, Thulani Maseko and Bheki Makhubu were convicted for contempt of court by the High Court of Swaziland and sentenced to two years' imprisonment, a ruling which seems disproportionate compared with the usual sentence – 30 days' imprisonment with the option of paying a fine – imposed in similar cases; whereas the judge presiding the trial, Mpendulo Simelane, had been named in one of the articles published by Mr Maseko's newspaper, and whereas this represents a clear conflict of interest and an impediment to a fair trial.	United Democratic Movement, and Maxwell Dlamini, Secretary-General of the Swaziland Youth Congress; condemns the harsh conditions of detention of both prisoners and calls on the authorities of Swaziland to guarantee their physical and psychological integrity in all circumstances; - Notes that the sentence handed down to Mr Maseko and Mr Makhubu is much more severe than other sentences in similar cases, and considers this to be a clear attempt to silence the activists and serve as a deterrent to others, as stated by the responsible judge; demands that the Government of Swaziland bring an immediate end to the authorities' intimidation of journalists, lawyers, independent-minded judges, trade union officials and parliamentarians, who have been threatened with violence, arrest, prosecution or other forms of pressure as a consequence of their advocacy of human rights, respect for the rule of law or political reforms; - Calls on the Government of Swaziland to engage in genuine dialogue with unions about legislative reforms that will ensure respect for workers' rights, in line with international obligations; - Calls on the Swaziland authorities to take concrete measures to respect and promote freedom of expression, guarantee democracy and plurality, and establish a legislative framework allowing the registration, operation and full participation of political parties, in line with international and regional human rights obligations and the Constitution of Swaziland, notably Article 24 thereof;
SYRIA/ IRAQ Kidnapping of Bishops Yohanna Ibrahim and Paul Yazigi	The Bishops Yohanna Ibrahim and Paul Yazigi were kidnapped by armed rebels in Aleppo Province, Syria, on 22 April 2013. The case remains unresolved.	In its Resolution, adopted on 12 March 2015, the European Parliament: - Strongly condemns ISIS/Daesh and its egregious human rights abuses that amount to crimes against humanity and war crimes according to the Rome Statute of the International Criminal Court (ICC), and which could be called genocide; is extremely concerned at this terrorist group's deliberate targeting of Christians, Yezidis, Turkmen, Shi'ites, Shabak, Sabeans, Kaka'e and Sunnis who do not agree with their interpretation of Islam, as part of its attempts to exterminate any religious minorities from the areas under its control; underlines that there must be no impunity for the perpetrators of these acts and that

		those responsible should be referred to the ICC; recalls, in this context, the unresolved kidnapping of Bishops Yohanna Ibrahim and Paul Yazigi by armed rebels in Aleppo Province, Syria, on 22 April 2013. A letter of concern was sent on 16 October 2015.
SYRIA Mazen Darwish	Mazen Darwish, a Syrian journalist and activist and president of the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression, has been imprisoned since 2012, as have Hani Al-Zaitani and Hussain Ghreer, for their work defending freedom of expression; whereas Mazen Darwish was reportedly subjected to severe torture and ill-treatment and on 6 May 2015 was taken to an unknown location; whereas Mazen Darwish has been awarded the 2015 UNESCO Press Freedom Prize, as well as other important international awards, such as the Preis der Lutherstädte – ‘Das unerschrockene Wort’ 2015, the Bruno-Kreisky-Preis für Verdienste um die Menschenrechte 2013, and the PEN-Pinter Prize 2014; whereas the continued imprisonment of Mazen Darwish, Hani Al-Zaitani and Hussain Ghreer is further evidence of the repressive nature of Bashar al-Assad’s regime in Syria	In its Resolution, adopted on 11 June 2015, the European Parliament: - Calls on the Syrian authorities to immediately and unconditionally release and drop all charges against Mazen Darwish and all those detained, convicted and/or sentenced for peacefully exercising their right to freedom of expression and association, as well as all human rights defenders and political rights activists arbitrarily deprived of their liberty on the basis of their human rights activities. - Urges the Syrian authorities to disclose the fate and the whereabouts of the three men immediately, and to ensure that they are protected from torture and ill-treatment, allowed immediate contact with their families and lawyers, and provided with any medical attention they may require.
THAILAND Rohingya refugees		In its Resolution, adopted on 21 May 2015, the European Parliament: - Expresses its deepest concern over the plight of Rohingya refugees and the humanitarian crisis taking place at the moment on the high seas and in the territorial waters between Myanmar, Bangladesh, Thailand and Indonesia, and is shocked by the findings following the recent exhumation of dozens of bodies from mass gravesites near human trafficking camps in southern Thailand; extends its condolences to the families of the victims; - Calls on the Thai authorities to hold immediate, full

Journalists Chutima ‘Oi’ Sidasathian and Alan Morison		and credible criminal investigations into the mass graves of Rohingya Muslims and, if necessary with UN assistance, to ensure that those responsible are brought to justice; In its Resolution, adopted on 8 October 2015, the European Parliament: - Welcomes the acquittal on 1 September 2015 by the Phuket Provincial Court of the journalists Chutima ‘Oi’ Sidasathian and Alan Morison;
TURKEY Journalists and media executives, including Ekrem Dumanlı and Hidayet Karaca Frederike Geerdink and Mehmet Ülger	Ekrem Dumanlı, editor-in-chief of the Zaman newspaper, and Hidayet Karaca, general manager of the Samanyolu broadcasting group were arrested by the Turkish police along with other journalists and media executives on 14 December 2014. On 6 January 2015 the Dutch correspondent Frederike Geerdink and Mehmet Ülger both Dutch journalists were arrested, interrogated at a police station and released later on.	In its Resolution, adopted on 15 January 2015, the European Parliament: - Condemns the recent police raids and the detention of a number of journalists and media representatives in Turkey on 14 December 2014; stresses that these actions call into question respect for the rule of law and freedom of the media, which is a core principle of democracy; - Recalls that a free and pluralistic press is an essential component of any democracy, as are due process, presumption of innocence and judicial independence; stresses, therefore, the need, as regards this latest round of arrests, in all cases (i) to provide ample and transparent information on the allegations against the defendants, (ii) to grant the defendants full access to the incriminating evidence and full defence rights, and (iii) to ensure the proper handling of the cases to establish the veracity of the accusations without delay and beyond reasonable doubt; reminds the Turkish authorities that the utmost care must be taken when dealing with the media and journalists, as freedom of expression and freedom of the media remain central to the functioning of a democratic and open society;
VENEZUELA Mayor Antonio Ledezma	On 19 February 2015 Antonio Ledezma, twice democratically elected Mayor of the Metropolitan District of Caracas and one of the opposition leaders, was arbitrarily detained by heavily armed officers of the Bolivarian Intelligence Service (Sebin), who failed to produce an arrest warrant or any evidence of his having committed an offence; whereas following his detention	In its Resolution, adopted on 12 March 2015, the European Parliament: - Recalls its deep concern about the deteriorating situation in Venezuela and condemns the use of violence against protesters; calls on the Venezuelan authorities to immediately release Antonio Ledezma, Leopoldo López, Daniel Ceballos and all peaceful protesters, students and opposition leaders arbitrarily detained for exercising their right to freedom of expression and their fundamental rights, in line with the demands made by several UN bodies and

Kluivert Roa Leopoldo López Daniel Ceballos	Antonio Ledezma was charged with conspiracy and association to commit crimes – offences punishable by severe prison sentences in Venezuela – and imprisoned at the Ramo Verde military prison On 24 February 2015 the 14-year-old student Kluivert Roa was shot dead during a demonstration about the scarcity of food and medicine in San Cristóbal, in Táchira State, becoming the first victim since the authorisation of the use of firearms to quell protests. Leopoldo López is the opposition leader who was arbitrarily detained on 18 February 2014 on charges of conspiracy, instigating violent demonstrations, arson and damage to property. Since his detention he has suffered physical and psychological torture and undergone solitary confinement. Daniel Ceballos and Vicencio Scarano are opposition mayors, and Salvatore Lucchese is a police officer. They have been arrested for failing to end protests and civil rebellion in their cities, and have been sentenced to several years in prison. In addition, Juan Carlos Caldera, Ismael García and Richard Mardo who are opposition congressmen are facing investigations and trial proceedings aimed at their suspension and disqualification from Congress.	international organisations; calls on the Venezuelan authorities to withdraw the unfounded accusations against them; - Calls on the Venezuelan authorities to ensure that Antonio Ledezma, Leopoldo López, Daniel Ceballos and all other political prisoners are given any medical attention they may require, as well as immediate, private and regular access to their families and to lawyers of their choice; is deeply concerned about the deterioration in the condition of prisoners; - Calls on the Venezuelan Government to cease the political persecution and repression of the democratic opposition and the violations of freedom of expression and of demonstration, and urges an end to media censorship; reminds the authorities that opposition voices are imperative for a democratic society; - Condemns the shooting of Kluivert Roa and six other students, and expresses its condolences to their families; calls on the government to revoke the recently published resolution 8610, which allows security forces to use potentially lethal force, with a firearm or another potentially lethal weapon, to subdue civilian protests, overriding Article 68 of the Venezuelan Constitution; - Calls on the Venezuelan Government to comply with its own constitution and international obligations in respect of the independence of the judiciary, the right to freedom of expression, association and peaceful assembly, and political pluralism, which are cornerstones of democracy; calls on the Venezuelan Government to create an environment in which human rights defenders and independent non-governmental organisations can carry out their legitimate work in promoting human rights and democracy; stresses that, as a non-permanent member of the UN Security Council, the Venezuelan Government has a particular responsibility to comply with the rule of law and with international law; - Calls on the Venezuelan Government to ensure that accusations are investigated swiftly and impartially, with no margin of impunity and with full respect for the principle of presumption of innocence and for due legal process; recalls that respect for the principle of separation of powers is fundamental in a democracy and that the justice system cannot be used as a political weapon; calls on the Venezuelan authorities to ensure the security of all citizens in the country, regardless of their political views and affiliations;
ZIMBABWE Itai Dzamara, his wife Sheffra Dzamara, and	On 9 March 2015 Itai Dzamara, a prominent Zimbabwean human	In its Resolution, adopted on 21 May 2015, the

his lawyer Kennedy Masiye	rights activist, leader of the Occupy Africa Unity Square movement and dissident of President Mugabe, was reportedly abducted by five unidentified armed men in the suburbs of Harare. His whereabouts remain unknown and there is serious concern for his safety and the protection of his rights. In the months prior to his abduction, Mr Dzamara had led a number of peaceful protests against the deteriorating political and economic situation in Zimbabwe. Two days before, Mr Dzamara addressed a political rally organised by the opposition party Movement for Democratic Change – Tsvangirai (MDC-T), calling for mass protests against the worsening repression and economic situation in the country, petitioning President Mugabe to resign and calling for reforms to the electoral system. Until now the government has remained silent on Mr Dzamara’s disappearance, which has raised suspicion among the public that the state might be responsible; whereas the ruling party ZANU-PF is denying his forced disappearance and denounces it as an act staged by opposition parties. A High Court judgment of 13 March 2015 ordered the Zimbabwean authorities to mount a search for Mr Dzamara and report progress to the court every two weeks until his whereabouts are determined; whereas this High Court order has been ignored by the authorities responsible for acting upon it, and the state authorities have yet to comply with this ruling. Mr Dzamara had been assaulted on several occasions by supporters of the ruling party ZANU-PF and uniformed police officers. In November 2014	European Parliament: - Strongly condemns the forced disappearance of human rights defender Itai Dzamara and calls for his immediate and unconditional release; - Urges the Government of Zimbabwe to take all necessary measures to find Mr Dzamara and bring all those responsible to justice; calls on the government to fully comply with the High Court order directing them to search for Mr Dzamara; - Calls on the Zimbabwean authorities to ensure the safety and security of his wife and family, and his colleagues and supporters; - Urges the Zimbabwean authorities to investigate allegations of excessive use of force and other human rights abuses by police and state officials, and to hold them to account; - Recalls the overall responsibility of the Zimbabwean Government for ensuring the safety of all its citizens; calls upon the authorities of Zimbabwe to implement the provisions of the Universal Declaration of Human Rights, the African Charter on Human and Peoples’ Rights and regional human rights instruments ratified by Zimbabwe; - Urges the Zimbabwean Government and President Mugabe to comply with their international obligations and the provisions of the international treaties that have been signed by Zimbabwe and that guarantee respect for the rule of law and the fulfilment of civil and political rights;

	about 20 uniformed police handcuffed and beat Mr Dzamara to unconsciousness, also assaulting his lawyer, Kennedy Masiye.	

ANNEX II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2015 and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

Country	Date of adoption in plenary	Title
<i>Africa</i>		
Algeria	30.04.2015	Imprisonment of human and workers' rights activists in Algeria
Angola	10.09.2015	Angola
Burundi	12.02.2015	Burundi, the case of Bob Rugurika
Burundi	17.12.2015	Situation in Burundi
Central African Republic	08.10.2015	Central African Republic
DRC	09.07.2015	The Democratic Republic of Congo (DRC), in particular the case of two detained human rights activists Yves Makwambala and Fred Bauma
Egypt	17.12.2015	Ibrahim Halawa potentially facing the death penalty
Nigeria	30.04.2015	Situation in Nigeria
Nigeria	08.10.2015	The mass displacement of children in Nigeria as a result of Boko Haram attacks
South Sudan	12.03.2015	South Sudan, including recent child abductions
Sudan	09.07.2015	Situation of two Christian pastors in Sudan
Swaziland	21.05.2015	The case of Thulani Maseko and Bheki Makhubu in Swaziland
Tanzania	12.03.2015	Tanzania, notably the issue of land grabbing
Zimbabwe	21.05.2015	The case of Itai Dzarana in Zimbabwe
<i>Americas</i>		
Paraguay	11.06.2015	Paraguay: the legal aspects related to the child pregnancy
USA	11.02.2015	US Senate report on the use of torture by the CIA
Venezuela	12.03.2015	Situation in Venezuela
<i>Asia</i>		
Afghanistan	26.11.2015	Afghanistan, in particular the killings in Zabul

Bangladesh	26.11.2015	Freedom of expression in Bangladesh
Cambodia	09.07.2015	Cambodia's draft laws on NGOs and trade unions
Cambodia	26.11.2015	Cambodia
China	16.12.2015	EU-China relations
Kyrgyzstan	15.01.2015	Kyrgyzstan: homosexual propaganda bill
Malaysia	17.12.2015	Malaysia
Maldives	17.12.2015	Situation in the Maldives
Nepal	11.06.2015	Situation in Nepal following the earthquakes
Pakistan	15.01.2015	Pakistan, in particular the situation following the Peshawar school attack
Thailand	21.05.2015	The plight of Rohingya refugees and the mass graves in Thailand
Thailand	08.10.2015	Situation in Thailand
<i>Europe</i>		
Azerbaijan	10.09.2015	Azerbaijan
Belarus	10.09.2015	Situation in Belarus
Bosnia	09.07.2015	Srebrenica Commemoration
Cyprus	12.02.2015	Mass graves of missing persons in Ornithi village, in the occupied part of Cyprus
Russia	15.01.2015	Russia, in particular the case of Alexei Navalny
Russia	12.03.2015	Murder of the Russian opposition leader Boris Nemtsov and the state of democracy in Russia
Russia/Ukraine	30.04.2015	The case of Nadiya Savchenko
Russia	10.09.2015	Russia – in particular the case of Eston Kohver, Oleg Santsov, and Alexander Kolchenko
Turkey	15.01.2015	Freedom of expression in Turkey: Recent arrests of journalists, media executives and systematic pressure against media
Turkey	15.04.2015	Armenian genocide 100th anniversary
<i>Middle East</i>		
Bahrain	09.07.2015	Bahrain, in particular the case of Nabeel Rajab
Saudi-Arabia	12.02.2015	Saudi Arabia, the case of Raif Badawi
Saudi-Arabia	08.10.2015	Saudi Arabia: The case of Ali Mohammed al-Nimr
Syria/Iraq	12.02.2015	Humanitarian crisis in Iraq and Syria, in particular in the IS context
Syria/Iraq	12.03.2015	Recent attacks and abductions by ISIS/Daesh in the Middle East, notably of Assyrians

Syria	30.04.2015	The situation of the Yarmouk refugee camp in Syria
Syria	11.06.2015	Syria, the situation in Palmyra and the case of Mazen Darwish
Yemen	09.07.2015	Situation in Yemen
<i>Cross-cutting issues</i>		
28th Session of the UNHRC	12.03.2015	EU's priorities for the UN Human Rights Council in 2015
Persecution of Christians	30.04.2015	Persecution of the Christians around the world, in relation to the killing of students in Kenya by terror group Al-Shabaab
European Endowment for Democracy	09.07.2015	Evaluation of activities of the European Endowment for Democracy (EED)
European Neighbourhood Policy	09.07.2015	Review of the European neighbourhood policy
Human rights and technology	08.09.2015	'Human rights and technology: the impact of intrusion and surveillance systems on human rights in third countries'
Right to Water	08.09.2015	Follow up to the European citizens' initiative Right2Water
Migration	10.09.2015	Migration and refugees in Europe
Death penalty	08.10.2015	The death penalty
Gender equality	08.10.2015	Renewal of the EU Plan of action on Gender equality and Women's empowerment in development
Trade and torture	27.10.2015	Trade in certain goods which could be used for capital punishment, torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment
Migration	02.12.2015	Special report of the European Ombudsman in own-initiative inquiry concerning Frontex
World Humanitarian Summit	16.12.2015	Preparing for the World Humanitarian Summit: Challenges and opportunities for humanitarian assistance
Arms export	17.12.2015	Arms export: implementation of the Common Position 2008/944/CFSP

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND**

Data adoptării	14.11.2016
Rezultatul votului final	+: 42 -: 5 0: 9
Membri titulari prezenți la votul final	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Mario Borghezio, Klaus Buchner, Georgios Eptideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Ramona Nicole Mănescu, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
Membri supleanți prezenți la votul final	Laima Liucija Andrikiienė, Andrzej Grzyb, Mike Hookem, Liisa Jaakonsaari, Javi López, Juan Fernando López Aguilar, Norica Nicolai, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Traian Ungureanu, Paavo Väyrynen, Marie-Christine Vergiat
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Maria Arena, Edouard Ferrand, Karoline Graswander-Hainz, Heidi Hautala, Hans-Olaf Henkel, Peter Jahr, Karin Kadenbach, Maria Noichl, Lola Sánchez Caldentey, Antonio Tajani, Josef Weidenholzer, Bogdan Brunon Wenta, Patricija Šulin